

ara alexandru şişmanian

neştiute

5

2018

Φ
ΦΩΣ
Σ

ara alexandru ŝiŝmanian

neŝtiute

5

2018

Copyright © 2018 A. A. Shishmanian
All rights reserved.
ISBN: 1727497384
ISBN-13: 978-1727497380

*Acest volum este publicat cu sprijinul asociației
«Les Amis de I. P. Couliano»*

Coperta I: alee de frasini în Normandia, august 2018

Curriculum vitae

Născut pe 26 ianuarie 1951 la București, Ara Alexandru Șișmanian urmează, după un prim an la Facultatea de limbi romanice, Secția Franceză, cursurile Facultății de limbi orientale, Secția Hindi, unde îi are ca profesori de filosofie și religie indiană succesiv pe Cicerone Poghirc, Sergiu Al-George și pe d-na Usha Chaudhuri, care-i va dirija în 1974 teza de diplomă despre sacrificiul vedic (*Sacrificiul vedic sau Coincidentia oppositorum*).

În 1975 obține, din partea unei fundații armene din Belgia, “Boghos Noubar Pacha”, o bursă în vederea aprofundării studiilor indianistice la Paris, bursă de care nu va putea beneficia, viza română fiindu-i refuzată. Publică sporadic, sub pseudonim, cronici literare în *Luceafărul* și eseuri de fenomenologie literară în *Steaua*. Frecventează *Cenaclul de Luni* unde citește un grupaj de “psalmi”, constituind nucleul volumului *Menuetul menestrelului morbid* (volum deocamdată inedit). Pe 4 martie 1977 semnează Apelul pentru respectarea Drepturilor Omului în România lansat de scriitorul Paul Goma, alături de alți doi scriitori: Ion Negoïtescu și Ion Vianu. Este, de altfel, singurul din cei circa 180 de semnatari care refuză să semneze faimoasa “abjurare” propusă de regulă, ca și orice fel de alt document, în ciuda insistențelor securistice (pentru mai multe detalii vezi mai jos nota 1).

Părăsește România în 1983, în urma multiplelor persecuții profesionale și politice între care, în 1978, o tentativă de internare “psihiatrică” pe baza decretului 12/1965, persecuții ce-l vor împinge de altfel, în 1980, la o grevă a foamei de 58 de zile (29 octombrie –

25 decembrie)¹. Se stabilește definitiv în Franța unde urmează cursuri de istoria religiilor la Ecole Pratique des Hautes Etudes și studiază sanskrita, armeană clasică, ebraica biblică și copta, pregătind o teză de semiologie comparată a religiilor (vedism și gnosticism). Devine din 1986 membru al Asociației Franceze de Studii Indiene, iar din 1988 al Asociației Francofone de Coptologie. Publică, în reviste de orientalistă și în Actele unor Conferințe internaționale de istoria religiilor, mai multe studii de specialitate.

Activitatea științifică nu-l împiedică s-o continue pe cea politică. Astfel, între 7 noiembrie și 7 decembrie 1989 întreprinde o nouă grevă a foamei determinată de gravele persecuții cărora le era victimă la acea dată scriitorul Dan Petrescu (se vorbea chiar de arestare). După 30 de zile încetează greva foamei însă participă la “asediul” Ambasadei României din Paris, acțiune ce se va încheia prin căderea “fortăreței” și “capitularea” ambasadorului politruc în fața presiunii revoluționare a exilului românesc.

Din noiembrie 1987 până în ianuarie 1993 proiectează și realizează un *Triptic* de poeme: *Priviri*, *Ochiul Orb* și *Tireziada*, din care va citi și publica înainte de Revoluție la cinacluri și în reviste din exil (*Hyperion*, *Dialog*).

După Revoluție publică poezie și articole politice în reviste din țară (Vatra, Familia, Steaua, Luceafărul, Viața Românească, Ramuri, Contrapunct, Nor Ghiank ș.a.) și din exil (*Dialog* – München, Lumea

¹ În chip de autobiografie politică sub totalitarism, a se consulta interviul-confesiune publicat în iulie 2014 pe situl <https://fr.calameo.com/books/003510201e41f859f1cfa>, din care un fragment apăruse în revista *Ararat* nr. 23-24 din decembrie 2007, pp. 13-14, sub titlul *Un conglomerat al durerii și dezgustului*.

liberă românească – New York, Dorul – Danemarca, Assymetria – Paris, New York Magazin).

În 1993 izbuteste realizarea unui Colocviu Internațional de Istoria Religiilor – «*Psychanodia*» – la Paris (Institut National de Langues et Civilisations Orientales – INALCO), în memoria lui Ioan Petru Culianu, asasinat de securitate. Creează în mai 2005 asociația “Les Amis de I.P. Couliano” al cărei președinte este, și publică, sub auspiciile asociației, tomul I al Actelor colocviului «*Psychanodia*», în colaborare cu soția sa Dana Șișmanian. În locul proiectatului tom II, preferă lansarea unui periodic de istoria religiilor *Les cahiers «Psychanodia»*, al cărui prim număr apare în 2011.

Între 1997 și 1999 publică la editura “Arhipelag” din Târgu Mureș cele trei volume ale *Tripticului*, a cărui versiune unificată și definitivată va vedea lumina tiparului în 2001, la editura “Cartea Românească”. Din 2003 și pînă în prezent volumele de poezie apar în ritm anual, aparținînd mai multor cicluri: “hexalogia” *Migrenelor*, din care ultima parte, a șasea, este încă în curs, avînd mai multe volume, ciclul *Absențe*, din care au apărut patru volume și vor urma probabil încă două, în fine, ultimul ciclu, *Neștiute*, aflat la patru volume apărute la această dată, dacă-l excludem pe cel prezent, ultimul din ciclu.

În ultimii ani, începînd cu 2012, poeme traduse în franceză de soția sa, Dana Șișmanian, apar regulat în reviste francofone de poezie și pe situri literare pe Internet, ca și în antologii și volume colective publicate în Franța. De asemeni, traduceri în germană și engleză au fost publicate în reviste și antologii. În fine, primul volum personal în traducere franceză a apărut în 2014 la editura L’Harmattan.

Bibliografie selectivă

Eseuri și studii

„Topos și Rit în opera lui Mihail Sadoveanu”, în *Steaua*, anul 31, 1980, nr. 11, pp. 4-6.

„Ciudatele farse și zadarnicele melancolii ale diaconului Creangă”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 2, pp. 22-24.

„Metaforă culinară și spirit carnavalesc la George Călinescu”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 7, pp. 8-10.

„Pe marginea unei cărți despre George Călinescu”, în *Familia*, 33 (1997), nr. 10-11, pp. 58-64.

„Le Nombre et son Ombre. Cosmodicée et cosmogénie dans le Veda et dans la Gnose”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 16 (1985), pp. 205-235; no. 17 (1986), pp. 169-207.

„Le Nombre et son Ombre (Résumé)” (în ciuda titlului e vorba de un text independent de precedentul și redactat în engleză), în *Neoplatonism and Gnosticism*, edited by Richard T. Wallis, associate editor Jay Bregman, State University of New York, 1992, pp. 351-380.

„L'Orientalisme au Carrefour. Réflexions en marge d'une «Nouvelle politique de l'Orientalisme»”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 24 (1993), pp. 251-277.

„Sémiologie et Ontologie. Quelques observations méthodologiques à partir d'une «spectroscopie» de l'*Apocryphon de Jean*”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 25 (1994), pp. 143-167; no. 26 (1995), pp. 51-76.

„Sergiu Al-George e il suo contributo all'indianistica romana contemporanea”, în *La rinascenza orientale nel pensiero europeo. Pionieri lungo tre secoli*, ed. Grazia MARCHIANO, Istituti Editoriali e Poligrafici Internazionali, Pisa-Roma, 1996, pp. 201-235.

„Sergiu Al-George – l’abstracteur de la forme”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, nr. 27, 1996, pp. 207-238.

„Sergiu Al-George – deschizătorul formeii”, în *Vatra*, nr. 6/1998, pp. 92-95 ; nr. 7/1998, pp. 60-64 ; nr. 8/1998, pp. 53-56 (*Semne*).

Ascension et hypostases initiatiques de l’âme. Mystique et eschatologie à travers les traditions religieuses, volum colectiv de studii reprezentînd Actele Colocviului internațional de istoria religiilor „Psychanodia”, editat în colaborare cu Dana Șișmanian.

În acest volum, studiul: „Dédoublement, chute et salut dans le Veda et dans la Gnose”, pp. 149-237.

Les cahiers «Psychanodia» (n° 1 / Mai 2011), publicație periodică editată în colaborare cu Dana Șișmanian.

În acest număr, studiul: „Les sept transgressions de Ioan Petru Culianu”, pp. 9-129, precum și interviuri și discuții din sfera colocviului „Psychanodia”. Studiul „La huitième transgression de Ioan Petru Culianu – la transgression méthodologique” e în pregătire.

Poezie – volume personale

Triptic 1. Priviri, editura Arhipelag, Târgu Mureș, 1997.

Triptic 2. Ochiul orb, editura Arhipelag, Târgu Mureș, 1998.

Triptic 3. Tireziada, editura Arhipelag, Târgu Mureș, 1999.

Triptic: Priviri, Ochiul orb, Tireziada, editura Cartea Românească, București, 2001 (cu o postfață de Dan Cristea).

Migrene I-II-III, editura Cartea Românească, București, 2003-2005.

Volumul II cu o postfață de Dan Cristea, pp. 113-118; voll. I și III cu prezentări de același critic.

Migrene IV, editura Paralela 45, 2007.

Migrene V, VIa, VIδ, editura Ramuri, 2007, 2016, 2017.

Absențe I-II-III-IV, editura Ramuri, 2009-2012.

Neștiute I-II-III-IV, editura Ramuri, 2012, 2014, 2015, 2018.

Fenêtre avec esseulement, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L'Harmattan, Paris, 2014 (collection Accent tonique).

Le sang de la ville, poèmes traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L'Harmattan, Paris, 2016 (collection Accent tonique).

Poezie – apariții în antologii

Dieter Schlesak, *Gefährliche Serpentinaen. Rumänische Lyrik der Gegenwart*, Edition Druckhaus 1998, p. 211 (poem din volumul *Priviri*).

L'éveil du myosotis, Les Éditions du Net, Paris, 2014, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 396-399.

Les poètes et le cosmique, Les Éditions du Net, Paris, 2015, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 170-171.

Les Poètes, l'Eau, et le Feu, Les Éditions du Net, Paris, 2017, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 200-201.

D'écriture en écriture, Paris, septembre 2015, 3e tome de l'anthologie des auteurs de la Gazette de la Lucarne, pp. 375-377.

Anthologie poétique de Flammes Vives 2016, volume 1, mai 2016, pp. 135-136 ; volume 3, novembre 2016, pp. 113-115.

“Le néant n’anéantit rien; c’est la mort qui abolit tout”
(Yasushi Inoué, *Le Maître de thé*)

(1)

întîmplări cu poteci – întrebări – cu fața în sus • cine povestindu-l pe cine – aproape ca un marș militar – un foarte melancolic marș militar • cu subțirele țesut din țipete – gând stins • pasiunea nesățioasă a oamenilor – care se cred buni și nu sunt decît orbi • noaptea-și destramă tiptilul – îl dizolvă-n amenințări subtile • alte poteci – alte întîmplări • alte seringi avisale cu obscure droguri • coborîrile plîng – întrebările, stingîndu-se, coboară • pas limpezit de pantă • încetările adorm în treziri întunecate • voci în singur și spart • întrerupt recita solemn sfișiindu-se • coborîrile strigă – un întuneric cu fitilul tiptil explodează • nimic întîi – caleidoscop pe urmă • stingere 'ntâi – scânteie lăcrimată din crepuscul, pe urmă • suferință ștersă a urcare – țipete cu bezna firavă • raze alienate inversate • ninsorile monoschizofrene ale ospiciului selenar • subțire e noaptea cu gândul încet • jocuri cu geamurile minții sparte • atît – monstrul stelar – se rătăcise în păienjeniș • da, tăcerea cu stele de păianjen • *el* din vibrații descompuse • ca o rugăciune supraréalist aleatorie – – – daniil lihastrul – • ...suspensii incolore – povestind atonal fragilul drum limpezit de pași • ridic palma ca pe o floare de trasee • alături de timbre și destin • arunc sub vis tone de întuneric • torc treziri onirice • subțirele lunar picură moarte • și ceața infinită a nopții cu cheagurile nebuloaselor – stelele • ...da, funambulii lineari ai semnelui minus • suspendați între negație și vid – giacomettizați aproape la zero •

•

demiurgul plîngînd își multiplică ochii dar nu-și sporește privirea •

•

ping gond – deng dong • el e neștiut de umbră • nicăieri – nicigând
– deliruri contrastive • Till cu tichia de cioburi în mână • în mâna de
cioburi – ea, cea mai labirintică oglindă – cea mai nebuloasă stea •
răstrebări – împunspendate • nepovestitoare absențe – aceste
desgânduri • dincolo de cum – totuși prin • disjuncții continue cu
note trase în tâmplă • primordial atât – fugind printre neverosimile
lecturi nevermorice • marmorean nevermoreene •

(2)

ceața aceasta pe care o descifrez ca pe-un text – chipurile ce sub priviri mi se-ncheagă în semne • ciudată această tăcere plină de nicăieri – de niciodată • pașii tuturor sunt înconjurați – asediați de iarbă • de o iarbă invizibilă – de o iarbă ce, poate, va fi • numele citesc neantul lucrurilor și se lasă citite de viața lor semiotică • să zbori descompunând timpul – orele în minute – minutele în secunde – secunde în fracțiuni din ce în ce mai infime • pulbere de timp apropiindu-se infinit de eternitate • parcă ai sparge niște bibelouri de sticlă – și-apoi ai continua să le spargi – mereu-mereu – cu un ciocan de absență • mirajele ezită înainte de a se destrăma – și a se reconfigura în noi motive neverosimile • la capătul pantei nu mai sîntem decît simple imagini – ale niciunei oglinzi • valurile aidoa unor pietre negre – niobe multiplicare de doliu • voci funerare pronunțînd subteranele mormintelor • ninsorile de înalt ale obscurului • sufletul meu stagnant – fragmentat de subtile descărcări electrice • fațetele unor poliedre oculte • avisuri impenetrabile – și lacrimile negre împietrite • da, pietrele de întuneric din care izvorăsc halucinațiile • atmosfera precum o altă planetă tremurînd de gelul nălucilor • gândurile ce se-nvăluiesc în tenebre bîntuie liziere spectrale • prea mulți pași se sufocă pe poteci de umbră – prea multe fantasme se destramă înainte de somn • amintirile-mi construiesc un acoperiș de tristețe • atunci imaginația parcă-mi devoră memoria – și neștiutele încep să viseze • pubele pline de resturi de-amurg – asfaltul, cer inversat, mînjit de fișiile norilor • nimeni se hrănește cu toate inversiunile • un fel de coji ale nu știu căror fructe • prea mult alb de care te temi – de parcă tăcerea lui te-ar înghiți • o paloare străină peste toate aceste priviri pustii – calviție de zăpadă • întrebările nu caută răspunsuri ci formează un

sistem închis de ecouri • o închisoare de repetiții – obsesie în trepte
cu toate sertarele goale •

(3)

apă de beznă ca o variantă a nopții • somnul devoră întunericul • ochiul orb e pragul sub care-mi smulg toate măștile – toate desenele destinului • durerea se dilată pînă cînd omul se dizolvă • ce-mi mai rămîne de smuls cînd nimeni și-a epuizat golul • cînd nimeni și-a epuizat lucrul pînă la zațul iluziei – și oarecum dincolo • evanescența lasă-n urmă un ocean de turbure – și un pustiu – da, greața dezarticulării naufragiului • greața abjectă și anxioasă a nodurilor • secundele nu mai vor să treacă și devin mai grele decît timpul • să meditezi – să scrii – și să urăști – e tot ce mai rămîne în lumea adevărurilor de tablă • în afara mirajului abject al închisorilor – al penitenciarelor piranesiene de ceață • excomunicați prin gândire – împinși prin sufocare la sinucidere • singuri ca un cuvînt interzis • complicitatea celorlalți te strivește – gloanțele te expediază prin oglindă în abisul ferestrei • al ferestrei ce te plimbă încadrat de labirint • nu rătăcit ci mai ales supravegheat • arbitrarul sateliților pîndește liberul arbitru • bandajele rănilor cronice zac amestecate cu facturile acute • membrele cadavrului decăzut se lichefiază onirice pe toată suprafața planetei • murim totdeauna dincolo cu tot ce eram dincoace • conștiința se naște din disfuncțiile mecanicii existențiale • defuncții înșiși nu sunt decît defectele colajului acesta de obstacole • lupul de-atunci și de-acum cu labele lui de cerneală scufundate-n pagini bionice • femeia e floarea de nervi cu care-mi desenez haosul sufletului • da, pagini aidoma unor mîini artificiale • sute – mii – o carte de mîini • prea multe pietre negre votează cu devenirea și prea puține pietre albe cu neantul • aripi în oglindă diluate de imagine • mi-am împrumutat singurătatea de la fereastră • limita lustruită ce te restituie – conservîndu-te intangibil • un costum romantic sub stele – cu absența-i din piscina lunii • neștiutul inspiră toate aparițiile și

expiră toate disparițiile • prea multe umbre îmi ocupă urma în
tăcerea ilizibilă • în timp ce lumina ca o mătură ori, mai bine, un
aspirator • mesajele obscure ale scurtcircuitelor • îmi confund
invizibilitatea cu zidurile • îmi caut manechinul pînă-l deșurubez •
celălalt e un nimeni dublat de un nimic – ce și-a vîndut exteriorului
tot ce mai avea pe dinăuntru • straniu dublat cu lontan în vidul rece
• adevărul se trădează singur pînă se preschimbă-n mincinună •
solitudinea bizar reificată se rătăcește în alienare • nu trăim în cea
mai bună dintre lumile posibile ci numai în infernul cel mai
insgnifiant •

(4)

surîsul orb ca o busolă dereglată • el mîngîie culorile cu razele lui ciudat retiniene • mereu cu tandrețe în căutarea unei direcții – a unui timp irecuperabil • în căutarea unui obstacol pe care neștiut să-l învăluie • uneori privirile și frunțile unse cu înălțimile stelelor – alte surîsuri oarbe • amețeala oglinzilor zămislite de toate coșmarurile aerului – de amurgul ocult al substituțiilor • de parcă aerul anxios și irespirabil ar fi devenit subit bidimensional • negrul perplex dilatîndu-se în paralel cu semnele roșii • în paralel cu străinul roșu și străinul alb • în paralel cu gusturile lor stranii • mirosurile – sunetele – mîngîierile neverosimil caleidoscopice • și zarurile vîntului suffîndu-și întîmplarea • nenăscutul cade mereu în fabricile fericirii absurdului – în fabricile unde nonsensul își dă întîlniri repetate cu beatitudinea • impasibilitatea manechinelor a căror misterioasă expresie subzistă numai în noi • sau ansamblul himeric al petelor de culoare numite “gioconda” • degetele subtile ale literelor ating avisul frustrărilor – zgîndăre rănilor cronice • provoacă formele acute ale hemoptiziilor psihice • accidente asemeni unor săruturi foarte brutale ce mă agață de leșinuri • dispar cîteva clipe – minute – ore • negrul mi se substituie în paralel cu străinul roșu – și celălalt, în doliul lui alb • nemurirea ca o impregnare de prezent – o acumulare punctuală de prezent în limita de ruptură a timpului • și cei trei magi cari mă vizitează periodic – nu doar la naștere – purtîndu-mi darurile lor neștiute • darul alb al singurătății – darul roșu al suferinței – și darul foarte negru, cel ce seamănă cel mai mult cu moartea • darurile ce mă confirmă și mă înstrăinează • da, darurile cu care-mi leagă steaua și o anunță • nu doar o dată – ci mereu niciodată • eu, originalul vinovat de demascarea copiei • zîmbindu-mi cu obstacol neștiut misterul • decapitarea – cînd te separi de

improbabilitatea trupului ca de un drum ratat • și cuvintele – absurd legate cu sforile rîndurilor • ciulinii devastării mele labirintice • iarba – reziduul catifelat al morții – mușgaiul verde al destinului învechit • agitat de spasmele generațiilor – asemeni ciudatelor găze ale zațului ce se dizolvă în aer • ele, fiicele obscurității dezagregate-n lumină • și degetele vidului înaintînd pe poteci indiscernabile • și eu – invizibil la zid • pariul pierdut al umbrelor – prea pierdut pentru a mai lăsa în urmă ceva • prea cîștigat pentru neant • prea neștiut chiar pentru zîmbet • el – esența avisului – singur – suspendat – sinucis • sau poate doar rest al sfirii spînzuratului invizibil •

(5)

nimeni – proximități de scîrbă – cerul ca o groapă plină de nori ori un labirint cu crima pe prima pagină • pași de bancnote mînjite de un ciudat sînge verde • totul mă neagă în afară de segmentele drumului – în afară de fragmentele țelului meu abstracționist • x devoră penele încercînd să înghită zborul • omul roșu caută litere în menstruația singurătății • compune inexistentul cu tulbure, pe furiș • dezamăgirea descoperă pe fundul sertarului de frig – sub straturi de documente – absența totală a alibiului • o totală eroare – înstrăinarea cu care m-am căsătorit • niciun actor nu-și poate ocupa locul pe scenă fără să doarmă în prealabil pe cel puțin un cadavru • setea cade în rîu ca o piatră – disperarea e o boală ermetică • am aprins becul negru al umbrei între două pulsuri opuse ale sîngelui – simultan dar non-concomitent • să dărui o identitate obscură pentru a hrăni o alteritate inconștientă • frîntură din călcîiul lui ahile – un ciob – un corb • îl apropii, negru, de rădăcinile ochilor • respir potecile – bulevardele colosale ale vînturilor • străbat cu ele – simultan deși non-concomitent – toate culoarele și culorile labirintului • o șină ruginită – moarte sunt pe ea urmele aproape virtuale ale roților • și trupul evaporîndu-se în meditație – substituit de-o imensă absență sumbră • un tsunami incomprehensibil linge luna • cîteva trepte – cîteva silabe – un veritabil orologiu al cuvintelor • un fel de robinet al durerii – curge în permanență de parcă ar sîngera • informul – monstruosul – absorbit de buretele inimii • straniu stomac abisal – avisal – de voci și oceane • disperarea – agonia – completate de pulsul toxicomanei • greața împlinită prin abjurare • comele vidului patinează pe depărtări – pe suspensii – traversînd nonșalante oglinzile amneziei • cealaltă (orice) nu mai există – simplu spasm senil • numai nimeni – din

toată această hecatombă a neființei • intru mereu mai adânc în
adevărul meu insațiabil • semi-scriitorii cifrați – ei, atât de tăcuți
cînd îmi țin literele-n mîină • infarctul e o pușculiță cu gloanțe trase
à bout portant • melancolia frustrată a morților – fragmente de pași
în cenușiu • un interval fără capăt – care refuză alegerea – drumul
concret • *juste de la grisaille étouffante* • spasme senile de întuneric
• fictivul irespirabil – inutil • evanescențe urticante • albastrul diluat
derapînd pe aleatoriul vacuității • volanul crepusculului – întors spre
noapte • de data asta, definitiv •

(6)

ovoidul zorilor și-al nopții • coșmar uranic cu albastrul de prisos • zîmbetu-și presară ofilirile în secunde statice • șinele de mister ale oglinzii ce străbat timpul cu imagini • văduva tenebrelor cu abolirile inconsolabile • trezirea sugrumă visele cu firele de nailon ale subitului • cu picioarele fripte de febrele treptelor – mă cobor pe dinăuntru în mine coborînd • cu numele-mi arbitru între surîs absurd și tăcere absconsă • și clitorisul hipersensibil al sertarelor • duminicile măturate ale maidanelor – stivuite și arse precum grămezi de frunze toamna • într-un colț de vînt – cojite de raze de soare • lumina mă întrerupe – îmi întrerupe întunericul • mă agață de stări intermitente și iritabile • lucifer (tipul cu *fiat lux* – dar în ce sens?) e doctorul jekyll • celălalt, mitomanul “dumnezeu”, e mister hyde • toate amintirile se rezumă la un disneyland ectoplasmic • *des initiations de pacotille qui ne vous initient à rien du tout* • monoschizofrenii eleusiniene fragrant ba chiar flagrant franc-masonice • pe fund, doar almanahul de orori al precarului • te plimbi pînă-ți pierzi toate organele posibile • cele externe întîi – de la mîini și picioare pînă la aparatul genital, plus diversele secreții • pielea eventual • cele interne mai apoi – pe care evit să le enumăr • te plimbi pînă-ți regăsești, nostalgic și fericit, nuditatea indescrîptibilă – în fine, pur neant • da, poate că timpul e imobil – o oglindă pe care lunecăm labirintic • cu posibilitățile scobite – îmbrucate una într-alta • ferestre pătate cu otrăvuri caleidoscopice • aurora metathanatică a veninurilor boreale • firele de nailon ale subitului peste marionetele cu deșteptarea dezarticulată • dispar apărînd între mine și tăcerea mercurului • vorbele rătăcite prin culoarele decolorate • și pîrghia pentru clipele care refuză să treacă • e oare posibil să te zărești post-mortem – să zicem că – neștiut, pe

furiș • sau să mă citesc ca pe o carte • văduva obscură a discordiilor
• când întunericul cade în țandări – luna zîmbește absențele • mâinile
care frămîntă vidul – straniu aluat • îmbrățișînd urcarea pînă cînd
fruntea mîngîie aerul • iar pieptul se lipește de trunchiul evanescent
al nopții •

(7)

scriu cu pixuri laser – sau cu fulgere dresate – pe pietre • le aduc cu retina – cu razele oculte ale privirii – pînă la transparența liminară • praguri – cristalele de evanescență ale lucrului în sine • pietre de rîu – plate precum niște foi de hîrtie velină – lustruite – imponderabile • strînse din avisul fîntînilor lui hades • fulgii se întîlnesc cu spuma – într-o dublă, inversată ninsoare • labirintul se confundă cu vidul într-un dublu recurs la dispariție • renunțînd prin strălucire la simțuri – devenim stelari locuitori ai neantului • luna dizolvînd fragmentele umanului – crabii cu chipie hippies și tot ce se mai poate imagina • hades în adânc cu tronul lui de orologiu • praguri revelate de privire – și lucrurile din anxietăți suprapuse • misionarul de durere dintre clipe – cu mesajul lui mai mult inacceptabil decît incomprehensibil • silabele lipite de buze – incapabile să se desprindă – să însemne • alte ninsori – labirinturi de litere – culoare de culori în vidul avisului • și miturile somnului – prea misterioase pentru înțelegerea alegorică a sfîncșilor • o ciudată procesiune – ningere fixă pe fulgii abisali ai copacilor ce-și leagă labirinturile în străfundul oceanului atmosferic • ei își acoperă cu simboluri frunzele răspîndite pe targa de sensuri • hazardul înțelegerilor întîrziate – da, al imbecilității etern zîmbitoare • hazardul ca un husar – cu epoleții coșmarului fixați în cîteva pioneze • dezlipit de simțuri – lunian monoschizofren sau manechin solitar • obiectele transparente ale pragului • undeva-n indiscernabil – planete inversate – din anti-materie – bîntuite de anti-conștiință • încercînd să evadeze din infinit pentru a atinge oglinzile lui zero • lumina a anulat toate cosmogoniile • “fiat lux!” spuse lucifer – zămisliind zîmbitor disparițiile și o marcă de automobil • neantul – paradoxul sintezei a priori • secundele fuzionează în silabe – timpul se

împlinește și se mistuie-n limbaj • o singură substanță biosimbolică
– cronosemiotica • un singur sens cu semnele eliberate-n vid •
deficiența perfectă – nesegmentată de nici o finitudine • sau poate
voința asemeni unui tunel al eșecului • un foarte lung tunel măsurat
de vagoanele cronosilabelor • începutul în fine defect – deficiența
incoativă perfectă •

(8)

soarele fantomatic ca o gumă a mirajelor • adaugă transparență – deschide cristalul din lucruri • miezul evanescente lor labirintice • argintul spumos al melcilor când luna lasă dîre de invizibil • imposibilitatea (?) plopilor în congo – certitudinea absenței verdelui pe saturn • ce culori sînt oare boreal posibile pe iarna nesfîrșită a inelului • negrul absolut chel al telefonului cu pilozitatea-i de vibrații inutile • nasturii ca niște ochi absurzi – da, ochii unui voyeur întors cu spatele la ce ar vrea atît să spioneze • listele intermitente ale neștiutelor – unele absolut impronunțabile • lumea mereu scurtcircuitată – cu toate adevărurile arse de un eșec inevitabil defect • pînă unde se poate destrăma întunericul – nu spre lumină ci spre o beznă și mai opacă • “stelele neașteptate ale sărutului licărind pe pielea primitoare a nopții • peștele indiscret al mîngîierilor înotînd într-un acvariu de avise” • aceeași voce sub alte deghizări • de fapt, aceleași biosemne adresîndu-se neantului • femeia atîrnînd mereu de-o priză – spînzurată cu electricitate • prea multe fotografii asemeni unor fire de nisip din pustiul înșelăciunii • sau poate gloanțele asemeni unor telegrame venite – de unde oare • frînturi de monolog în derivă • de parcă toate biosilabele s-ar certa într-un singur cuvînt • un ceasornic alb a dispărut țipînd în secundă • urmat de telefonul absolut chel al lumii – roi de biosemne negre cu vibrația ilizibilă • dictatorul – borș de discursuri în ebuliție • senatorul – morișcă de limbi delirînd dinspre ospiciu spre maidan și invers • cîinii aleargă după propriul lor lătrat – porcii își imită trudnic guițatul • treptat, întreaga lume sorbită cu aspiratorul – se preschimbă din coșmar într-un delir efemer • miraj în crepuscul – sau crepuscul absolut coșmardesc • pensulă a peninsulelor de umbră – golfuri de avis • intermitențe fulgurante în clarul secundelor •

vacuități alternative • nu atît deficiență cît iluzie – nu atît frustrare
cît înstrăinare perfectă • singurătate perfectă, într-un sens •

(9)

mîini oarbe ca niște crabi – picioare oarbe de parcă secționare de restul trupului • șoapte oarbe asemeni unor șerpi omfalici • însuși în-sinele orb • trup orb – în erecție cu toate sexele – juisînd prin toate sexele • orb de parcă ar fi plecat la plimbare – sătul de-atîta umezeală • cer orb ca o migrenă insuportabilă – orb și surd, ba poate și amnezic • bizară cutie a pandorei cu fundul spart • tot ce doare coboară și ne bîntuie – se plimbă printre noi – prin noi – pînă uităm de noi înșine • degete rătăcite – căzînd în orbire ca într-o supă • sau pașii – desprinși de picioare – căutînd cu disperare niște poteci ale aerului – aidoma păsărilor • revin iarna albiți de labirinturile fulgilor • ninsoare de pași în dezordine – unii dincolo de țintă – alții, mult dincoace • unii nostalgici – alții scînteind mînioși • mulți cunosc dar nimeni nu înțelege • privită-n proiecție psihică pacea profundă a neantului poate părea insutenabilă demență • pietrele negre mă privesc – îmi privesc așteptările – cele numărate și cele nenumărate • îmi privesc greața – refuzul vînat cu care m-am născut • unii colecționează timbre – alții crime • puțin are o frumoasă colecție – bah! un amator • comparat cu stalin... • valuri furioase-și descoperă ghiarele • erinii acvatice • clădiri – blocuri turn de sute de metri – de sute de kilometri – cu absolut nimeni înăuntru • brusc de-avis cu abisul urlînd • îmi diger greața – e bună – foarte bună – foarte hrănitoare • texte vide aidoma unor hamacuri – poate năvoade • somnul – pește uriaș – eșuat – melancolic • ne dormim eșecurile și ne trezim cu frustrările-n brațe • demiurgul trăiește o agonie permanentă – e nemurirea lui ciudată – profund inconfortabilă • născut – nenăscut – muribund între parantezele deșertului • cap cu trup de-abis – proiecție neverosimilă a avisului • singur cu ochi nesiguri, oceanici • retina urechilor – timpanele ochilor – cu priviri

concentrate dincolo de auzuri • inversiuni senzoriale – întrerupte
uneori la handicapați – nu totdeauna • invizibilul atât de prezent –
dens – compact – sufocant aproape • lungă excursie prin negru –
ieșiri intermitente • nedumerire presărată cu melci • dublu labirint –
argint umed pe pielea încorsetată a capului • de fapt, nimic demn de
iertare • nimic demn de nimic • doar greața, poate – greața atât de
hrănitoare •

(10)

împietresc contemplînd gorgone de cuvinte – prea frumoase sau mult prea oribile • ochiul din pușculița de zăpadă a inimii – labirint topindu-și culoarele • incolor mistuindu-și culorile • pragurile-mi grăiesc solitudinea – și solitudine respir • apăsarea îmi devine plutire – și levitez sub tone de poveri • propulsat de ele • străbat cu zîmbet tărîmul obstacolelor – uneori al miracolelor • și zîmbetul mi-e cheie de comori • neantul stă să lunece-n mine – iară eu patinez afară din lume • eu – sau, poate, el – melancolicul patinator al oglinzilor • obscuritatea e poartă – absență neștiută • plimbarea cu aripi de flori e plutire – parfum labirintic de raze și miraze • metamorfoze trecînd prin ferestre invizibile • nervii ciudați asemeni unor canale ale nefericirii – aproape ca niște voci • și palorile lunii de anxietate ce ne locuiește satelitul interior • pașii somnului părăsiți între trenuri – și bărcile băncilor legănîndu-se pe iazurile nostalgice ale gărilor • secunde zdrobite – reduse la pulbere • și somnul greu – obez – cu trupul deformat de visurile și avisurile lui stranii • codoșul trist – niciodată complet născut – niciodată complet mort • suferind de o bizară insuficiență genetică • sau cerșetorul impasibil printre nebuloasele cosmice – avis rătăcind printre stafiile stelare, moarte demult • străin surîzător în cosmosul-fantomă • *plutôt qu'êteindre – êtreindre la lumière* • văduva neagră – cu fruntea unsă de migrene – evanescențe narcotice, chinuitor persistente • acoperă cu presimțiri de moarte – întîlnirile – întîmplările • da, justiția e oarbă – însă moira țesătoare, surdă • și iată-l în fine pe nimeni – eliberat de toate măștile – despuiat de toate convențiile • nimeni numai, lăsîndu-și în urmă imprezența • mîntuit chiar de vid și umbră • de nume și de silabe • condamnat nu la reîntoarcerea infinită a totului insipid identic – ci la reîntoarcerea

compactă a totului absolut nul • unde gurile infinit holbate pentru că
infinit oarbe • nu doar cu toate vorbele dar și cu toate tăcerile
abolite • pe scurt – nimeni pretutindeni – chiar și nicăieri •

(11)

te trezești de parcă ai întoarce o foaie • petale în pete de vînt – umbrele se îneacă în adâncul pielii • se îneacă în umbră • da, umbrele precum pleoape peste absența ochilor • o lume de semne – nu, de semnale – de semnalizări futile ale apetitului • ale anxietății cronometrate • frînturi de zbor – segmente – apnee de aripi • ceva se întreprinde la răscruce – acolo unde neantul ne așteaptă • oglinzile pașilor – crengile asemeni unor hieroglife labirintice – frunzele aidoma unor ferestre cu care respiri • totul profetizează • zborul însuși – bătrînul profet – nu e, poate, decît soluția labirintului problematic • într-un sens sau celălalt • lumea în panică recurge tot mai mult – tot mai frecvent – la sacrificiile umane involuntare • cele mai rele – mai rele chiar decît niște crime • în genere, cu victimele inconștiente de rolul lor – vulnerabile mai cu seamă prin ignoranță • lumea se hrănește cu ele – își hrănește dureros frica de dispariție • precum o nimfomană asasină – am cunoscut cândva una • sistemele – regimurile • «*cap au pire!*» exclamă omul politic pregătind o nouă prăbușire-n prăpastie – un nou “accident” sau un nou “atentat terorist” • «*il faut absolument maintenir le cap*» • incertitudinea plină de posibilități – de culoare – de culori • sau suma incertitudinii – vidul – la care totul ajunge chiar cînd nimic nu pleacă • sincopa subită a nopții • și amprente ce fug de pe degete înaintea crimei • a crimei perfecte fără urme de umbre • o complicitate spontană – fără complot – fără complici • și sticla valurilor – acvarii acoperite de ninsoarea inversată a spumei • evanescentă – nu labirintică • paradoxul limitei ascunse compact în tautologie • misterul infinitului propulsat de contradicție • vidul fără silabe – vindecăt de supurațiile semnificației • ratarea pură, în fine, fără chei • eșecul e narcisismul voyeurilor • o trambulină pentru unii ambițioși •

ștergînd cuvintele – nu scriindu-le – ne apropiem de ochiul orb •
ștergînd trezirile ca pe niște pagini ne apropiem de sensul avîsal •
fantasmînd, de fapt mă înțeleg mai bine • mă neg mai bine •
continuul e o întrerupere • finitudinea de ignoranță neîntreruptă e un
abis • da, nimic nu-i mai intermitent ca finitudinea – nimic mai
etern compact decît fisura • nici măcar umbrele – cînd se îneacă
încet în adîncul pielii •

(12)

cutiile infinitului – lucrurile – și propria noastră enigmă • neantul absolut • noaptea ne alunecă-n ochi de parcă ne-ar orbi • sete sumbră a imposibilului din noi • ne injectăm frigul – anxietatea face din noi praguri de cristal • conștiința, poate – această penibilă izolare a lui nimeni în celălalt • trudele sterile ale iluziei... • prea multă oboseală în toate aceste răni prin care rătăcim – sufocați de culoarele lor însângerate • prea grea-i planeta asta pentru pașii noștri strănii – prea mare gravitația pentru mers • sticla insolită ce ne paralizează în fața oceanelor • în dreptul munților demenți – nu himalayeale noastre domestice – ci vârtejurile verticale de sute și mii de kilometri – vegheate de vid • firele cărunte asemeni unor fisuri presărate pe timp • stropi de solitudine – de fapt, neființe cufundate-n meditația lor gelatinoasă • monstrul – această mușcătură a vidului ce ne întrerupe toate drumurile • depărtările se dezvăluie-n insule – infinitul se apropie de ele cu nări de transparență fremătătoare • cine și nimeni nu se pot înțelege • își sunt în permanență străini • mereu rătăciți în labirinturi insezisabile • ceilalți cad în capcane de silabe – prinși în lațuri de semi-înțelegere • algele morții pe fundul mărilor somnului – aproape imposibil de respirat prin dantelele asfixiei • porți indiscernabile prin care treci în nicăieri – mergi în nicăieri, întâlnindu-te cu locuitorii lui absenți • balamucul de noapte al paradisului – condus de un alienat care se crede d-zeu • și este – ceea ce multiplică la infinit posibilitățile alienării • paranoicul pe care-n eternitate – nimeni nu-l va putea contrazice (cu excepția eventuală a lui nimeni) • străfulgerări de argint – fluturînd ca o dantelă neagră-n întuneric • și lucrurile – apropiindu-se și depărtîndu-se-n anxietăți fluide • secundele curgîndu-mi prin ochi – orbindu-mă – albindu-mă parcă • mărturisim mușcăturile

monstruoase ale cuvintelor • patul îmi scapă de sub trup purtându-mă fără voie spre sabbatul vrăjitoarelor • delir – orgie – somn – dans sălbatic în haos ordonat • și eu precum un tub cu pastă de dinți • zidurile alb-tremurătoare ca laptele coagulat • abia-abia • de acum nu mai ating lucruri – ating numai pete • și eu zbor – și lucrurile cad în umbra-mi avisală • cad țipînd – ele – cutiile enigmatice ale infinitului •

(13)

șoapte amare – “ți-ai bătut joc de mine” – “întîi se simte vinovată, apoi se simte jignită că s-a simțit vinovată și ostilitatea ei rece se adâncește” – adresate cui? • nimeni se dizolvă-n astfel de șoapte – telegrame de lacrimi adresate vidului • tot mai palide – siluete lipite de aer – fixate cu clei de secunde • fărîmicioase și subțiri • contururi de timp ale drumului spre neființă • finit / infinit – dublul puls al neantului • labirinturi decolorate – minotauri demenți, morți de singurătate și dezgust insondabil – în dulapurile camuflate cu grijă-n pereți • indivizi care și-au pierdut transparența – ferestre ce și-au pierdut concupiscenta odată cu geamurile • oglinzi zidite – incapabile să mai reflecte • imagini șterse cu guma • ieri – acum o oră – acum un minut doar – erau încă strălucitori și tineri • și iată-i plătind clipa – descompuși de o bătrînețe incomprehensibilă, nu a vîrstei • de o senilitate subită a despersonalizării • suprimați – de parcă odată cu chipul lor tînăr și-ar fi aruncat masca • ochii străbătînd negrul fără oprire – nu noaptea – negrul pur • și chipul topindu-se-n negru – devenindu-l pînă la imaculată auto-abolire • și privirile asemeni unor misile ce nu explodează vreodată – niște misile de depărtare – din numere lontan care se pierd unele în altele • o depărtare – o înstrăinare din anamneze amnezice – ce s-au pierdut – s-au uitat unele pe altele • și gleznelor – rătăcite pe stîncă diavolului, de unde atâți au căzut – cu loc înclinat abia cît să-ți pui tălpile • da, gleznelor gâdilite de dorința de a te arunca în prăpastie • prea aproape zâmbetul – prea departe luna • “urăsc tot ce am fost nevoit să trăiesc” – “ce descopăr în mine e un dezgust din ce în ce mai lucid” • “ură – tu, unică – infinit autentică luciditate” • stîncă diavolului – trăim întotdeauna pe vreo stîncă a diavolului • mici bucle de fum aidoma unor semne de întrebare pe labirintul literelor

• mici valuri de vid între mine și tot ce mă înconjoară – de parcă o
briză mi-ar încreți privirea • expresii carbonizate de stupefacție •
prea multe mânuși – prea puține mâini • moloz de ierni – *décombres
de décembre* • *soudain la nuit avec ses mondes lointains...* •
aproape fără cuvinte – aproape numai cu obscuritate – mereu
insuficientă • la fel singurătățile – infinit deficiente – nesaturate – ba
chiar inaccesibile • desigur, privirile încă supurează – undeva – ori
silabele • da, prea departe zâmbetul – mult prea aproape luna •

(14)

prea multe absențe – priviri absente – migrene absente – neștiute absente • și zîmbetul ca o anamorfoză oblică ce nu-mi aparține • aerul e plin de mesageri fără nici un alt mesaj decît acela pe care-l respiri • succesele mele sînt obstacolele – iubirile ratate, nenumăratele trădări cărora le-am fost victimă • o formulă a disperării: combini oceanele cu munții (abisurile cele mai profunde, piscurile cele mai înalte) – adaugi toate monumentele naturii și ale omului (canioane, aisberguri colosale, taj mahalluri) • și în toate acestea infiltrezi vidul – vidul imprescriptibil • sau o citești pur și simplu pe acea impoastă literară infectă – amélie nothomb • cu roz-bombonul nostalgiilor ei culcat calculate și para-ridicule • ce nu vor să spună-n fond decît atît: “totu-i de vînzare” • citește toate aceste ineptii interesate – sînt destule – cu numitorul comun al lipsei de valoare • citește-le fără să-l uiți pe senatorul varujan vosgianian – ciocoiul literator post-revoluționar • și te vei putea sinucide liniștit după aceea (sau vomita pînă-ți uiți trupul) • disperarea neagră bea noapte – se adapă din crepuscul ca dintr-un alt sânge • soarbe toate frustrările și melancoliile singurătății • furia înghețată și solitară • dispăre-n digestia hirsută a lacrimilor – a transparentelor și a tuturor abceselor de întrebare • omul e o fiară lustruită de timp – un artefact al transferurilor • cu iubirea țesută din reticențe • omul, adică pesimistul – nu optimistul, acest psihopat bizar al fericirii cu zîmbetul prins în pioaneze de buze • acest robot mereu satisfăcut – cu încîntarea mecanică și gîndirea simulată • zîmbim moartea • cu gesturi la limita invizibilului – cu atît mai terifiante cu cît inezisabile • gesturile nimănui – ale aerului – ale vidului • hazardul sau haosul pot oare gesticula – ne pot amenința cu mîini infinite – cu urlînde cascade de degete • scheletele dubiului – mai rigide și

mai fluide decît orice materie • mai paradoxale decît scriitura biomitică a solitarei energii cognitive • poate alice – căzînd în avisul vaginului ei ludic – visînd miracolele unei sexualități – biosimbolurile unor erecții – pe care adultă și trează nu le va întîlni, vai!, niciodată • ...și totuși nimic pînă la urmă – paloare thanatică, pînă la urmă – lună cu raze cadaverice mirosind a uniune europeană • supurații fără abces – fără cel mai modest furuncul • un fel de igrasie a puroiului • a petrolului • greața ne transformă într-o sculptură abstractă – sau poate doar o pictură • o mîzgăleală absurdă – mai incomprehensibilă decît “capodopera necunoscută” • ce ne confirmă, totuși, oh, da! • cum că omul e o fiară lustruită de timp – un artefact al transferurilor •

(15)

imenși limacși de spumă pe ape nocturne • fulgi de vară – poate labirint risipit sau poate fluturi • poate vreo ninsoare mai paradoxală • să apeși pe butoanele brizei – pe soneriile vântului • să știi, mai ales, să-ți asumi solitudinea – să te decupezi treptat din tot ce te înconjoară • “tu” între “sol” și “dino” • nervii verzi sfișiind tăcerea ferestrei – abisul întunecat al oglinzii • imaginile sau niște fotografii scufundate – înecate sub straturi de apă • de ciudată opacitate transparentă • da, aluviunile imaginarului • subit – un scurtcircuit de scîrbă • avantajul – nu mă plictisesc – dezgustul devoră instantaneu sastisirea • o preschimbă în ură • de altfel, chiar și ura poate avea ceva crepuscular – o fluturare nocturnă de ninsoare paradoxală • poliedrele suferinței – cu aionioni de fațete înroșite • toate aceste glasuri solare ce mi se scurg din nervi pe plăcile lustruite ale nopții • tors în ecouri întunericul parcă m-ar chema – dansez cu beznele primăverii • și din nou surîsul închegat de greață – gata să se desprindă în coji groase • și lacrimile aidoma unor șerpi sărați • și zăpada răspîndind labirintică – suple palori lunare • și tu – niciodată destul la fereastră cu singur – smulgîndu-ți din ochi țipetele elastice • cînd înoți prin atmosfera lichidă înarmat cu o parașută de ploaie • mereu și mereu futila noapte • presărată cu fantomele unor stele senile – prea demult dispărute • cu toate aceste evanescente ectoplasmice din abisul plin de secunde • ferestrele – transparențele tuturor întîlnirilor – ale privirilor • și oglinda atît de ciudat autoerotică • labirintul acoperit de pete asemeni unui registru contabil falsificat – cu culoarele prea adînci chiar pentru algele de vechime ale coșmarurilor • ale străfundurilor catoptrice • o altă lună – o altă fereastră • altă oglindă spre alt labirint • o altă barcă pe întîmplarea obscură a styxului • prea multe fragmente

incomprehensibile – de litere ilizibile • prea mulți ceilalți pentru un
singur infern – incomprehensibili – complet inutili • în cel mai bun
caz, extrem de toxici • dezgustul – tone de dezgust – benzină pentru
motoarele dispariției • regii simulacrelor de salpetru • să te reduci la
imagine – atît – să fugi în imagine • executat de fotografie • pluton
ochindu-te cu aparatele • celălalt – cel de carne – anulat • să respiri
în adânc de oglindă – singurătate fără oxigen •

(16)

să descifrezi energiile – nu semnele exterioare ci sensul profund • dar și aversele isteriei – ale istoriei • mască labirintică a unor tăceri neștiute • noaptea asta întreruptă unde doar moartea se mai întâmplă • căci lumea e o școală a distrugerii – o disciplină a trădării sistematice • nicăieri – nimeni – nimic – niciodată • noapte pură – fără coșmar sau crepuscul • cocktail-ul ierbii cu luna – al frunzelor supurînd de șoapte cu întunericul • nimic nu-i doar un lucru – totul se știe scînteie pe treptele neștiutelor • celălalt e și el pe furiș un nimeni cînd i se decolorează masca • între două ședințe de machiaj • priviri aptere plutesc pe depărtări parcă marine • algele profunde ale oglinzilor asemeni unor monștri ascunși (monstrul nu e poate decît înfățișarea mînioasă a adevărului) • școală a distrugerii pentru cine – disciplină sistematică a trădării pentru cine • de fapt, sistemul (care sistem?) e absolut vid • programul agonic al unui robot explodat • nu există pentru nimeni – poate doar pentru monstroasa mînie a adevărului • tradițiile sunt mumiile memoriei – nu cadavre ci fantome mumificate (deșeuri marinate în pubele) • al căror sens se evaporă mereu într-un discret parfum mefitic cu harta fetișistă • că au sau n-au coadă – aidoma oamenilor-scorpioni din ghilgameș – extraterestrii rămîn tot niște marionete ale vidului • mai lunian sau bermudian bizare, poate • neîntîmplări din proxima vacuitate • cu pleoapele mototolite în spatele cortinei pictate – mergem de parcă am trage jaluzelele în urma pașilor • potecile verzui de iarbă suspectă îmi curg din nas • și spuma ciudată de val static a trupului • niciodată – destul de limpede – dacă a cărnii sau a veșmintelor • deasupra avisului turbure – un înger de ceară stingheră • topit de focul mocnit al zborului • mereu mai transparent – mereu mai aproape de invizibilitate – mistuindu-și doar opacitatea • oglinda

mîloasă de chipuri confuze – vag satanice – cu dîre de albastru • de labirinturi descompuse – de ferestre cu timpul amorțit • de cuvinte cu începutul dispărut și cu sfîrșitul lipsă • excluse chiar din ele însele – din straniul lor handicap silabic • da, cuvinte meta-demente – cu vidul impronunțabil • asemeni neantului ce nu-și poate contempla decît aproximația • nimeni cu dublul resorbit • nimic aproximativ – bîntuit doar de nostalgia lui solitudine •

(17)

despărțiri cu direcții diluate – rătăcind în sensuri opuse • ochi orb
clonat dizolvat în ochi orb prim ca-ntr-un cazan magic • un orb
clonat poate fi drumul altuia... • doi orbi scufundați unul în celălalt
• larva nu-i mai puțin feroce – mai puțin para-psihotică – decât
delirul adult • la fel, larva senilă – forma incipientă – și forma finală
• neputințele-s cele mai devoratoare – cele mai însetate de somn orb
• o simplă dantelă – din ce în ce mai fină – palid fumurie – pînă la
transparență – în locul sufletului • în locul paginilor misterioase –
doar o tăcere dilacerată • zdrențuită sălbatic • și cutia de sticlă a
plictiselii – de unde ies disperat și pandoric – înveșmîntat în
zâmbete și semne • caut cu durerea pragul evanescențelor •
înțepenesc acolo – congelat într-o lacrimă • niciodată scursă din
vreun ochi • o lacrimă dintr-un plîns străin – ca o poliomielită a
sinelui • trîncăneala gloanțelor scuipînd moarte cu cochetăria unor
muieruști ușurate • magnolie de melancolie cu parfumul lunecînd
pe lună • noapte ruptă de toate luminile – cu gustul ei de obscuritate
pură • și sticla – această tristețe verde cu distanța împăiată • ploile
precum un spital cu perfuziile adăpînd styxuri de sânge • sau
perfuziile-scorpioni parazitînd trupul bolnavilor ca niște
extraterestri cu articulații străvezii • mușeniile beau apa adâncurilor
asemeni unor pești în căutarea magiei imaginilor • temeri
transparente în îngustimile aerului • lucrul în trup începe cu
disfuncția • în lumea aceasta reificată – libertatea înseamnă oare
altceva decât privilegiul feroce al crimei... • silabe și vînt – și spuma
întîmplărilor • și ochii – parcă niște bule de BD pline de
improbabile cuvinte • pline de mușenii în căutarea solitudinii adânci
– și totuși, în căutarea magiei imaginii – eterna contradicție •
memoria e privirea • da, memoria e privire – privirea combinată a

ochilor, a creierului și a lui *kundalini* – șarpele încolăcit al energiei •
dar și privirea e memorie – căci nu vedem, o, nu! – niciodată –
actualitatea nudă • și chiar gura mestecă trecut – pielea însăși atinge
doar trecut • absențe – neștiute travestite în absențe – travestite în
absențe... • pînă și moartea o murim la trecut – o murim cu
travestiul și cu absența • da, exclusiv cu absența •

(18)

praf de secunde în cosmos pudră • prăjitura insipidă a absurdului • trupul prea larg – sufletul patinează pe el în timp ce-alunec • lunecă pe alunecă • decolează de pe pământ și aterizează pe lună – alunizează, mai bine zis • harta disparițiilor – vinele depărtării • fluviul de orizonturi depășite al libertății • da, abisul fără fund al transgresiunilor • substituții – litere în locul trăsăturilor feței • simboluri – în locul pustiei obscene de strigăte a vocii • patinoarul pielii a alunecat de pe mine • mă nasc din nou, întrebându-mă – unde a dispărut această prea subtilă gheață • pruncii asemeni unor bărci ale handicapurilor noastre virtuale • vicii sau virtuți – n-are importanță – toate tare ale degenerării inevitabile • poate că unii nu mor decît pentru că au crescut dincolo de viață • dezbrăcat de destin – fără rol pe scena goală • mereu în culise – printre decorurile vechi ale fostelor spectacole • jucînd în minte piese de acum imposibile • să-ți ascunzi evanescența în camuflaj d’evaporare • să-ți înveșmîntezi dispariția cu resturi de sclipete • să-ți depui pasul din urmă într-un gând de-amurg • nimeni zîmbește ca o scoică a vidului • acolo unde oglinzile încetează – realitatea devine imagine • celălalt – o falsă fereastră pictată pe zid • o farsă sufocată între betonul prostituat și culorile ieftine • ca travestiul unei fantome drogate • sau singurătatea lăsîndu-se să plutească în neantul din care a fugit • căutîndu-se narcisic prin culoarele paietelor • himere de-oglinză, fereastră și labirint – ale cărui bellerofon de silabe • umbre de-așteptare – parcă niște mumii în sarcofagele lor grele • și roșeața – roșeața inevitabilă ... • “ce rușine să trăiești pe lumea asta” – exclami • scîrba ți se vitrifică – undeva între plexul solar și inima obscură • și-apoi explodează • cioburi indisociabile de rușine și scîrbă • de greață tăioasă și disperare caustică • dedublarea

plăsmuită la limita elastică a invizibilului • cum să ghicești – printre
falduri de falii – trăsăturile avisului • chipul lui ascuns • în oglinda
eșecului, poate • ancorele inutilului – cu trezirea tencuită de lumina
turbure a dimineților • varul nestins al zorilor • poarta de fildeș
oniric a carnavalului – pînă unde se deschide • pînă unde se decide •
pînă unde se întinde visul – dar, mai ales, în ce punct precis se
întrerupe visătorul • biomituri coborînd, sumbre, scările lichide • și
nimeni – desenînd într-un colț pierdut al nostalgiei – un semn
stingher de întrebare nu prea diferit de el însuși •

(19)

ziarul cu treptele lui mirosind a cerneală – știri sau simple litere • gloanțe sau ancore de plumb lăsându-și urma-n sânge sau în apă • agonia anguloasa a arlechinilor – cu erecția lor priapică – letal demonică • în fond, un soi de retorică orgiastică existențială • un soi de abur țipă în oboseala mea • un trup de tăcere se deschide între șoaptele arborilor – șoapte ce nu sînt decît dispariții – topocronii zigosonore • toate părțile vor să gonească întregul și se izgonesc, pînă la urmă, unele pe altele • derapînd în limbaj – singurătatea mea pură • și mîinile mele ca o rană a plăsmuirilor • gura mea precum o ramă a cuvintelor • încă nepronunțate sau impronunțabile • respirații rătăcite-n frînturi – în cioburi de așteptări care clipesc • obscuritatea varsă tăcere în voci • travestiurile palide ale lunii • noaptea – imagine a altui întuneric • uneori mă întreb: ce ceasornicar misterios ar putea repara nu simple ceasuri – ci, direct, trezirea • invizibilitate, insensibilitate – destinul ca un dentist • sau ca un anestezist, poate • clipele gonite din întreg – gonite din părți • lăsînd din mine o absență – o migrenă vidă • vâl de pulbere albă – stranie albeață a privirii, nu a ochiului • a memoriei ca o lună epurată • o gaură neagră – concentrat al neștiutelor • eșec negru tangent cu neantul • martor, poate • nimeni precuvîntat de niciodată • închis în orbitoare deschidere e vastul vag • toate vîrstele – timp de umbre pe același zid • somnul tuturor deghizărilor în care alunec – viață după viață • trecutul asemeni unui cufăr al suferințelor • îl deschid nu neapărat cu repulsie – cu indiferență • indiferența unui anesteziat ce-și împinge-n zâmbet buzele amorțite • buzele ca o lacrimă ascunsă în ochii uscați – în comisurile seci ale ochilor • nimicul unor claxoane sparte de crepuscul – nimicul unor țipete topînd înserarea din sertare • să-ți citești – să-ți netezești cu privirile pașilor liniile palmei •

iernile bizare ale sufletului – fulgi de evanescență irizați de noapte •
scările foșnitoare ale ziarelor – pline de atavismele știrilor • stîngaci
în lume – ai zice volanul unei mașini ce traversează
incomprehensibil accidentele • trece pe lîngă ele fără să le-atingă •
pînă cînd scînteile absurde dispar din cer • inima cînd le cere să
apară • fiecă pas nou cuprinzînd un eșec necesar • un “în sfîrșit” cu
care ar fi trebuit să începem • în fine •

(20)

fiecare pas nou cuprinde un eșec necesar – o traversată cădere •
gheața-mi invadează trupul ca un anestezie sau poate o otravă •
trupul meu cristalin precum lacrima – cărui ochi • toți mor la sfârșit
– nu, toți se sparg în cioburi • pentru că toți nu erau decît lucruri –
lucruri însetate de lucruri însetate de lucruri • ei – toți ceilalți •
dimpotrivă – nimeni e lucrul care și-a pierdut setea – așa cum ochiul
străin și-a pierdut ultima lacrimă • robotul ce și-a rătăcit pe undeva
– prin nicăieri – programul • robotul de prisos • umbrele se îneacă
sub silabele lunii • da, sub misterioasele-i silabe ectoplasmice •
străzile se deșurubează – alunecă-n vid, devorate de rugina
amurgului de ciumă roșie • paloarea umflă straniu tăcerile – le varsă
enorme în noapte • urmele-i cheamă pe uriașii ce le părăsesc în
lumea copiată a umbrelor • țipă și-ncearcă să se trezească din
bidimensionalitatea lor simbolică • moartea nu-i de altfel această
trecere dinspre pozitivul fotografiei spre negativul obsesiv al
luminii? • cînd îți pierzi, în fine, toate travestiurile – ce mai rămîne
din tine în afară de o geometrie subtilă • topindu-se crepuscular și
straniu precum un fulg ultim al transcendențelor • tropisme
invizibilului – cînd o pîndă obscură te face să te întorci cu o parte
din tine – spre jumătatea vidă • despuiată precum ușa mereu închisă
a spatelui • înfățișarea parcă vomitată cu care ne înfruntăm
anxietățile • prea mult vid deasupra privirii perplexe a craniului •
sau adîncimea densificată a norilor • afară din lume și totuși nu cu
adevărat altfel – nu încă • o holbare nu a ochilor ci a unei alte nopți
• a tartarului, poate – cu negrul lui vertical • uși închise – spatele
închis al bătrîneții • îndepărtarea fără pași • o holbare – nu a privirii
– nu a mersului (poate și...) – ci mai degrabă a zborului • a unei
înălțări încă obscure – tulbure euristice • ipostaze macabru confuze

– de parcă scăpându-și dintre degetele absente creionul – destinul le-
ar desena • nici o certitudine totuși – doar o intuiție pregnantă de
incertitudine • nimeni cu orbii risipiți sub ochiul orb etern
crepuscular • nimeni la privire cu singur •

(21)

sting uşile și ferestrele – deschid cu lupa opiacee lămpile opace • flăcările înoată în apa acvariului – flăcările-s peștii care mă privesc cu multă curiozitate • și zâmbetul – poate un gest – poate un deget – poate o privire • arma și-a scos luneta – și-a scos ochelarii – și-a scos lupa cu care ne măsură moartea • întrebarea ce ni se învălțuea deasupra stingerii • jarul mi se răspîndea pe față – pînă cînd chipul îmi devenea incandescent • sau sângele – aburind prin pori • purtam tot acest sânge – tot acest jar – ăst foc mocnit ca pe-o imagine ori un ecou al destinului • reamintirea surdă a unui potop uitat • refluxul unei oglinzi negre cu sclipiri sălbatice de noapte • nici o probă și totuși o crimă – totuși vid – totuși neant • un rezumat al lacrimilor • beant cretinism al disperării în ciuda himalayeii și a marianelor • nebuloasa sufletului în fine anulată de triumful comenzii sociale • de necesitatea politic înțeleasă (nu puteți fi liberi decît în lanțuri și cu căluș) • de rațiunea de stat – chiar neînțeleasă • sirene nimfeice cu albatroșii-n petale – nimfomania mării demontate – complet deșurubate • iconografie zoofilă a vidului • old samuel beckett: «*inclinées muettes sur les tombes de nuls êtres*» • moartea amurgind melancolic deasupra semnelor cari se scufundă • țintind cu indexul o cale incertă • își întinde mantaua de stoluri a gândurilor – și iată o noapte, alta decît cea binecunoscută • de altfel, străinii leviathanici – letali – se ascund peste tot sub chipuri familiare • nimeni devine tot mai transparent – tot mai disparent • seamănă cu un înger exterminat • aripile valurilor amorțite-n flori – poate cu ajutorul de spumă al morții • lucrurile se sparg sub presiunea întunericului • sub presiunea invincibilă a nopții o clanță ciudată ne pregătește ieșirea sau poate intrarea • să anulezi – nu prezentul – nu trecutul – nu viitorul ci un fel de timp mixt • peste tot umbre și o strălucire

desenată • o holbare ferecată preschimbată-n drum orb • siluetele
lipite de ziduri – ca niște lacrimi • rezumate – aplatizate –
dezaggregate • surîsuri de cenușă și ușile stinse – lămpile descuiate,
larg deschise • și ferestrele arzînd solitare – simple chemări •

(22)

un ac indicator îmi străbate carnea – poate acul unui ceasornic misterios • un lift cîntă: «iubito! ești prea înghețată în tine și-n dezgustata ta frumusețe» • numai ceața mai încheagă silabe în tăcerea-i plăsmuită • fumez mîngîierile pe care le primesc – pe care le dau • pe măsură ce scriu – mă topesc – dispar • străin mă mistui în dialogul meu nebulos cu invizibilul • copacii aidoma unor seringi pline cu vaccin verde – contra a ce? – contra vieții, poate • un veritabil anti-biotic • mareele învelesc în lună plaja • hoiturile sumbre ale algelor – bărbile eșuate ale unor coituri absente • abțibildurile realității lipite de retine • abisul blafard al neonului – cu reflexele lui de spital selenar • devenirea – reparată himeră • pe măsură ce exist mă scufund în dispariție • geana mirajelor precum un mesaj al avisului • cu moartea catoptrică-n miez • și din nou lucrurile în locul ființelor – ca o demascare perpetuă • întîlnirile de la miezul morții • pasărea înoată în vise dormind în vioară • neantul nu este ci rămîne • să nu vrei să fii și totuși să vrei să rămîi • să rămîi adevăr • nimeni înveșmîntat în nimic – înveșmîntat în nicăieri și nicicînd • «*le néant n'anéantit rien; c'est la mort qui abolit tout*» • o margine de miraje – la ce bun, atunci, toată isteria • dominoul incoerențelor perfect inutile • distanța pare orizontală – rar verticală • la fel și apropierea • străzile deșurubate – casele demontate • peste tot suferința eviscerată – cu măruntaiele scoase la iveală • necesitatea înțeleasă – singurătatea asumată • zidurile străine – stranii – acoperite de virale priviri virtuale • muzica pictează cu distanțe – cu așteptări – cu rarefieri • cu vid de avis • abis de clape de lacrimi • și buzele tapisate cu zero – pronunțînd imposibilul • inimile asemeni unor lacrimi negre – atîrnînd în noaptea dinăuntru • bărcile alunecînd pe-obrajii apei • alunecînd pe o peliculă fină dintre

anxietate și solitudine • lucrurile ca niște priviri înghețate – cu
invizibilul încheșat • o rană – moalele – născută altfel – străină
căutare de lovituri • cioburi din oglinzile reci în care locuim •
hasard hagard • indra și-a construit un palat mirific • o coloană de
furnici identitare – coborînd • ...totul dispare până la urmă...•

(23)

mereu și încă – seara sau steaua • palid la fereastră cu strălucirea ei incertă și fără nume • dinspre privire razele asemeni unor chei • nu ale stelei ci ale nopții de cenușă respirabilă – da, și ale redundanței ei misterioase • bloc de gând întunecat la fereastră cu singur • aproape ca un tăiș • alb și negru e tot ce se mai separă – tot ce se mai distinge în stingerea completă • bloc de gând imaculat între dinții de secunde ai timpului – rezistînd masticăției lui mecanice • aproape impasibil – tot mai mult – impasibil • jur împrejur – obrajii absenți – înnegurați de un rinocer de rușine • dezgustul celui alt s-a aranjat cu lumea – nu al meu • depresiunea uriașă a crocodilului e însetată de strălucitoare paranoie • supernove de orgoliu – nu modest adevăr • *este* numai ce e învăluit • obscurități în insule dezolate – roșu decrepit, senil aproape • vocile deghează identitatea locutorului • camerele diverse – identitatea locatarului • fereastra – oglinda – și labirintul – singurătatea lui nimeni • uneori, răsfoiește în podul amintirilor aceleași pagini pline cu lucruri înduioșătoare și ieftine • fotografiile tridimensionale a tot ce nu putea decît să se piardă • înconjurată – create – de substanța avisală a memoriei • de visul ei vid și profund • orice, nu numai lucruri – și totuși, mereu lucruri • străzi, ființe, femei • oglinzi stinse – ferestre stinse – labirinturi stinse • noaptea precum un întuneric de litere se topește pe pagină • frica ne dedublează – cîteodată chiar ne multiplică asemeni unor ecouri mărite cu lupa în stepă • ne venim atunci în întîmpinare și ne mistuim unii în ceilalți • frisoanele tristeții trenurilor – șinele ectoplasmice de care nu ne mai putem dezlipi • rotindu-ne obsedant – roși de panică satanică și de vid • un fel de patriotism feroviar cu coarne de cerb în locul creierului • da, și ceasornicul din carne ce ne apropie sistematic de bezne • o chestie

foarte binefăcătoare de care se tem pînă se masturbează femeile • și
fantomele nitescente ce-acoperă cerul cu cruste de singurătate •
desigur, sîntem plini de bucuria noastră pictată și de hazardul
bancurilor • de toate aceste sentimente ce fac din noi niște
manechine foarte fericite • maidanul nebunilor între două clipe
agonice • și ospiciul demagogic al boschetarilor – orice vor mai fi
fiind și ăștia • cîteva nașteri plutitoare au deschis aerul – asemeni
unor imense baloane de săpun • moartea sau surîsul ne transformă
în figuri geometrice • fulgii amenință labirintul cu paradoxul topirii
enigmelor • sfinxa cu sâni goliți de întrebare și-a rătăcit iarna în
mantoul de hermină • atît de aproape de prag și totuși cu melancolia
dincolo de evanescență •

(24)

cadavrul e un lucru încărcat de o subiectivitate latentă – straniu subiect oprit • un ac indicator îmi străbate carnea – poate acul unui ceasornic misterios • frica e expresia infinitului nostru uitat – reziduul amneziei noastre structurale • *le malheur de celui qui ne s'intègre pas désintègre tout ce qui l'exclut – fondant l'implacable révolution de l'échec* • eram cîndva plin de fulgere – acum – de neant • binecuvîntarea e solitudine distribuită • blestemul, poate, nu-i altceva (diferența stă numai în concentrație) • dar poate neștiută e numai tăcerea – cînd îmi risipesc, în fine, neantul – ninsoare peste vălul crepuscular al mirajelor • prea mic – prea ascuns – prea sumbru – prea vierme – cînd numai speranță • bunicul bărbos și înțelept (al meu n-avea barbă) – poreclit, uneori, de unii, d-zeu • mămica (nu neapărat biologică) – tandră și înțelegătoare – dulce și complezent incestuoasă • pe umărul căreia să plîngi • pe sânii căreia... • inima în care să te deversezi ca într-o infirmieră libertină • profesoara ochelariștii cu țîțe mari și suflet ospitalier • eleva cu ciorapi albi – gata să te mîngîie cu mîna – cu buzele – cu limba – cu sexul chiar – pînă la stingerea tuturor durerilor • pînă cînd voința ta se etaleză – straniu dezagregată – fără nici un suport intern • complet – complet – destructurată • clișeele acestea încîntătoare prin care teatrul erotismului – uitam călugărița! dar aici lucrurile sînt mai complicate – se substituie basmelor copilăriei • sadismului psihanalitic al miturilor • și pupilele de nisip ale somnului – rănilor hagarde și solitare • căi pentru sânge și reamintire • cretinul disperării merge pe vid neclintit • merge pe transgresiunea lui unică și runică • între nedreptate și imposibil – drumul care sînt • sufletul ostenit se odihnește-n zâmbet • tot ce mă înconjoară mă fagocitează și mă reflectă-n cioburi de intim străin • toate aceste praguri țipă-n

dispariție – dechemînd • bufnet de bufnițe cu moalele amortit de
tăcere • paginile unei asfixii insuportabile – încleștate-n răsfoire
incurabilă • pielea – pânza de repulsie a bărcii cu care navigăm – se
împiedică mereu de vreo intersecție a sângelui • puroiul dospește-n
abcese de înrudire • uneori vrem să demascăm flăcările ascunse în
lucruri – și dansul incendiar înșurubat în noi de parcă în șiva • zeii
precari ai distrugerii sordide • ai apocalipselor cotidiene • și destinul
– cutia unde ne depunem privirile – cu tot ce am putea vedea și
înțelege • privirile prin care sîntem azi și mâine • în fond, numele lui
dumnezeu e H – al diavolului S •

(25)

cum poate îmbătrîni cel ce nu trăiește niciodată • resorb, pe drumul de surîs al nepăsării, tot ce separă lumea de decor • centru, poate, incert în amorf • rătăcire – cădere din rău în mult mai rău încă • prăbușire în abisul fără întrebări • așteptare neștiută în pustiu • centrul inert în jurul căruia imposibilul își răspîndește drumul • lupe risipite peste lucruri • cerul însuși diluîndu-și dimensiunile • evanescența inversează răspunsu-n întrebare • și întrebarea în răspuns • nimicul exersîndu-și setea de incendiu • labirinturile stinse își caută printre oglinzi fereastra • “nu ești” îmi spuse lumea – paradox surîzător – “sînt neantul” i-am răspuns zîbind asemeni • geometria de ecouri mute îmi întinde spre infinit imaginea și imperiul • uleiul umbrelor mîngîie pămîntul cu impalpabil • un album selenar al fantomelor – un silabar de pași • petale electrice completează noaptea cu fractali • scrumierele pline de cuvinte arse și de mucuri de țigare • pești bizari străpung aerul cu aleatoriu de litere • hemoragie de hazard • clopotu-n somn scuiță meduze de sunete • prea multă noapte zburliță între toți acești djinni hirsuți și spășiți • și copacul cu coroana – gură colosală – plină de vaste profeții foșnite • șoptite – șopotite • tenebrele sau reflectoarele asemeni unor mîini violente – intrînd pe gâtleej – căutînd ascunsul sau albastrul • neștiutul cel mai depărtat și mai obscur • murmure incerte – respirația sumbră și umbră a pămîntului • etichete de urs gigantic ale oceanului – ce mă dezbracă ori de cîte ori m-arunc în contra valurilor • și insomnia aidoma unui șobolan de frig pitit în noapte • chiar cosmosul cu indiferența lui difuză de cimitir al tuturor iernilor • nici măcar ironic – doar reificat și vid • plimbîndu-și corpurile sterpe – asteroizi, comete, planete sau stele – prin depărtările impasibile • prin abisurile amorțite de singurătate

meduzată • maledicția mirajelor îmi urmărește avisul – îmi caută drumul neștiut • cortine de pulbere prin aerul oniric – ocultînd misterul cărui spectacol • identități incerte – alunecă dintr-un contur într-altul – dintr-un nume în celălalt • camerele oscilează – patinează – substituindu-se prin trezirile aburului • intestinale labirintice ale solitudinii – oglinzile sparte regenerîndu-se – organisme ale imaginii • și ferestrele – cu deschiderea lipită de sinele neștiut •

(26)

malul spusei răspîndește întîlnirea cu apa • silabe demolate – demontate • resturi de texte – aproape niște fantome luniene • degetele se preschimbă prin scris în ecouri ale luminii • varul se întinde pe literele explodate – asemeni unor uriașe cioburi de marmură • portocalele – bizare ceasornice – sub ploaia sincronă a secundelor • redundantul mecanism al crepusculului – da, portocala mecanică a amurgului • roiurile nopții coagulîndu-l în flaut pe godot • și neliniștea inerțiilor acumulate între frustrare și coșmar • îngustimea apăsătoare a muțeniilor • și solicitările subterane ale întunericului ce vrea să-și mărturisească adâncul • bătrînele limite cu inerția prăfuită – păzind în zaruri hazardurile decrepite • și tăcerea – cu zâmbetul ei orb • plopii își varsă flacăra întunecată de rugă – verzele lor veninos și straniu precum o fabrică de foșnete premonitoare – spre anii-lumină contractați în clipe ai stelelor • scriem cu miezul pământului pe paginile monoschizofrene ale cerului • colos fluid de dejecții – violet și deleter sub crepuscul – acolo unde funia orizontului se rupe de funambuli somnambuli • cărțile de joc ale timpului – un sfîrșit diferit de jocul sistemului solar • pulsul spasmodic al aripilor pe lîngă vîjîit de parapantă • zbor de-alb și de absențe • cuvintele descompuse-n vocale și consoane – căutînd în îngustimea buzelor – gara stranie a gurii • o articulare incoloră pierdută • aerul irespirabil al mirajelor ce-mi aruncă în ochii larg deschiși valurile unui văz abolit • așteptarea varsă depărtare în lucruri – un chip neștiut – ascuns • aproape niște gesturi – desigur, ale nimănuși • la ce bun să semeni asemănarea – cînd toți ne sînt, pentru vecie, străini • uitările tăiate (ciudate abcese) – și urile adînci, din care supurează trecutul • șopotitul lichid al frunzelor – unde se ascund în umbre de preziceri profeții

viitorului • profeți sau poate șerpi – foșnindu-și începutul înspre sfârșitul care îi ascultă • da, alogenii materiei – martorii ei de tăcere • purtând un infinit de măști străine peste singurătatea învăluită • și dacă în loc de “cunoaște-te” am spune – “repară-te pe tine însuși” • formulă mult mai în adecvare cu această lume – cea mai defectă dintre toate lumile posibile • da, și șuruburile groase ale trupului – și suferința stocată în viețile de rezervă ale amintirii și prevestirii • între silabe demolate – demodate – și resturi de texte escatologice • acolo unde malul spusei își răspîndește întâlnirea ostenită cu apa •

(27)

plexiglas perplex dimineața devreme • subiacența sub iarbă – altfel
decît toate rădăcinile • turme de ozeneuri la pășune – mulse periodic
• absențele omului – iată o nouă populație • poporul omului
absent?... • sau mai profund – neștiut • nimeni e neștiutul implicit
ce-și poartă crucea literelor • o lampă de așteptare descoperind
numai nedescoperirea • nici pînă la capătul buzelor subțiri ale
orizontului • aerul spintecat de uraganul somnului – orașele oniriei
create prin distrugere • luminile acide interoghează intimitatea
întunericului • noaptea de ecouri mă multiplică – înghițindu-mi
angoasele inerte • letargia îmi acoperă creierul cu o crustă
întunecată • respirația luată de vînt – plimbată printre frunzele
copacilor • niciodată restituită – în timp ce trupul regăsește
rădăcinile • vidul aplatizează toate lucrurile și le întinde – le
pîndește dintr-o vastitate insignifiantă • petele pierdute-n jungla
submarină a algelor – ridurile oglinzilor îmbătrînite • ciudate boli
pierdute – căutate în ficțiunea labirintului • aducînd cu basmele
misterioase ale neștiutelor • povestite bine numai de neant • în locul
lor, tehnicile goale ale supraviețuirii – timp sterilizat de labirintul
tehnologic • imperiul insectelor mai degrabă decît al oamenilor • cu
precizia lor insuportabilă de fulgi mecanici • îngerul cu petale de
flăcări țîșnind din răni – flăcări vorbitoare ce-mi indică drumul pe
care va trebui să-l aleg • da, alga cărei căi... • nimeni prea singur
pentru a se mai întîlni cu secundele • și vîntul ce apasă mereu pe
trăgaciul orelor – pe trăgaciul mitralierei fără sfîrșit a timpului • cu
trupul învinețit de litere înot în piscina tuturor cărților – lac? ocean?
• și din nou această libertate implozivă – regăsită spre miezul de
pierdere • această închipuire dublă – jumătate de față-n oglindă –
jumătate hipnotizată de aer • căci noi înșine sîntem un miraj –

purtînd în noi toată noaptea obstacolelor – toată aurora nașterilor
înșelătoare • în patria neștiută a iluziilor îmi dădeam întîlnire cu
umbra • nu prin simplă dedublare ci printr-o indicibilă multiplicare
selenară • îmi dădeam întîlnire cu fanta prin care stălucea nesinea
mea pierdută • sperînd să învăț, în fine, să comunic cu toți
neceialți •

(28)

alb sclipitor, poate pentru a înțelege mai bine întunericul • lumina, probabil, pentru a pricepe mai bine tenebra • nu există o veritabilă teleologie a lumii – ci doar un joc precar de aparențe și speranțe superflue • pierdut pe planeta pământ ca un lunian verde – stranie cataractă a ierbii debordând de privire ocultă • magnetismul lontanului • culegând inutilul îl preschimb pe nesimțite în fruct • noaptea, această întâmplare neagră – furtiv privativă • o ciudată năpîrlire a vîrstelor – de parcă, prin deghizările timpului, trupul și-ar aminti o incomprehensibilă – neștiută – nuditate • cu sania secundelor regresive pe chip • prea izolată • prea izolată pentru a putea urî – prea legată de clipe pentru a-și putea scutura deodată toate culorile • orice monstru își poartă cu sine – indicibilă, invizibilă casa • vitrina – sau baremi acvariul • o felie, fereastră – o felie, oglindă – o felie, bănuitor labirint • un țarm din fragmente rătăcitoare – în contradicție unul cu celălalt – la care nu se poate acosta decît prin naufragiu • uneori, magia aberantă a singurătății parcă te-ar scuipa – inserînd subit segmente incoerente în realitatea aparentă • prin care oniria încearcă să te ia prin surprindere • flăcările insuportabile ale nervilor asemeni unor șerpi din convulsiile drumului • și dacă energia erotică n-ar fi decît furia diversului ce bîntuie fragila monoschizofrenie prin care existăm • prea multe cicatrici seamănă cu niște grimase • prea multe fărîme ne povestesc întregul – substituindu-l • prea multe întâmplări ne străbat voința – ne fărîmă liniștea • multiplele divorțuri de sine pe care ne străduim să le învingem • și petele chipurilor strivite de ziduri – cu nervii strecurîndu-se prin țeastă ca șerpii unei gorgone • rănilor țes din paie pretenția unei salvări mereu amînate – o poveste mereu mai fictivă – mereu mai absurdă – servită-n felii de credulitate • preotul

servește ostii de cocaină solidificată – compactată • picături de
privire acidă devoră figurile halucinate • nimeni descoperă-n celălalt
nimicul convulsiv al lucrurilor • reificarea – alienarea – cu spasmele
ei labirintice • casele de unt cenușiu – pachetele de beton servite la
masă • o rugăciune de tablă • și albul sclipitor ca o cheie a
întunericului • lumina, da, lumina pierdută de lunianul verde •

(29)

un batant cu două direcții • nu ca o ușă – mulțumindu-se cu una • un prag – dar nu al unei case înconjurate de tăcerea ostilă – nițel cenușie – nițel ostenită – a pietrișurilor • un prag deschizându-se – închizându-se dinspre câmp înspre câmp • un batant prin care intri din câmp în câmp – din vid în vid • nu în altul – în același • o poartă plantată ca o plantă în vid • plantată ca o virgulă în abisul textului chiar după ce nimeni a murit • nimeni care, în fond, nu are cum să moară – nefiind • întocmai ca și poarta aceasta onirică – pierdută parcă în mijlocul unui avis arheologic cu timp multiplu țesut pe urzeala unor spații paralele • și nimeni? – această insulă a semnelor de întrebare... • stropul acid al ochiului îi devoră obraji, nasul, gura – bărbia chiar • pînă cînd întreaga față nu mai e decît un singur ochi – nici măcar doi • o singură oglindă disperată • o singură fereastră – celula unei singuratăți indicibile • unic labirint • un arlechin – eșichier din diagonale precum migrenele pe vremuri • un semn de exclamare al avisului • sau o femeie stranie – subit, o carceră ce-ar vrea să fie liberă • un penitenciar ce s-ar vrea libertate • revoltă orientată în sens invers – o revoltă obligatoriu mimetică • și silabele preschimbate-n pietricele – gura precum un caleidoscop • sau povestirea – această artă a distanțelor • poate dac-aș recupera vechi frînturi de expresii – mi-aș înțelege – reaminti – viețile anterioare • o singură literă în locul tuturor cuvintelor – devorîndu-le pe toate • o împușcătură candidă spre centrul unei ținte dezvirginate • înainte sau după... • intenția latentă a trăgaciului poate face deja să vorbească rana • cei ce nu s-au născut încă – umbre invizibile în jurul meu • nu ceilalți – ci fețele oculte ale lui nimeni • fațetele unei memorii inaccesibile • strămoși – urmași – frați posibili • tenii sintactice – ciudate boli ce ne îmbogățesc cu labirint însănătoșirea •

identitatea mi se întinde și totuși își exclude cuprinderea • un pariu al aerului cu zarurile privirii • o petală – aripa unui fluture – zîmbetul ca o tangentă a haosului • și nudul – cînd toate costumele s-au vidat de gând • doar luna deci – rezumînd această poartă a tuturor spectrelor • acest prag înfrigurat al pietrișurilor • și lungul – mult prea lungul drum al vidului – din gheața mărunță a căruia avisul își întredeschide ochii •

(30)

absențe reci rătăcind în absență – ca stelele în noaptea fără sfârșit a vidului • neștiutele de dincolo de cortină – unde toate opusele coincid • labirinturi pierdute-n labirint • mă topesc odată cu zăpada și cobor cu fulgii legănarilor • ajung mereu la altă țintă – infinit aceeași • desprind umbra din alb și mi-o înfășor – eșarfă-n jurul gâtului • mă acopăr de amurg vișiniu pe potecile întunecate pe care mă pierd • nimeni și-ascunde chipul – al meu și totuși atât de departe • în fine, privirea pașilor le șterge urma • nervii soneriei telefonului sau scînteieri stridente de stele • veghile de flăcări ale cerii amestecă umbra cu carnea echivocă • fotografiile – plutele fantasmatică ale timpului • clipa preschimbată în fantomă • caut cu silabele înălțimea surdă a misterelor • viscerele lor premonitoare ce-alunecă pînă la epuizare pe negru – lacrimi sau voci • lacrimi sau pești scurgîndu-și în adânc argint trupurile ofidiene • și chipul asemeni unui strop al terorii • relația de incertitudine a labirintului • prezicerile morții flotante • lucrurile – parcă niște muște prinse-n plasa de păianjen a privirilor • extinctoarele vieții în caz de incendiu • plutele paralizate ale fotografiilor pe fluviile înghețate • borborigme – siluetele bolovănoase și obeze ale cuvintelor rostogolite – enorm încetinite • aproape impronunțabile • monștri de proximitate și depărtare • hîrtoapele abisale ale articulării înconjurată de ochi orbi • muțenie disperat de sinuoasă – întortocheată, dislocată așteptare • orice loc e, probabil, îmbibat cu obstacole tulburi – vii poate – ce ne încetinesc gândul și expresia • de altfel, maladiva intimitate cu sine tinde tot mai mult să ia locul conceptelor – metaforelor chiar • intimitatea ce nu poate fi o soluție – ci doar atât – o indicibilă levitație a sentimentelor • o conversație nu a cuvintelor – ci a suflurilor • (de altfel, erotismul teatrului psihic nu prelungește și anulează – undeva

între respirație și zâmbet – crisparea voluptuoasă a sexului?) •
absențele rătăcesc în absență – se îndreaptă spre neștiutele de
dincolo • unde toate opusele coincid – unde a povesti înseamnă a
intra treaz în vis ca în singura realitate posibilă • da, și mai ales,
unde solitudinea e unica lume – în care – infinit ori neant – insoliți –
paradoxali – poate liberi – am rămas •

(31)

o mână iese din ochi și apucă iarba – apucă pietrele sau copacii • o mână ce-și schimbă-n permanență dimensiunile – imensă sau minusculă • cum să mă spun • cum să apuc nu cu mâna exterioară ci cu cea de dinăuntru • mă găsesc în mormîntul unde nu mă găsesc încă • o simplă frunză – o eclipsă – un abis al înțelegerii • nimeni – ca să nu fii niciodată celălalt • lucrul mereu ahtiat de lucruri • hoitul în coit permanent • creierul – un fel de cîine cu mirosurile suprimate • omul – un animal ratat, în fond • un animal imposibil – singurul prin care natura a copiat neantul • căptușeala e mai somptuoasă – precum somnul – decît gîndurile noastre treze • o peșteră sculptată în gheață – cu foarte multe chipuri străine • o oglindă avisală – descompusă în labirint • un dansator inversat – un somnambul inversat – o fereastră cu singurătatea inversată • pădurea oceanică a aurorei – înveninată imensitate oblică plină de mistere • cu șoapte colosale fluturînd peste neînțelegerea uimită – paralizată de miracol • întrebările de apă și răspunsurile plutitoare • rochia cu epoleți și decorații – uniforma cu pete de sânge și spermă • trestii sufocate de secrete – și frunza fluviului acoperind cu verde valurile • moartea încolțită – în fine demascată și sordidă • sîngele lunii șopotind printre firele de iarbă • oarbă privire lichidă a sexului • o rană – o lipsă – absența infectată de disimulare • o siluetă parcă decupată – cu respirația înțepenită-n aer • sensibilitate oblică – undeva între trădare și libertate • plăcerea – minciuna – ca resemnare • pentru că nimic altceva nu e de sperat • poate pentru că neștiutele s-au pîtit în vecii neînțelese • celălalt – mereu celălalt • lucrul acela ahtiat de lucruri • lucrul ce ne preschimbă-n lucruri • nimeni e atît de înfricoșător – mai ales cînd porți o rochie cu epoleți – pătată de decorații • pînă la urmă rămîn doar cu silabele înfrunzite-n

crepuscul • melancolia îndrăgostită de oglinzi • *même l'enfer peut devenir une utopie* • o frunză – o eclipsă – un abis • da, silueta asfixiată a neînțelegerii •

(32)

prea solitară această melodie • această tăcere în trepte ce-mi ofilește pașii • sau poate această procesiune de martori a trecutului – strămoși ori numai umbre • ce trebuie ascuns – dar ce, mai cu seamă, dezvăluit • să deschizi transformări – provocând ușile interzise • mizeria misterelor – drumul obiectelor • celălalt mort – cu toate dorințele încuiate • petalele ca o alternativă a valurilor • “cine” nu e poate decât stingherul nemultiplicat de fereastră – oglindă – ori labirint • relația de incertitudine a unui martor indecis – nebuloasa fantasmatică a posibilului • o așteptare care se întreabă evaporându-se într-o ubicuitate intimă • clipa de trecere în care identitatea îngheață – și astfel își răspunde • nenumărații ochi ai altor chipuri – toate ale mele, totuși – un nor de dispariții • și fumul privirilor – fumul acesta al niciunei țigări • absență mai toxică decât toate prezențele • ciudata rochie cu epoleți – scuipată cu decorații • nimeni caută și nu găsește nici personalitatea ideilor (convingeri, valori...) – nici măcar cea a sentimentelor – doar personalitatea dorințelor ce risipesc ființa • ce ocultare demască – ce manifestare ascunde rușinea secretă • zîmbete rămase în urmă – nici măcar pe pluta fotografiilor • o amintire a nimănui plutește ca un parfum bîntuitor și sumbru • amprente neștiute – inefabile – obsesive • o holbare nesfârșită – nu a ochilor – a neființei noastre indiscernabile • viscerele proprietății abolite – nu de comuniștii digerați demult – nu de vreo revoluție demult decrepită • ci de anxietatea absolută – ci de neant • marmura macabră a murmurilor suprimate – dalele totalitare ale mormintelor • imensități clădite pe cadavre absente • fantome de carnaval plutind prin blasfemia saturnaliilor negre • cum să ne spălăm avisaș de noi înșine • sufletul de trup – spiritul de suflet – neantul, în fine, de spirit • în fond, suferim de o carență de

solitudine • sîntem prea populați chiar cînd oglinda ne arată singuri
• cu melodia neagră a anamnezei prea departe – cu pașii neștiutului
– absenți •

(33)

cortină fulgurantă undeva între unu și doi • între urmă și umbră • lucrul poartă-n el energia întrebării și neantul răspunsului • o lume imaterială – compulsiv bidimensională – poate un big-bang cosmopatologic • nitescența neantului – pleoapă de magie – halou morbid de miraje • sau poate nitescența nietzscheană a spiritului inversat • compozitorul – fereastră de anonim – violet de singurăitate • de fapt și oglinzile – imaginile lor au ceva fără nume • spre deosebire de fotografii – care parcă se cer legendate • el însuși – compozitorul (eventual) – fereastră – oglindă • crepuscul și labirint • toate culoarele poartă-n ele ca un fel de speranță – *the end* • tihna după care țipăm cu toții – chiar fără s-o știm • și piscurile obscurității – surprizele gemene – și undeva între ele – ideea sfârșitului • moartea burlescă – se apropie amenințătoare – pînă descoperi în mijlocul ei o clanță • totul e să vrei s-o apeși • zâmbetul – un manechin icaric ce, pînă la urmă, zboară • dispăre printre pene • etichetele grele ale valurilor – de uriași urși lichizi • prăbușindu-se peste fesele mele • trei metri, cel puțin • așteptările sticlei – vitrinele, șosele pentru priviri • ca și șoselele – șoselele automobilelor • nimeni, cu palatul lui de tăcere (cel puțin 365 de camere) • și celălalt, lucrul ahtiat de lucruri • lucrul pentru care a avea e un a fi • masca împușcă epoletul – costumul aplaudă • “actele de justiție se topesc între complicitate și culpabilitate împărtășită – tehnica creștină de a topi omul în lume” • obiectele – mobilele, mai ales – asemeni unor camere de luat vederi – înregistrînd totul în nimicul lor lustruit – în memoria lor ironic inconștientă • da, cu timpul lucrurile se transformă-n oglinzi – în ferestrele abisale ale tuturor nemărturisirilor • ciudați martori într-un proces deocamdată absent • coroanele copacilor pline de profeții șoptite • sau viitoarele

eoliene – incomparabil mai complexe și mai eficace decât actualele •
mii de frunze rotative • tăcere strivită de buzele groase ale roților de
automobil • un vîjîit profetic mai surd și mai profund – cumva
funebru – decât șoaptele discontinue ale frunzelor • lămpi de lupi
albi – asemeni unor pagini descifrate numai de lună • literele urlînd
hagarde ca niște răni • captivitatea – fuga de sine – refuzul
singurătății – alienarea festivă • morțile variabile – fotografii pe
fluviul de fum al durerii • ochii întîmplători – exoscheletul de
minciună al sufletului • și măduva atît de amar înșelată a spinilor –
ce-mi inspiră atîta tandrețe • și fereastra – violetă de violentă
singurătate – cu sângele ei labirintic și pielea-i străină, de oglindă •
piscurile obscurității – surprizele gemene • cortina fulgurantă, apoi
– undeva între unu și umbră • între urmă și doi •

(34)

melancolia precum o ploaie a zilelor • a paginilor întoarse – a intervalelor menținute într-o infimă suspensie • un fel de androgynie a timpului – sensibilă doar prin separare • litera A străfulgerată de Z • ochiul orb își respiră viziunile • aude epopei și simfonii – homeri și beethoveni – mulți alții – multe altele • zidul se deschide din nou – vast închis • asemeni unei plante treptat invizibile • amurgul – *trip* straniu între trezie și somn • oh! noaptea secunde se spînzură – se leagănă – agonizează răspîndind întunericul – infinitul • vîntul ca o holbare de șoapte • un uriaș se înalță în fața tăcerii • zîmbetul își flutură aripile asemeni unui arhanghel – originar prin nostalgie • cântecele pietrei precum mitre de mituri uitate • toată această natură paralizată – penalizată de amnezie – nitescentă de anamneză • sau noaptea precum o așteptare plină de iluzii – cu bezna străpunsă de antenele exacerbate ale simțurilor • vînătăile aerului căutînd orele pierdute • arlechini călăresc paginile negre – tremură între opacitate și transparentă • martori neclari în diminețile limpezi • cadavrele stelelor undeva în memorie – nu ale acestui cer ci ale altuia, mai vast – fragmentar geometric • o îndrăzneală clădită pe alta – incompletă • să te descompui – culoar după culoar – culoare după culoare – pînă abolești labirintul • pînă abolești imobilitatea aparentă a lucrurilor – ce te pîndesc cum niște porți pîndesc nesățioase o cheie • căci suferința e un lucru, de fapt • un lucru sau, poate, o formă pe care n-o putem accepta • noaptea înaintăm prin cheagurile beznei ca printr-o junglă a umbrelor • ne lipim de această rezistență obscură – anxios gelatinoasă • și, plăsmuiți, ne dizolvăm totuși în ea • unde fără direcție – contractate într-o rătăcire solitară – bizar auto-erotică • totul seamănă cu orice cînd e numai un lucru • numai nimeni se refuză – exclude similitudinea • *en fin de compte*,

similitudinile se reduc la simple substituții • celălalt înlocuiește un alt celălalt și rămîne tot celălalt • identitatea e mereu aceeași alteritate – indefinit identică • ninsoarea neagră ne ia locul • ne înlocuiește – asemeni unui suflet extern • beznă ce-a învins toate rezistențele • obscuritatea finală în care am devenit solubili • complet dizolvați •

(35)

vîntul – voce în labirinturi • soarele vădov varsă negru în ierburi și-
oglinzi • în sânge și-n sevele arborilor • pietriș încercuit – ziduri
roase de bănuială • privirea singură – fără ferestre • rătăcirea se
apropie ca o unghie de miez – de sâmburele fructului ascuns •
interzis de poruncă și pulbere • uitarea găsește – ignoranța
descoperă • eșecul clădește contemplația • somnolentă, disperarea se
naște – pătrunsă de tot întunericul • styxul sfîrșitor al neonului –
paloare selenară artificială • luna cadavrelor • iluzia chiar se
decolorează agonică • panglică de sentimente – o diagonală
parasilabică • miraje muribunde • în locul învingătorilor, doar niște
manechine • în locul învinșilor, o uimire paralizată • *l'infime infâme
de l'homme* • nici un simț valid • urechile aidoma unor aripi oarbe –
prea pline de spațiu ca să mai audă • nici o rană posibilă – nici un
strop de sânge adevărat • disperări cenușii – cu fibre negre de
melancoliei descompuse • tuneluri turnante – copaci monstruoși
asemeni unor măști labirintice • coșmar cu respirație de haos •
disoluție trezită în disoluție trezită în disoluție... • da, disoluția
absolută ca unică soluție • scrutîndu-mi copilăria și adolescența – și
toți anii grei ai tinereții – mă îngrozesc cînd văd din ce abisuri vin •
din ce abisuri de suferință și vină venim poate cu toții • căci ești
vinovat nu doar de suferința pe care-o provoci – dar, mai mult încă,
de cea pe care, paralizat, o înduri • o ură mai neagră decît negrul –
cu lacrimi mai mari decît fața ce le adăpostește • oh! urile între care
ești proiectat – ura declasajilor contra reclasajilor – și invers •
“comuniștii convinși” contra oportuniștilor de partid – sau a celor ce
vor, pur și simplu, să trăiască aiurea • totul în funcție de meridiane
și paralele • sadismul neputincioșilor care *pot* timp de 5 – 10 – 15
minute • 5 – 10 – 15 ani – mai mult / mai puțin • lumina îmbătrînită

cade-n falduri de umbre din oglinzi • străfundul mării – o junglă de alge invadează camera • o junglă de peșteri • cœurayons – există oare asta? – cœurayons • rătăcirile ne schimbă – schimbă lumea în care trăim – mai ales • ne schimbă mai ales singurătatea – forma ei misterioasă – profund înșelătoare • becurile scîlipesc aidoma unor spînzurați cu ștreangul de lumină • da, oglinzile au luat locul luminii – oglinzile obscure cu umbrele lor de texte • sau labirinturile – ce iau locul ferestrelor • totul se inversează • exilatul a devenit cel ce exilează schijele haotice din singurătatea-i • exclusul, cel care exclude • definitiv • nu “îngerul” – geniul exterminator • geniul solitar al negativului •

(36)

nimeni în alt timp decât niciodată • nimeni în alt loc decât nicăieri •
dîncolo de singurătate – de identitate – numai neant • luna – magia
așteptării • fazele ensității • un singur fald de suprimare cognitivă •
unica aripă • cheia palidă a abolirii se întinde în nici o lumină •
fișiile vortexturilor meta-iconice cum mă mai întreabă • harta
vendettelor oculte • “vrei să te răzbuni?” • însă răzbunarea nu e
decît o îngustare a înțelegerii – o obnubilare intensificată a
persoanei • sincopete ne întrerup nu ființa – ci neființa prin care
întunericul respiră • și tot ce mă enumeră • rănilor, bolilor, fracturilor –
incandescența care-mi pătează pielea cu, poate, un sânge ascuns în
lacrimile focului • strania rea-credință a hermeneuticii instinctului
de conservare • trupurile tetanizate de silabele inconștientului –
alunecînd – moarte deja, coagulate, deja – pe apă • și peștii gândului
– prin interstițiile neînțelegerii – gata să se strecoare • uneori prea
adânci pentru avis • reîntors prin fum spre moarte – și din nou purtat
de fumul argintat de lună • dispărînd în volutele labirintului • în
jurul pietrei dubiului – cercurile anxietății • pierduți în ocean – atolii
obsesiei • amintirile-i incendiază obrajii cu lacrimi – praguri de
lacrimi incandescente • cine înghite flăcările lacrimilor – înghite un
insuportabil sânge • obiectele i se încolăcesc în jurul mâinilor –
precum șerpi • nu le mai recunoaște – discerne doar, sub pleoapele
groase, pupilele stinghere • se vede din exterior • își discerne chiar
privirile – aceste culoare ale conștiinței • ale unor conștiințe
multiple – ascunse – în pliurile inconștientului • da, lucrurile deja
labirintice – tresar, unse cu oglindă • îl reflectă și-l trimite spre el
însuși – spre profunda-i revelație de destrămare • imaginea – propria
lui moarte – plutind prin cunoaștere de nerecunoaștere • suspendat –
își apropie trestiiile – aceste dispariții ezitante • și sălciile ce se scurg

spre obrajii apei asemeni unor lacrimi • colții nopții mă pîndesc cu
priviri de întuneric • stingerea e clipa cea mai așteptată • oglinzile
închegate ale fotografiilor parcă străfulgerate de paralizie • femeia
se spală – nu! se jupoaie de miturile absente • se spală – se jupoaie
chiar de toată singurătatea la care a renunțat • de adevărul – da, de
neantul pierdut • da, ea – de el însuși •

(37)

cearcăne albe sub neștiute aldine • selenară nu e luna însăși ci
distanța pe care o implică • palid presărat pe verde și pe cenușiu –
pulbere thanatică sau anticipare ectoplasmică a coborîrii • cataracta
albicioasă a nopții • dar privirea e și patinoarul cognitiv al ochiului •
vegheat de albul cu fructele în trepte • magia sepulcrală a frigului •
neaua leprelor misterios contemplative • țesăturile privirii încep să
se dizolve – nu prin moarte – prin apocalipsa neantului (singura
veritabilă) • un fel de naștere în pragul dispariției – și dincolo de ea
• o maternitate a infernului – nu tărîmul sado-masochist al pedepsei
ci pampa înfinită a umbrelor • treptele tremură ofilite – nu se mai
poate pune piciorul pe ele – nu se mai poate coborî • nimeni • gata
să alunece-n abis • în avis, desigur • se vor preschimba din hlamidă
de frunze – în etern neștiute • “în spatele oricărui viciu se ascunde o
experiență ratată a solitudinii” șoptește prospero • “cît despre
exercițiul auto-erotic al virtuții – căci există întotdeauna în virtute
un narcisism oniric, straniu onanic – nu se rezumă oare, cel mai
adesea, la o experiență ratată a solidarității?” • “bătrînețea însăși, în
fond, e, foarte probabil, o formă mai stingheritoare a singurătății” •
“toate slăbiciunile mele s-au întors contra mea precum niște nave
ale furtunii” – strigă exasperat de ispita sinuciderii ducele prospero •
iarna disperării și dinților își prăbușește peste noi faldurile grele –
lespezile precum niște peceti definitive • gura mi se umple de
foșnete • copacii cresc în jurul vrăbiilor ca-n jurul unor semințe ale
aerului • ale unor semințe ale morții, poate • privirea mi se scurge
din ochi asemeni unei transpirații a iluziei • a oniriei înșelătoare a
mirajelor • luptele lacrimilor, doar, cu orbirea cristalelor lor de
străfunduri marine – ne mai dezvăluie ceva din vacuitatea
miracolelor • aceleași – mereu alte identități răsfoite de degete în

veci neștiute • amestecându-se straniu ca într-un film confuz •
“mormintele albite” – poate, poate... • în fond, orbirea nu-i oare
corupția reciprocă a măștrilor imposturii... •

(38)

fluiditatea selenară a pământului – a pietrei argintate de noapte •
mîinile destind un styx între reușită și eșec • un styx sau un labirint
de suferință cu prea multe culoare – cu prea multe întrebări fără
răspuns • sau cu un singur răspuns posibil – urletul • o perplexitate
cu sarea pe aripi de fluture • paradisuri letargice frisonînd în
întuneric de aur • spaime străfunde – vîinate ca niște animale ori
pescuite precum pești • da, culese asemeni unor fructe ale abisului •
gheață cu retina țipînd de tăcere • numerele doar mai răspund cînd
literele cad în sincopă • și totuși – fata, visată sau creată, aruncă
oglinzi jur-împrejur • da, totuși – narcisismul bătrîneții e nepăsarea •
perspectiva inevitabilă a pragului • *des autruches autrichiennes,*
peut-être • pleoapele buzelor peste privirea de silabe a gurii • și
fecioria cu mirosurile ei tombale – cu hoiturile ei microscopice
(evident pre-coitale) adăpostite de cavoul echivoc al himenului • și
privirile ce cad în vid de parcă s-ar odihni de eforturile cinegetice
ale vederii • nitescențele de aur ale orbilor – în nebulozitatea cărora
ne pierdem înțelegerea • casa părăsită – locuită numai de semne de
adio • necrologii de decembrie cu sticliri verzi de primăvară precoce
• singur – sufocat poate de depărtări încă nestrăbătute • negrul nu e
în noapte ci în așteptarea sculptată în ore a acelora • ce mister mai
poți descoperi după atîta devastare și dispariție • ah! dar
singurătatea e un soare sfios – camuflat de mania transparentelor •
indexul razelor lui destramă asediul sistematic al lucrurilor • mereu
dincolo îl ascunde repulsia lui limpede – de beznele indiscrete ale
zgomotului • labirintul cu aripi – un fluture de umbră – coșmar
întortocheat și veninos de verde sărută groaza petalei carnivore • o
parașută ne devoră coborîrea • și literele deformate de tăcere –
precum degetele artritice ale unui *old serial killer* • sau, mimetică –

luna de celofan ca o lebădă de melancolie punându-și în scenă
transparenta • secrete, scheletele onirice – discontinuități stelare se
cuibăresc în subiacența avială a tuturor lucrurilor • și cearcănele
boreale – străfund supramarin – zaț pierdut al orizonturilor • infinit
stingher ca o amprentă disperată a sufletului • reziduuri – a ce? –
imposibil de spus – în locul ipotezei ființelor • și clipele trupului –
asemeni unor ecuații incomprehensibile camuflînd un mister
cognitiv al neantului • algebra evanescentelor – da! •

(39)

spatele mereu orb – o ușă de așteptare neagră • ecran funerar al mirajelor • nimb nimbat – sau neant levitînd – verticală straniu bipedă • nicăieri nici un ochi – nici o pleoapă – și totuși undeva o privire ascunsă • șarpe în eșarpe labirintice • numele – impronunțabil pentru că doar respirabil • tăcerea tetanizează aerul – straniu sălaş indefinibil • și ciudata electroencefalogramă a ierbii • o bănuială prin absențe a creierului – a unui creier parauman • tălpile ascultă – caută o adîncime întrezărită • piatra însăși – etern poliomielitică • nu cheamă ea din străfundurile imobilității – din insula inexpugnabilă a izolării – filtrat de milenii – un freamăt pur • menhirii chiar sînt oare altceva decît antenele avisurilor... • și-această așteptare – această căutare – această chemare a neștiutelor nu reprezintă o formidabilă povară a timpului • bolile asemeni unor premoniții • în fond, toți avem un timp închegat în urmă – siluetele unor amintiri – ale unor alterități părăsite • paranoid parazite • solzii de reptile ai țevilor – și-n jurul lor, strania înflorire a unor alte dimensiuni • de-am putea vedea infinitul – cum ni s-ar prezenta el oare – sumbru sau subit strălucitor • atîtea capcane magice – superperfide • injecții de suferință pe care înțelegerea le preschimbă în dezgust • zîmbesc a găsire – un singur lucru-ți cer ție, neștiutule – să nu fii propriul tău dușman • tălpile mele ascultă rădăcini imposibile • scorpionii labirinturilor înalță prin simbol un înțeles faraonic • și silueta mea înghețată la oglindă – stingheră la fereastră • călătoresc prin paradox de arlechin • semnele narcisice – indulgent surîzătoare • urc prin mine însumi – adîncindu-mă din floare-n floare • motorul ascensorului e negrul grav – cu solemnitatea lui de joben cu orgă • cu morga stranie de neon cu aluminiu • pleoapele neștiute ale lucrurilor – peste privirile lor, atît de misterios grăitoare

• înstrăinarea murmură labirintic – lame de silabe obscure și reci •
celălalt ne-a furat intimitatea de care nesinea noastră nu a fost în
stare • o veritabilă expediție pentru a mă redescoperi – pentru a-mi
recupera interioritatea pierdută • infernul invizibil • bolile
premonitoare – leucemia dimineților • spatele mereu orb – și ușa de
așteptare • ca un nimb nimbat •

(40)

cioburi de țipete – de suflete • demența e produsul inerției • o singură culoare – un singur doliu al ființei • doliul incolor – indolor • sus sau jos – mormînt vegheat de fum • să capturezi volatilu într-un labirint fastuos al memoriei • convenții – disperare albă – zăpadă urlătoare • abisuri negre • tot sufletul într-o singură vomă – în fine, eliberat • eliberat de toate deșeurile pe care timpul le depune în inimă • *ma petite, vous êtes malade – incurablement malade* • *votre beauté même n'est qu'une maladie guérissable seulement par la mort – ou par la grâce mystérieuse du néant* • vidul tuturor personajelor – în fond, din toate nu rămîn decît literele – și paginile pe care acestea sînt scrise • și el – mereu cellalt – aproape un clon cu umbre-n priviri și manechine-n destin • fumul proiectat în fum – proiectat în fum – proiectat cu frustrare și furie • iarna devorînd primăvara – proiectată în vară – proiectată în toamnă • regăsindu-se • polei de lacrimi sub auzul asurzit al tălpilor • riduri prin toate epidermele apei – riduri fără vîrstă traversînd toate fluidele • ridurile rîndurilor de litere bătrîne • și obscuritatea simultan dar non-concomitent labirintică și catoptrică a nebuloaselor • fețele naufragiilor, mereu mai apropiate – chipurile eșecurilor – intrînd în noi • eliberîndu-ne de vanitatea reușitei • eliberîndu-ne de nume și formă – pînă cînd – traiectorii de pur neant • absențe – distanțe – lamentări lontanе – vid • ecouri revărsate-n ecouri pînă la saturație • alege să te dezbraci – fără să-ți dai neapărat seama că implici astfel o esență – o nuditate ultimă • rătăcit în amintiri îți pierzi gloria – și odată cu ea – tinerețea veritabilă • te umpli de resemnările lumii – de decrepitudinea ei inevitabilă • de toată această solitudine neînțeleasă – nerespirată – nenumită • și privirile ninse pînă la orbire • zăpezile plutitoare așternîndu-se peste somn și avise •

straturi groase de plutire oarbă • *des hennisements hérissés* –
érectiles • mitul – lespede peste crimă • și singurătatea violetă –
violentă – a ferestrelor • siluetele decupate ca niște oglinzi –
labirintice totuși • sau roua nocturnă a ierbii – perlată de priviri
neîntrerupte • da, ochii dizolvați în privirile aiđoma unor tentacule •
și, poate, poleiul de lacrimi de sub auzul asurzit al tălpilor •

(41)

nici o vină în vinovăția ubicuă • un zîmbet, doar, cu limpezimi
transcendente • *sous le sud dissous – le nord mord suspendu* •
evident, concepția nu poate fi imaculată – numai sterilitatea •
gumele albe – atît – gumele albe, neștiute de fapte • vertical prin
imobil – evanescent prin inefabil • singurătatea dispare încet • da,
evanescență cognitivă e transcendența și transcendență, evanescența
• rotund pînă la atingere – pînă la puritatea tangentei • contemplă
avisul memoriei – ispita • a se dizolva în lucrurile timpului • a se
pierde – intermitent – în orizontala amneziei • costumele vidului
mîngîiate de umbră – fișii de abis • să te culci în hamacul absențelor
– în senzațiile lor suspendat selenare • oglinzile negre – supraceleste
• narcis, eliberat de imagine – retrăgîndu-se în caverna ecourilor • în
așteptarea subtilă dintre mituri și nimfe • ficțiunea în locul
adevărului fără să mintă • zîmbet selenar • sîngele se scurge în
cercuri prin gaura dușului – un fel de orgasm al sugestiilor •
scamele sordidului – atît de convingătoare – de reale • vibrațiile se
sting – în locul lumii dedublărilor – solitudinea • ochii, din nou, ca
niște ferestre ale visului • timpul asemeni unui eșichier – al cărei
partide de șah • lacrimile obeze – lăptoase – prin care încerc să mă
trezesc • acuzat de disperarea isteriei – a istoriei • de fundătura – în
fond asasină – a absurdului • ortografia nervilor – mai ales, semnele
lor de punctuație • micile lor voci premonitoare • foșnete – șoaptele
ca de frunze ale rochiei ce anunță sfîrșiturile nu atît inevitabile cît
perfect previzibile • obsesiile ectoplasmice ale lunii intră prin scări
de umbră stingheră în delirurile orbitoare ale soarelui • în miezul
neîntreruptelor lui explozii atomice – în colosalele-i seve de energie
• și copacii – plantele – aceste depozite abia bănuite de taine palide
• unde lumina fuzionează magic cu hrănitor întuneric • unde

semnele de întrebare curg încet – iar răspunsurile-s adăposturi de tăcere obscură • și neliniștea întinzându-se dinspre rădăcini – prin iazul de iarbă • de iarbă oarbă ca o premoniție încă nelămurită • sonata pentru pian a ploii – sau, în altă lectură, viorile – corzile lor pline de așteptare • un doliu gri – acordând norii cu xilofonul acoperișurilor • plin de neștiute stele – arborele timpului • inima tuturor big-bang-urilor • și fiordurile anotimpurilor – labirinturile abisale – infinit avisale ale florii • evanescența chiar a surîsului – ea însăși, un labirint •

(42)

le verbe “aimer” représente, sans doute, la façon la plus subtile de substituer le verbe “être” par l’ivoire de l’“avoir” • tăcerea în straturi a fulgilor • vaste posibilități pentru topire • singur – atît de singur – și totuși nu destul • lucrurile – injectate cu solitudine – desprinse de sens • arta e atît – o revelare a singurătății • un aer paradoxal • pelicule insulare de timp • imobilitatea chiar a mișcării • să te pitești între paranteze – scop sau sfîrșit • să te înlocuiești – tu însuși vid – prin haina lui • prin limită • ochiul întunericului – orb, desigur – se hrănește cu negru • întîlnirea suprimă întîlniții, dar dezvăluie un punct – între ei • îmi tocesc neființa la liziera neantului • “craniul lui yorick” – străfundurile intuiției • uneori, doar o caricatură – ironie ezitînd între pretenție rigidă și joc • o formă a vanității subminate de o ciudată felațiune evocatoare • invocatoare • a fi – nu bufonul – ci schema lui abstractă • deșeu decent – reziduu dotat cu inteligență • cu o onorabilitate socialmente adaptată – totuși ludică • un meci de fotbal cu craniul propriu – în fond • de altfel, toate astea – aproape o scrisoare – nu mai contează, acum că nimeni, desigur, a venit în vizită • nimeni sau neantul cu inoportunitatea lui subită • falangele lui hamlet crispîndu-se pe melancolia deja evanescentă a unei amintiri aproape absente • mai mult anticipare decît reamintire • și prezentul – de parcă am spoi vechile tingiri adăugîndu-le voios pajiști noi • deodată, cînd nimicul ia locul imuabilului ce ne privește din vechile lui nișe, cu arhaicele lui splendori – imperturbabil • acum, că magia își livrează evanescența în trepte – durerea nesfîrșită, toxică, extrem de albastră a ploilor lente – de metan • acum că hlamida somptuoasă de pete, clipe și singurătate a bătrîneții – da, hermina hibernală a timpului – acoperă complet omul fără trecut • învăluit doar de circumstanțele,

adesea contrariante – dar nu drapat în devenire • ce-i drept, nu există adevăr – veritabilă energie euristică – în afara pesimismului • ce-i drept, optimismul nu-i decît camuflarea stîngace a unei anxietăți subiacente • sfîrșitul avînd, din păcate, foarte multe culoare – dar mult prea puține culori •

(43)

scaun holbat – lobat – în spațiul de singurătate al ferestrei • el însuși hieroglifă sau labirint • semn pierdut pe potecă de sens • sau raze de șah pe traiectoria diagonală a nebunului • nervi diagonali împinzind exasperarea cu voci • plonjon în vidul avisului, de astă dată • prezentul continuu al conștiinței – deși, pe jos, scame de murdărie, praf, litere vechi pe foi îngălbenite • aproape desprinse – aproape levitînd • și planetele de-alcool ale străinului – lupe mărind pînă la abolire – iluzia • în labirintul echivoc al unei femei – totalitatea mirajelor – a ezitărilor și falsităților culese în momentul proxim lontan al despărțirii și plecării • în clipa repulsiei interogative • parcă mă întorc după ani de absență • identitatea aceleiași regăsiri irecognoscibile • așteptări în colț – asemeni unor manete ale destinului • căi fulgerate de paloare ca obrajii unor morfinomani ectoplasmici • fante în uman • fante-n penitenciarul lumii • și ferestrele – timbre în clasorul clădirilor – pe paginile zidurilor – aidoma unor ochi lipiți de întrebări • precocitatea morții – un oximoron, mai degrabă, al vieții • reziduurile imaginarului – perisabile și, cu toate astea, tenace • cimitirele precum un moloz al viselor • ploile de metan – căzînd cu încetinitorul într-o așteptare albastră • patul – mereu prea îngust – oscilînd între birou și mormînt • mă întîlnesc cu celălalt pînă cînd – prin paginile răsfoite – mă recunosc tot pe mine • parfumul insomniilor – întunecos și rece • drumurile se încercuiesc – se încîlcesc – inextricabile • o roată a rătăcirilor • ștreangul clipelor de care atîrnăm spînzurați cu toții – *poor dangling men* • literele de fier pe care dormim – tortură și înțelegere • desigur, la liziera neștiutelor – ferestrele lipite – precum oglinzi obturate de negru în palorile iernii • priviri labirintice prin care refuz să trec • trupuri de beznă cu sîngele de suflu întunecat –

observându-se • prea ciudat acest om al scărilor îmbrăcat în doliu de trepte – l-am întâlnit pe când lipsea – i-am întâlnit umbra de-absență • “fără” e formula trecutului – substanța formelor lui reziduale • ochi cu adâncu’ înăuntru • fapte abisale avisale – stranii – monstruos retiniene – precum niște cheaguri ale tenebrelor • și, poate, șifonierul cu lacrimi – călcate și pliate cu grijă (plicuri fără scrisori) – în sertare • ori adulterurile apretate – avorturile amidonate – da, totul • uneori copacii – asemeni unor metronomuri ale nopții – bătînd măsura unei obscurități muzicale • scrisul ca o gumă – a ființei / a neființei • scriind poți ajunge să des-scrii lumea • marea amară a pământului – și potopul albastru al melancoliei de metan lichid, care ne acoperă • gestul (crima) intră în inconștient și iese în patologie sau în mitologie – adesea în ambele deodată • în fine, tăcerea – ecoul cuvântului “dumnezeu” • casa lui inaudibilă • și scaunul holbat – lobat – el însuși hieroglifă sau labirint •

(44)

avisul fără nici o formă – continuu / discontinuu • greața plenitudinii – sau invers • transcendența care se vomită • agenda eternității cu coperti de ignoranță voită • vidul din sălile de așteptare • disparentul identic cu două fețe turnante • aventurile discontinue ale nopții – cu submarinele de insomnie • cu bunkerile de alienare obstinată • alienare fără alinare • și palma celuilalt obraz – egalizarea unei inegalități perpetui • pînda lacrimilor din pădurile pericolului • crima – straniu infantilă – rătăcind insașiabilă prin labirinturile copilăriei • incapabilă să se desprindă de o fericire factice • sub șoptele frunzelor – stăpîn indiscutabil al umbrelor – el, cel fără mască de secunde • frații înstrăinați de identitate – agitînd drapelele ostilității lor veșnice • orologiul orb – precum un chip complet neted – cu impasibilitatea spălată de timp • *nul instant dans cet abysse du lisse* • *yeah, that blind bleak blank of unsoul* • uneori, disfuncția ca o altă funcție – fereastră neprevăzută a absolutului • tăcerea telepatică a lunienilor – ubicuă și pancronă • o variantă a labirintului în care pătrunzi peste tot fără să-l străbați – ca într-o amprentă • o căruntețe fără vîrstă, ca a albinoșilor – lucioasă – asemeni atemporalității ce te lasă totuși în urmă • anonimatul zidurilor – și uzura – ce schimbă sensul semnelor • ori imaginile – evadate din oglindă ele fug în umbră • jur-împrejur, tăcerea – sub neștiutul stăpîn al absențelor • paginile tuturor poruncilor – rarefiate – sufocate-n indicibile înălțimi • lunile toate suprapuse – în făptura paradoxală a lunienilor • celălalt – mereu un obstacol – nu atît între tine și țintă • mai degrabă, în tine – legîndu-te de înstrăinarea ocultă a lucrurilor • poate pentru că celălalt – obstacolul – e, în chip ciudat, vectorul însuși al dorinței • sau alienarea ce repetă mereu “eutuel” ca pe un nume propriu (pluralul nu contează) • aceste gingii fără

dinți care, totuși, ne mestecă – nu atît trupurile cît vocațiile și
voințele • da, teatrul abject – cortinele unde s-au coagulat
metamorfozele mute ale tăcerii • nu poarta ci cortina infernului •
anticamera ce dezvăluie structura • și iarăși, urmele pașilor –
conducînd nu atît la cadavrele eventualelor victime ce cad, oricum,
cotidian din ecran – cît la vidul lor nesfîrșit • la inutilitatea de miraj
a ororii • căci locuim – știind sau nu, acceptînd sau nu – un ospiciu
vid cu demenți ce agită aerul cu gesturi ucigașe • vărsîndu-și, mai
ales, turbarea salivei în chip de sânge • desigur, spiritul poartă între
versuri și zîmbet – impertinența delirantă a arhonților ca pe un banal
semn de carte • între paginile ei – timpul însuși nu-i decît briza
subtilă a absențelor însetate de neștiut • maestrul obscur al
nitiescențelor filtrînd prin umbre de solitudine – coroana solară a
mirajelor • greața plenitudinii – avisul fără nici o formă • continuu /
discontinuu •

(45)

nimicul fotografiat de iluzia ce se scrie – foileton sau fotomontaj • senzația tuturor singurățăților amputate – ca niște somnambuli clonați de umbră • inexistent – supraviețuind numai prin zîmbet • paralizat de noapte și nicăieri • patinînd dinspre gheață spre amintire • de parcă stupefiate – imaginile ar claxona • aștept ca-ntr-o gară trenul – tufișul de fum încîlcit, plin de porunci șoptite – al locomotivelor • da, cînd totul se stinge în volute groase și dispare încet – cu zîmbetele morților agățate foarte sus, în aer • undeva, aproape de invizibil • și omul cu degetele pierdute în numere – în numere unde gîndul se dizolvă visînd la infinit • și oaza – aidoma unui zero în vid • pămîntul grăiește cu aburi deleteri – își suflă textele toxice prin sibile de prevestiri • plantele se îmbată cu delirurile hagarde ale hazardului – preschimbîndu-și în destin sevele cînd frunzele întîmpină vîntul • da, vîntul ce citește ferestrele – răsfoiește oglinzile – parcurge, recitînd, labirintul • “n-am avut niciodată, de la lumea aceasta, decît o formă sau alta de închisoare – n-am cunoscut decît indiferenți sau temniceri” • *ma mère est ma bastille – ma femme, mon charenton* • prea lontană – unica îmbrățișare a neștiutelor • și apa pe care o beau – coborînd într-un infern de sete • și iarăși oglinzile – sau poate ferestrele – labirinturile privite adînc precum niște puțuri • privite, mai ales, cu tăcerea • da, oglinzile cu apa lor seacă • pagini de priviri și de respirații – mereu răsfoite – niciodată destul cunoscute • ori paginile răzlețite din bezna de creștere a tuturor făpturilor • noduri de pași clipind printre farurile drumurilor • sau autostrada, lipicioasă ca o limbă ce-a trecut prin foarte-foarte multe femei – prin toate cele care au parcurs-o • porțile neștiute pe unde pătrunde în noi labirintul • labirintul ce este înăuntru deja – dar trebuie totuși să intre ca să se

trezească • și fotografiile – începînd să se acopere de straturi de pulberi lontanе • de pulberi pubere – de depărtări palide – de stranii morți anticipate • căci pălim uneori în imagini înainte de a ne fi mărturisit prin mormînt cimitirului • da, noduri de melancolie în așteptări albastre – acumulate de încetineala lichidă a metanului în profunzimi avisale • unde biosemnele încearcă să se invente în mereu alt chip • volanul tuturor preschimbărilor – nu pot să-l înțeleg • parcă gînditor – și parcă nu • nici noaptea aceasta ciudată, ce spală mereu întunericul pînă-l destramă • sau tăcerea – tot ce auzim, în fond, din cuvântul infinit al morților •

(46)

copacii cu rădăcinile semnelor scrise pe frunze • nimeni învăluit în mantia lui nici • sângele – ocultă oglindă – reflectînd destinul vizibil al chipurilor • pași holbați sub privirea irespirabilă a cerului • lucrurile – întîmplări străine • zen-zenitul • mai degrabă, zen-vidul • agonii nemuritoare – come eterne ale nimănui • eșecul își caută culoarea pe o altă planetă – nedescoperită încă • foarte probabil incoloră • adevărul și realul – cum să se întîlnească • nimic în ochi – cutii goale – nici măcar priviri • afară de lacrimi albastre de metan • nespusele insuportabil potabile • mirajul deleter – misterul deleter, poate • crepusculul ca o palmă pe întîmplarea obrazului – happening inavubil între real și imaginar • cum să înaintezi pe drumurile devorate de excursiile adicției • cu ochii hulpavi – înghițindu-și teroarea indescriptibilă • cum să eviți handicapul mult mai penibil al compromisului • greața debectanților oficiali – mult mai juisivă • cu nasul de sticlă agățat de piept • cu epoleții bărboși – de mareșali ai ratării • trebuie să inventezi o altă scîrbă – autentică • nu epoletul ambiției lui rastignac • o greață care anulează și te anulează • toate cotloanele trecutului – definitiv vomitate • toate unghiurile viitorului – iremediabil devastate de scîrbă • “bucuriile simple ale vieții” – cum oare mă voi debarasa de această irezistibilă silă • *dépiauter l'existence* • tristețea încrustată în trăsăturile feței – tot mai adânc • sufletele pîngărite, contemplîndu-se – încă pure • e ceva onest într-un ticălos deja decedat • moartea conferă un soi de onorabilitate bizară – de care nu beneficiază cei încă vii • soteriologia sinuciderii • de pildă, dacă toți securiștii și-ar trage subit un glonte în tîmplă... • cît timp chipurile mai pot să fie lacrimi • lucrurile – frînturi de singurătate încheată de vîntul avisului • biosemne captive, poate • și privirile sparte – risipindu-și pînă

departe, în cioburi – holbările hagarde • labirinturile incomprehensibile • fragranțele – pentru noi evaporate – fortificate-n clipe inaccesibile • sau paradisul – poate doar sensul pierdut al prezentului • nostalgia – nu atît a originilor – cît a dispariției oricărei distanțe • a oricărui interval mediator – între noi și locul pe care-l locuim în timp ce ne locuiește • desigur, între două secunde – tocmai acest “între” e problema • ne plimbăm prin moarte, așteptînd-o • ne plimbăm prin cimitirul tuturor pierderilor iremediabile (paradisuri etc.) • căci “paradisul” – utopia prezentului – ne-a devenit străin nu cînd am mușcat din misterioase fructe cognitive cu un potențial sexual variabil • ci atunci, doar, cînd cățărîndu-ne pe copacul fantomă al bipediei noastre străine • am mușcat din orizont – și din fructul acesta mereu neștiut • propria noastră descoperire de sine •

(47)

dimineată cehoviană blafardă – ca o livadă cu pomii de neon • scufundînd sub mușonii – zăpada preschimbă tot ce acoperă în cimitir • iarba – nervii verzi ai infernului • oglinzi la pîndă sub stele – lunecînd din abis în avis • din nul frunziș izvorăște melodie de șoapte • apnee contemplînd în cer – netezimi • lontanul caută lupă – precum, prin silabele nitescente, albul • oh! cîți își ascund cadavre de timp în nesfîrșite dulapuri de memorie • da, cîți poartă o morgă în suflet • intru cu fosforescențe încete în nopțile gîndului • invizibilul unește disparatul într-o ostilitate continuă • martorii tăcuți te persecută și astfel te fagocitează • fericită e doar solitudinea în vid • o flacără îndurerează memoria pînă la obsesie • și mult fum negru în destin • fumul tenebros al maternității veșnic străine • defectele mecanice – cînd celălalt s-a redus treptat la o mașinărie a egoismului • aspirînd doar la beatitudinea pieselor de schimb • în această lume a cadavrelor substituibile • spuma mării pe obrajii plajei – acoperind algele cu lacrimile ei bărboase • argint pe acoperiș de labirint • fragmentele întrebărilor ce-au renunțat să mai caute răspunsul – prea departe – prea străin • străduindu-se, doar, să se reasambleze • legiunea de onoare a eșecului ne spală de rușinea reușitei • adîncul unde literele încetează în nostalgia labirintului • mucegaiul tăcerii răspîndindu-se – acoperindu-ne treptat gîndul și buzele • sau privirile aruncate precum semințe de mâinile ochilor • fecundînd cu ferestre oculte chiar pămîntul steril – chiar închisoarea tenebroasă a pietrei • vizite intermitente dublate de excluderi permanente • și lucrurile scuturate – tremurate – de trenul ca o memorie veștejită – depărtat chiar cînd traversează pe șinele-i misterioase camera în care ne aflăm • camera străină ce ne respiră din priviri • bizar copil avisal sub pleoape • bărcile febrei – ale

melancoliei – ale morții – în locul vagoanelor • un fluviu monstruos
în locul șinelor tainice – înghițind timpul depus pe mobile • pe toate
lucrurile ce ne înconjoară • chiar și pe noi înșine • da, șinele ce
străbat mereu aceeași singurătate neîntreruptă • și dimineața
cehovian de blafardă – ca o livadă cu pomii de neon •

(48)

apneea absențelor în vid alb • *ouest* – da, vest interogativ • acoperișul ca un eșichier – nimeni – inexpressiv • solitar, desigur • închisoarea pietrei – poate doar un martor obscur • schimb de experiență • timpul trece prin tine – vag frison pentru sine • *débauche d'ébauches* • *huguenought* • la răspunsuri sculptate în tăcere – întrebări modelate-n afazie • absență pură cu muțenia miraculos de netedă • iarba îmbrăcînd parcă păpuși – ori manechine invizibile • înveșmîntînd, poate, numai morții translucizi • și toți acești pași ce se separă de tălpi – din ce în ce mai departe • neștiuți – din ce în ce mai încet • scînteia – acest zîmbet iluzoriu – complet inutil cît timp nu se varsă-n incendiu • potopul roșu al hohotelor • de altfel, creația – viața – nu sînt decît distrugere filtrată • echivoc atenuată • parte ambivalentă din totul nimicirii • poate pleoapele lontane ale oglinzilor – ninsoarea labirintică a deprimărilor • cerul eliberîndu-și adîncul de avisul greu – ca geometria parodică a unui infinit de testicule • coroană extatic erotică a fantasmelor • pescarul umbrelor și-aruncă-n mare, colilie cochilie, melancolia • patinează pe vidul ce-l desparte de moartea mereu ipotetică • exerciții de transparență • privindu-te încerci să te umpli cu transparența privirii • trupul chiar se transformă-n privire – o privire neprivitoare – fără ochi • și ca orice privire – prin definiție invizibilă – nici el nu mai poate fi văzut • nuci bătrîni cu rădăcinile înecate-n fîntîni – sorbind din pămîntul profund lacrimile disperării freatice • sau dimpotrivă, secate demult • mă trezesc în sicriul tulpinii • parcă într-o altă noapte – solidă – stagnantă • încuiat în sertarul ei secret • și oglinzile toate – asemeni ferestrelor • lipite cu imposibil • de-acum nici o imagine nu va mai putea dormi în strălucii lor • evanescențele subit labirintice • nu mai dispari decît rătăcindu-te –

însă unde • *oùest* • țesut de șerpi – te mistui în vid • cuvintele – prea singuratice – prea stinghere pentru a fi pronunțate • pronunțate numai cu înțelegerea • scolopendre de aur – ieșindu-i pe gură – intrându-i pe ochi • evazându-i insuportabil privirea în labirinturi dureroase • segmentele haosului plural plutind printre pretențiile de organizare ale materiei – ale materiei mai mult avisale decât reale • și sirenele hazardului – cu poezia auzite – metamorfozându-se în fine – cântînd •

(49)

cuneiforme de beznă-n privirile nopții • scînteieri de fulgi descifrează ninsori de enigme • eșecul silabelor într-un nou pămînt al textelor • sau umbrele – vomitate parcă de substanța echivocă a lucrurilor • lontană – și totuși de-o neliniștitoare proximitate – ecourile miturilor • ale biomiturilor – animînd vidul cu uitări colective • o paloare lunecă solitară pe gheață – patinînd pe privirea rătăcită • redundanțele mereu străine – identicul alienat ce se substituie sieși – nerecunoscîndu-se • ori fantomele asemeni unei substanțe a memoriei – tatonînd imposibilul • încercînd să continue devenirea unui eșec – oricum inevitabil • mirajul inutil înșămîntat în singurătate • subite pete verzi – algele ce cresc din trupul gol al femeii ca dintr-un sol marin • sărutînd plaja cu buzele lor groase și dezordonate • cenușiul ninge peste verde – cu neștiutele ascunse îndărătul obstinației absențelor • și narcisismul oglinzii sau al ferestrei – al labirintului incognoscibil • morții seamănă tot mai mult cu larvele propriei lor evanescențe • pline de ferocitatea incomprehensibilă – incompresibilă – a vidului • lacrimi toxice – acide – îmi devoră obrajii – precum ploile, stîncile coșmardești de pe venus • șalurile nopții învelind aerul greu și oniric • pictate cu parfumuri de vise • fiindul obscur al neantului îmi poartă numele și-mi așteaptă cu adânc dispariția • în jurul meu – raze de indiferență și panică • iar înăuntru gândurile – gândurile de dedesubtul gândurilor de dedesubtul gândurilor... • și spectrele memoriei înfometate de amnezie și paloare – de styxul mereu invizibil, asemeni unei frontiere a alienării • da, spectrele memoriei – gata să se devore din nou și din nou • interzicînd imaginea subiacentă a oglinzilor – suflul subtil al ferestrelor – aleatoriul ordonat al labirinturilor • sau cenzurînd, asemeni vampirilor, libertatea infinită a sîngelui • ele

oficiază strania liturghie a limitei • trasează în vid bizarele dogme –
arbitrarele ortodoxii ale ființei • pentru trupurile acestea mereu prea
largi – ce beau întunericul sau sînt băute de el • pentru bezna asta
mereu prea largă – ce alunecă neconținut în jurul somnului • și,
poate, pentru cuneiformele din privirile nopții – scînteile fulgilor
cari descifrează ninsori de enigme •

(50)

zarurile timpului – rostogolindu-se și înmicșorându-se • cioburi de noapte și urme de pași, departe, în aer • parcă o lamă de așteptare a niciunui spectacol – a lui “nici” ca un cui pierdut printre bagaje • singurătatea-și apropie labirintul de-oglină • separă vidul de spațiu • avisul de abis • nesinele nu devine încă • negrul își mai este transparent • scandalul nebuloaselor dezvăluie o nebunie nostalgică • la ce bun setea, dacă la sfârșit nu putem bea decât praful • uneori, respirația ciufulită de fugă • gîfîitul hirsut • inimile – aceste seifuri ale infarctului • și insomnia – cu holbarea spălată de lună • visele blafarde privindu-ne din adâncul unui somn ascuns • martore ale unei supraviețuiri aparente – în fond, disparente • netezime enigmatică de oglindă ocultă • simboluri – fuziuni misterioase de semne și sensuri • de deficiențe rănite și soluții subite aprofundându-și copulațiile nitescente • da, și toți acești dinți rătăciți prin labirinturile ca niște guri anamorfotice • uitările obsesive – mereu desfigurare • desigur, orice muribund își apropie de buze sacrificiul și de ochi silabele • visează fluturi prin transparența pereților – de parcă apartamentele gravide de moarte ar fi traversate de o pajiște invizibilă • straniul solomonilor în scoici • “vocile mă caută” – șoptește muribundul – “dar nu mă găsesc în ninsoarea neantescă a semnelor” • lontană, singurătatea frumoasă a palmierilor • umbrele de argint tremurător ale evanescenței • și siluetele mute ale munților – topindu-și tăcerea în nori • și rotundul profund – tapisat de melancolie și lună • da, efemerul oglindind misterios eternitatea neantului • ori subliniată cu roșu – insomnia • sau cu un negru rece – stelar și argintiu • despuiate de iluzie – oglinda – fereastra – chiar și labirintul • nimeni nu seamănă cu nimeni – toți încâlciți în intenții confuze – dorințe – insuportabile egoisme • precum un pieptene

pierdut într-o coamă inextricabilă cu care n-a mai făcut vreodată cunoștință • morții de-o parte – și nenăscuții pierduți pe veci de cealaltă • cei ce n-au avut nici o șansă – și ceilalți, ce au avut parte de un drum semănat de capcane • poate o conștiință curată • ...și neantul – lontanul proxim – acolo unde numai nimic... •

(51)

intersecția dintre silabă și imagine deschide vidul ca pe o forță de între-rupere • o privire, poate, înconjurată de nebuloasa insomniei • fragmentele de frig ale lucidității • semnul minus al buzelor • orice chip e forma unei obsesii • chipuri negative precum numerele • din adevăr – ca niște firișoare de salivă – rămân numai interogațiile • și tot acest timp ce ne curge fără istov din rana deleteră a nașterii • toți ceilalți intră prin oglindă în amintire – numai nimeni speră să scape – să se retragă la timp • moneda falsificată a luminii – în fond, nimic din ce vedem nu există • de pe tejgheaua privirii cumpărăm doar ficțiuni • și apa subterană pe care o beau fără s-o înțeleg – de parcă mi-aș confirma falimentul existențial • și cel nenăscut – cu timpul nescurs – cu efemerul întrerupt atât de aproape de neant • pâraiele străzilor pentru morții fără adresă • prea mult zgomot pentru oglinzi • pentru silabele de întrerupere ale vidului • și lacrimile ce mi înmuguresc pe obraji – străine nebuloase oarbe • roua uitării strălucind de pacea infernului • da, drumul amneziei de aluminiu • realități transparente – suprapuse – duble, multiple • palimpsestele existenței • lucrurile de cristal – pragurile evanescenței fenomenelor • răsfoind privirile flotante cu pleoapele – lectorii impliciți • uneori – pământul parcă ar fuma, umplându-ne plămîinii cu nicotina profețiilor • nimic în plus, nimic util – doar plictiseală stranie acumulată-n singurătate dureroasă • lumea văzută-n oglindă și pe fereastră – descifrată trudnic în labirint • transparentele – în pagini suprapuse • blinii livrești – gata să fie devorate • cioburi de priviri pe cioburi de peisaj • frigurile distrugerii – zeroul – oaza – vidul – asemeni vaginului devastat de coituri interminabile al unei curve de dincolo de vîrstă • realitatea cedează pentru a pregăti triumful funebru al memoriei – al morții, adică • deși cu penuria actuală n-a

mai rămas mare lucru de câștigat sau de pierdut • sîntem o specie ratată și-o contraspecie eșuată • fantomele lucrurilor – ca și cele ale morților – zămislite din haloul amintirilor • la vest nu contemplăm decît moartea – la est, numai neantul • labirintul alienărilor de sine – nu al culoarelor ci al rătăcirii • da, labirinturile înaripate unde te pierzi în culori • ori razele selenare solidificate de frig pe hazardul ocult al zăpezii • și cenușiul zămislit din durere – născocit din navigația spintecătoare a frustrărilor • singura consolare a incertitudinii • cînd nebuloasa memoriei îți supraviețuiește • împreună cu adevărul tăios al insomniei •

(52)

navighez pe incertitudinile amurgului – separându-mi naufragiul de noapte • ochiul orb, doar, contemplă invizibilul • surîsul cel mai străin este lacrima • mașina obscură a depresiunii • și iarna unică – această dispariție înfinită – neștiută • priviri negre, poate – ale pământului – ocultate de pleoape selenare • da, iarna s-ar zice că luna s-a etalat pe pământ • nici o regăsire – doar un *déjà-vu* forțat • refuz invadat de anxietate verde • mîngîiată de noapte • și convertizorul de voci – și de ecouri • de depărtări – și de amintiri înnegurate • ceața străzilor în descompunere – a orașelor tulburi – a lumii de miraje • ceața pe care nu o străbatem – ci din care doar ne trezim • pătrund în noaptea din lacrimi de beznă • undeva – alături de labirintul chimic – labirintul șocurilor electrice • și celălalt – acoperit de limacși – cînd, nou scrib egiptean misterios, scrii cu capul umed pe rulouri de hîrtie • scrii labirint în labirint – labirintul cu labirintul • străină – dublă oglindă • și epidemia de tăcere care decolorează lucrurile – le contaminează cu transparență – preschimbîndu-le treptat în ferestre • întunericul convulsiv din universul fractalilor • oglinzile pliante prin care e atît de dificil să te strecuri • peceți de rușine pe respirație și pe ce mai rămîne din viață • rușinea de a te fi născut – rușinea indelebilă de-a exista • neant – de parcă te-ai înghiți odată cu iluzia • și nitescența – de fapt, surîsul nesfîrșit al stingerii • moartea – prin care ne deschidem • mirosul sufocării de lumină ce-n fine ne trezește • cînd inhalăm cu aviditate zborul cu nările aripilor • în fond, sîntem înconjuțați de porți – de porți încuiate ce se descuie uneori singure • de priviri neștiute ce se încarcă de energia renunțărilor noastre – voluntare și, mai adesea, involuntare • a lașităților și demisiilor noastre morale • ca să nu mai vorbim de permanenta noastră demisie cognitivă • ne tolănim în

hamacul frustrărilor noastre – în absențele ce îmbătrânesc cu noi
înșine • purtându-ne cu un soi de tandrețe dezgustată • și cerneala –
cu spuma ei de litere • liniștea netezește oceanul cu adîncul –
traversînd etajele tot mai obscure ale transparențelor • cadavrele
solitare ale textelor – niciodată complet moarte – gata să reînvie din
nu știu ce cavernă pierdută • și oglinda – ca o aripă ce se apropie de
chipul pe vecie înecat •

(53)

obstacol continuu – în afară și înăuntru • eu însumi în diminuare irezistibilă – invadat de eu-celălalt • încercuit de propria lui – de propria mea contractare • strangulat de alteritate • cîntînd neantul – pînă la urmă, singura ieșire • prin sine – din sine – pentru sine • să resorbi lumina în miez • dincolo de el • lăsînd în urmă singurătatea de piatră • singurătatea mea – mereu lontană – ce toarnă distanțe neștiute în întuneric • eu-celălalt complet pierdut • eu-însumi dizolvat în amintire • voci de disperare îngustată – întîrziate – aidoma unor ecouri • gonit spre interioritate – spre trezie • pasăre rănită hăituită de pietrele derbedeilor • sau un copil alogen pierdut în coșmarul maidanelor autohtone • straniu, constrîns să citească – să se descopere • izgonit între paginile cărților • din viață în realitatea livrescă • din existență în cunoaștere • șarpele hrănindu-se din mine atinge și pietrifică în jur toate clipele • mă înec în ele – în clipele pietrificate ce-mi poartă amprente – labirintul • ecourile evanescenței rememorate • treaz și totuși plonjat în letargia insomniei – mînjit de miraj • poate cu urechea lipită de fata morgana aș putea să discern cu auzul lontanul • lontanul ce nu e imagine ci mai ales sunet • într-adevăr, din punctul în care privirea se pierde, topindu-se – privirea izvorăște • resturi – șuvițe de memorie – cel mai adesea, imaginate • de dezgust, totdeauna autentice • suferințe insuportabile – durere de dispariție • uneori, sila ca o gumă • cei ce-ți otrăvesc libertatea – ce-ți otrăvesc chiar și suferința – cum se numesc oare • cum *se pot* numi • sticle pline cu otravă – pline cu vid • doar? • toată această generație spontanee a întunericului • ferestre fragmentate – prin care nu poți să vezi nimic întreg • umbre în mîlul vechi al oglinzii – cimitir de metafore cu imaginile înnegrite • și succesiunea de clopote a anotimpurilor –

desenînd ecouri în aer • ori reziduurile eului – atît de pline de somn,
uneori • cînd lacrimile curg pe dinăuntru – sufocîndu-se într-o pace
obscură • toate aceste lacrimi refulate sporesc în noi toamna și iarna
• primăvară de semințe avisale – abisal de fragile • și cenușa plină
de tăcere în strigăt • singurătatea adevărată începe prin resorbția
părinților • odată cu ea devenim subit niște născuți nenăscuți • toate
celelalte resorbții lunecă de la sine • lumea-i o pată preschimbată-n
balon prin iluzie • solzii valurilor pe dragonul biomitic al respirației
• ...da, dublul meu mă scrie – dizolvîndu-mi suferința-n silabe •

(54)

clipă săpată în nul – insuportabil săpată în nul • suferință mereu dedublată – neantescent dedublată • a înțelege înseamnă a se apropia – a lăsa în urmă, deci a se depărta • un fulg – frunză a topirilor – arbore etern absent • copac al labirinturilor • degete îndoite pînă la litere – preschimbate prin oglindă în scriitură • bizare scufundări albit înnegrite • privire jerpelită – ținînd în echilibru – pe tava chipului – ochii băuți • fișii de neon prin întîmplările nopții – cadaveric perlate • eu sunt drumul drumului meu – tunelul profund al tuturor căilor mele • totul conspiră – însă pe straturi • totul tace – însă pe trepte • alunec pe patinoarul de cerneală – și astfel scriu • umbre de octombrie – noiembrie – decembrie, din nou • ținta sau limita sub poteca semnului de întrebare • gestul salciei din lacrimi înecate • ochii îndoșiți de semne în noapte – plicuri pentru pași • prea mult gol pentru un singur trup • rămîn plin de metafore – amfore de metafore – oricît mi-aș sparge pușculița privirilor • de anti-moarte-n anti-timp • spirit de economie • de pildă: să-ți strîngi în batistă ca într-o pungă toate trăsăturile feței • și-apoi, vid neștiut • sau: să faci chetă de sentimente pentru psiho-drame posibile • cît mai penibile • făpturi economizate – cu toate eșecurile conservate cu grijă • evident, nu pentru a evita eșecul – pentru a-l reitera • a-l agrava, eventual • trăim oricum într-o lume de catastrofe amplificate • de opțiuni exclusive pentru charybda • titanicul se scufundă de parcă și-ar pune naufragiul la frigider • mă întreb de ce vorbim atît de des de castelele bîntuite – și-atît de rar de fantomele epavelor de pe fundul mării • de fantomele submarine, carevasăzică • sînge – semn între litere • mister vărsat • scriem poate nu cu stiloul ci cu o prea lungă lacrimă • ne înclinăm unii spre alții chipurile onirice • creionul – poate o fereastră – poate o oglindă • mai probabil, un

labirint • o senzație rătăcind prin kilometri de nervi – incapabilă să
răzbească undeva – incapabilă să se facă simțită • un semnal pierdut
– de prisos • chiar și moartea poate să se irosească în felul acesta •
neanunțată în veci – ignorată – topită în neștiut • salvarea vine
întotdeauna dinspre ce ne neagă – eliberarea, dinspre ce ne abolește
• da, așteptăm nesățios contradicția – destructurarea – nimicirea • nu
confirmarea – nu mesajul ce ne-ar obliga să continuăm ca mai
înainte • plini de dezamăgirea unei așteptări nelămurite – a ceva
neștiut • insuportabil și unic • unic și nul •

(55)

cum să umpli cu silabe semnele de întrebare • pe ele – sau intervalul lor măcar • e aproape tot atât de greu ca a încerca să-ți umpli ochii cu priviri • sau oglinda cu urmele narcisice ale chipului • numele cu nimeni • speranța cu surîsul eșecului • cearcănele ce-ți aldinizează ochii – cu toate deșeurile nopții • irealitatea inalterată, în fine – cu orice altceva • toate ferestrele sparte în prezența trecutului – viitorul fiind prea absurd • da, un cui de minus în plus • în fond, o întrerupere • toate oglinzile scindate în vecinătatea privirii – splendid triumf al dubiului • inexprimabil labirint de-absență – neant, poate, sau numai prag • nimeni – cu toate enigmaticele respinse • solitar – neștiut • plutind pe panta surîsului • parcă amnezic • parc din ore verzi – cu trăsăturile ornicului scurgându-i-se printre degete • cu orele absolut vide • și trecutul – aproape uitat – inutil – decrepit • suspendat între culori și mirosuri • în golul unde plăsmuirea memoriei este prea adâncă • iar sunetele – încă prea nocturne – preced încolăcirea silabică • nopți de nimic cu nebuni vraște pe maidanul vagabond • câini rătăcind printr-un ospiciu – pierduți în alienare • sau poate omizile încercînd să se trezească din coconul de metal al somnului • păsări cu zborul *groggy* – cu identitatea explodată de *delirium tremens* – relația de incertitudine a alcoolicii anonimi • da, mă spăl de toate asemănările – și semăn astfel tot mai mult cu mine însumi • cu propria mea singurătate • solzii valurilor – și oceanul – imensul ofidian • la urma urmelor, lumea nu e altceva decît inconștientul – ca și luna, fantoma asta colectivă a tuturor variantelor demenței • în fine, celălalt ofidian – cu solzi de raze • cînd murim – doar negativul fotografiei • trecem prin cavernă inversați • sau contemplăm absența reflectată a crepusculului – evanescența noastră întîrziind pe ecranele memoriei

• pulberea spectrală a insomniei sub tălpile sticloase • argintul ectoplasmic – ciclop cu sonorități de xilofon • granițele țândări plonjează în somnul subiacent • preschimbate în neverosimile ecouri nervoase • îmi transmit mesajele unei realități biomitice • labirintul de poluare al unei transe letargice • neființe sparte de paradox – cu iluzia gata de decolare • frunze negre așteptând istovirea nopții în copac de aer • arbore de vid • evoluția e, în fond, inadaptare – o eroare de interpretare a memoriei psiho-biotice • ca și cum ospiciul genetic ar confunda mesajele • creînd din migrene, neștiute și absențe un nemaipomenit patinoar oniric • virajele tăcerii cu automobilul straniu al sinelui • sau bărcile – aceste despărțiri cu pînze • fragmentat de singurătate – culegînd din adînc fărîme de plenitudine • purtînd în ele toată depărtarea apropiierilor pierdute • poate chiar un dublu de silabe – pe care-l răsfoiesc scriindu-l • chipul de regăsire al solitudinii • dublu de nimeni – proximalul poate • în veci neștiut •

(56)

înaintez printre ochi orbi – printre ochi cu privirile înghițite •
invizibil – scad mereu între ei – resorbit de nevederea lor feroce •
asist la propria mea autopsie – cu toate rădăcinile decupate cu grijă •
e o foarte ciudată experiență a neantului prin fisiune la rece • s-ar
zice că mă scufund în avisul negru – cu inutilul făpturii în abisul
străin • nu e cumva stupid să ne colorăm cu dispariția • oricum,
absența e un neant de transfer • mai degrabă, o prezență radicală –
prezent fără nici un fir de imprezent • și totuși marele ofidian – cu
solzii preschimbați în oglinzi • asemeni unui holografic zeu al
mărilor – cu sediul în lună • și strania grădină – cu florile parfumate
de priviri • privirile prezentului și privirile oculte ale memoriei •
orologiile tot mai adânci ale trupului – măsurînd un timp cu șerpui
întunecate • toate aceste lucruri ce ne spionează din afară – și, mai
insașiabil, dinăuntru • de fapt, nu atît lucrurile – cît abisurile și
avisurile din lucruri • din cînd în cînd – un spînzurat se leagănă –
căutînd o clipă ascunsă, sau, poate numai rătăcită • pietrele aruncate
spre cer – precum o scară a zborului cu mînele lungi • ori o scară a
morții cu trepte selenare • da, zborul precum o scufundare
gînditoare • cuvintele își plîng silabele în anusul imaginilor • cînd
asfaltul crepusculului – cu nebuna pieptănîndu-și sîinii la oglindă –
mîngîindu-și tandru părul greu de lapte • cîinii rod oase de mînie •
melancolia scînteiază-n întuneric • dunele – parcă lacrimi de nisip –
tristețea asta bătrînă • stolurile – prea numeroase – s-ar zice o
grimasă – o încruntare a aerului • totul se depărtează – zgomotele
chiar se dizolvă într-o mușenie amenințătoare • și transpirația ce
lăcrimează de osteneală – încercînd să transforme pielea-n ochi ori,
cel puțin în pleoape • și genele – imense traiectorii luminoase ale
căror ochi colosali – ascunși în ce imensitate • atîtea variante stîlcite

ale umanului – o familie – din proximități pierdute-n halucinația
anilor • o catastrofă – poate singurul numitor comun al unui popor •
sintagme eclatate • printre atâtea interese indiferente • cu temeiul în
sângele irosit – expulzat – exilat • mai degrabă decât în cel circulând
cuminte în labirintul fără vină al vinelor • sistemul electric al
drogurilor – cu literele gata să explodeze • sensul – o formă de
insensibilitate a întunericului • și stolurile – încruntînd deja
disperarea atît de mînioasă a norilor •

(57)

ratare – poartă electivă a neantului • întuneric al plecării spre sine • beznă subtilă a lontanului • nimic între aici și nici • caleidoscop topologic – ochii mei se joacă cu cercurile asemeni unui geometru al nopții • labirintic minotaur meontologic • clar-obscur al poverilor – unde gândul – cunoscînd – se evaporă • am divorțat de memorie și m-am căsătorit cu vidul • metamorfoze cu pînze prin toate opacitățile transparenței • toate obstacolele părăsite undeva între miraj și prag • extaz și totuși pact – refuz, prin urmare • acolo al abandonului • unde nimic – nici însăși părăsirea nu trebuie să pătrundă • da, acolo mult mai pur ca alcoolul • mult mai pur decît această secundă crăpată în care, subit ne oprim • spațiile – speciile elastice aidoma unor ecouri ale timpului • pulberile pubere ale somnului îmi claxonează în coșmar • țepii semnelor – în amintire • flash-uri de lașitate – explozii de sinucidere • da, infinită vomă de sine • singur la fereastră – spînzurat de greață • vocile asurzite ale copacilor • ne așezăm pe rănile noastre asemeni unor animale obosite • coroana de spumă orgolioasă a valurilor • ubicuitatea complice a adâncului cu interiorul lui nicăieri • o undă ce ne povestește – epuizîndu-ne • și noaptea – ciudat diluviu impalpabil • strivindu-ne sub toate depresiunile lucidității • pene în crepuscul – pasărea fantastică pe care soarele o soarbe apunînd • tăcerea unește-n noi toate momentele sfârșitului • oricum, nici un alt timp • orbirea stinge umilă lumina cuvintelor • bucăți de raze reci în locul scheletului • paloarea insezisabil sibilantă a lunii • țin strîns între degete fragmentele de întrebare cu care scriu • roiri și șiroiri de litere bătrîne • sibilele de absențe ale silabelor • neștiutele căzînd din lucrurile lumii în abisurile reamintirii • ciudata elasticitate a hazardului prin care ne întîlnim chipul fluid în oglinzile alterității •

descoperind centrul misterios în identități stupefiante • de parcă am
fi noi înșine – stranii salturi cuantice • și iluminările – ce ne umplu
de privația unei plenitudini iremediabil înstrăinate • beznele
apăsător de ușoare • depresiunile – frustrările ce ne mușcă –
hăituindu-ne inima ca pe-un vînat cu gîfîitul însingurat în pădure •
și mîinile – asemeni unor oglinzi deformatate de destin • și disperarea
desfrunzită de o iarnă veșnică • cu zîmbetu-i oblic de sanie între
felii de zăpadă •

(58)

intoxicat cu abis – drogul ce subțiază irezistibil toate măștile • și mai ales – pe a ta proprie • exploziile vor face să înceapă să vorbească zăpada • fără silabe – doar cu crivăț de vid • pielea vi se va desprinde de la sine – de parcă s-ar jupui singură – cufundată într-o feroce stare de imponderabilitate • și o scînteiere bruscă vă va izbi cu aripile sălbatice ale hieroglifelor • scurtcircuitîndu-vă cu labirint • apoi vă veți ucide părinții ce nu v-au zămislit niciodată – undeva, la liziera avisului • eliberîndu-vă de cei dinții temnicheri • ferestrele mîinilor vor vomita irepresibil această dorință de dincolo de porți • pînă cînd curtea o să vi se umple cu statui • atunci, spasme albe vă vor invada toate oglinzile – pînă cînd nu veți mai putea percepe decît bandajele imaginilor • neștiutele vor ajunge la voi atît de înguste – încît privindu-vă cu aceste lame teribile – nu vă veți mai putea recunoaște • șoaptele ca niște mîini pipăie zidul • numai fragmente – fîșii de străzi – oribile case sfîrtecate • făcîndu-mi semne dinspre două intuiții insondabile • și femeia plutind în grădină – învăluită în dulce nebunie • *down the dawn – the dusty dusk of morning* • toate zgomotele și imaginile lumii mă părăsesc – și lumea însăși urlă rănită de percepțiile mele sfișiate • toate aceste frînturi de miraje... • nimeni nu există și nimeni e peste tot • și tu – deodată dezbrăcat de pașii ce-ating drumul simultan – și totuși non-concomitent • ninsori de uitare pentru sania zîmbetului • ultimă privire spre cei ce n-au existat niciodată • zăpada atît de ușoară – mai ușoară decît plutirea insezisabilă a întunericului • și femeia-n grădină, învelită în dulcea ei nebunie • timpul – el însuși – pentru care nu există alt simț decît angoasa tot mai îngustă • nimeni asediat – și ceilalți, contaminați de dispariție • ninși de uitare • obsesiile asemenea unor oglinzi bandajate de spasme • casele schizoide cu

bătrâne fantome în vizită • despicate – dedublate de lună • prea multe aşteptări dealează drogurile abisurilor • ale avisurilor • și silabele soarelui care-mi intră în vine • albul – mai întunecos decât negrul nesfirșit al nopții • sălciile cu brațe înlăcrimate – tangente cu moartea • sau petala unui ultim chip pe suprafața dureros de netedă a tăcerii • țipăt de chei – veninul strălucitor cu enigma lui smaragdină • privirile multiplicare de secunde – pupilele giratorii • și pielea ce ți se desprinde de la sine – de parcă s-ar jupui singură • de parcă ai fi tu însuți un alt marsyas – cu simultaneitatea străpunsă de timpul feroce al succesiunilor •

(59)

mă respir în stoluri onirice – căutîndu-mi unul în vid • mă pierd și-mi ies în întîmpinare altul – infinit același • sfîncși hirsuți de raze cresc brusc din ovulele fecundate ale spațiului • înțelegerea ți se sparge-n ecouri vizuale – labirinturile unei obscurități ironice • extazul avial e crud ca stelele tatuate pe urlatul dintre două umbre • fruct al cunoașterii încă prea verde – sau prea adevărat • nimeni perplex – rotit de-o amețeală cu pașii circulari • și dacă am face un pariu cu paradoxul – scoțînd odată cu apa, tramvaiul înecat în fîntînă • pămîntul cu ochii aproape lichefiați – sau eu, străin precum aerul – deșurubîndu-mă din zbor în căutarea sordidului • zdrențe de lacrimi și de dorință meschină • profunzimi echivoce – abisul îmi gustă fără grabă privirile • razele soarelui asemeni unor pompe • altceva decît razele soarelui – razele nervilor, poate • razele vitroase ale zgomotului • copacii de sîrmă – nu izbutesc să vorbesc și silabele nepronunțate se transformă în sîrmă • în copaci labirintici de sîrmă – țipetele mîinilor crispate • oare dinții vampirilor plîng... • ochii lincșilor mușcă... • scormon cu dubiul beznei în miezul strălucirilor – sperînd într-o neînțelegere cît mai profundă • aripi de solitudine mă examinează – mă explorează • ecourile ochiului orb • un singur fulg – incomensurabil – doliul alb al tuturor neîntîlnirilor • și ploaia precum o electroencefalogramă insomniacă – ce străpunge norii – larvele fulgerelor – și somnul • întrebîndu-mi identitatea • identitatea ce se scindează acolo unde nu mai pot s-o cuprind • se multiplică – acolo unde răspîntiile eului o pierd din vedere • prea puține stingeri veritabile • de altfel, doar neantul – infinitul, din păcate, schizofren • monoschizofren prin vocație • totul există – nimic nu există – totu-i avis • doar cîteva semne de întrebare rătăcite • deșert vagabond – printre punctele nisipului •

fantomele inexistenței sînt pline de înțelegere • prea multe capcane de prins insomnia • eter de suferință pentru eternitate de izolare • singurătatea în straturi de mușenie • insularitatea anonimă – în genere insalubră • argila aceea secundă • “sufletul e văduv – văduv de mine însumi – văduv ca tenebra cea mai văduvă” • “da, vreau o esență – mi-e foame și sete de o esență neștiută” • nimeni – risipind în juru-mi numele pe care vrea să-l uite – ca pe niște semințe sterile în valea depresiunilor • da, și straniile amintiri ale ficțiunii • și sângele – inconștient ciudat – prin toate misterele conștiinței • nimeni fără ceilalți – într-o scădere perpetuă • ca și cum aș fi deja mort • sau mai degrabă invers •

(60)

vulcan de hașis cu erupții de miraje • să trasezi cu creierul o geometrie organică • improbabilul inconștientului în fractalii avisului • poate “realul” nu e decît precipitatul halucinațiilor în care plutim • singurătatea dezvoltă vidul ca pe-un refuz • poate o sete de fragmentare • ecourile lucrurilor – ale gândurilor chiar – în fluide infinit de elastice • traiectorii mult mai misterioase decît literele – o scriitură magică – da, o artă a ecourilor • o spumă delicată a morții – unde recunoști, abia, pălind, identitățile • nimeni pentru toți și pentru nimeni • o artă a dizolvărilor și a umbrelor • de pildă, tonele de umbră ale secundelor – ca și cum deja mort • deja dincolo – încă vizibil doar prin remanență • și lacrimile acestea insuportabile – care, încet, foarte încet, mă strivesc • mă reîntorc în miraj – și-mi ies straniu în cale – fără să știu unde-mi merge drumul • verdele acesta imuabil – ca săpat în hlamida de smarald • rana poliedrică a batracianului • sau moarta – atît de hulpavă încît și-a devorat brațele și picioarele – precum și o bună parte din trup • balansîndu-se pe fese ca un hopa-mitică • oh! îmi vin în întîmpinare prin atîția străini în care nu mă recunosc • mă cunosc prin suferință – nerecunoscîndu-mă • numele-mi cade din mine ca o piatră – nimicindu-mi toate transformările • pașii se îndepărtează de mine – străbat oglinda – străbat fereastra – străbat labirintul • străbat nopțile de ninsoare și umbră • străbat – căci fereastră e marea – pădurea – deșertul – cerul vid • oglindă e devastarea depresiunilor • și bizarul interludiu al labirintului – cînd acoperită de voci de argint și de tăcere de aur – luna • invizibil – domiciliat în monoschizofrenie solitară – circular auto-erotică • neștiut – opresc secunde pentru a ieși din devenire • asemeni vampirului – îmi ascund imaginea ca să-mi manifest dispariția • și ziua – ce-mi calmează cu somn rănile de

insomnie ale nopții • teighelele visului – și fratele meu valentin,
levantin pierdut într-un crepuscul fără soare • și eu – iuda prin
naștere al tuturor acestor apostoli nenăscuți – nefiii lui lilith •
amintirile-s fantomele unor amintiri care ne bîntuie pentru a fi uitate
• ce caută în noi e acest neant pe care îl purtăm – mai adânc decît
spiritul • cea mai obsedantă – uitarea lui “cine” ce ne crește din
priviri • da, și din auz, neverosimilă plantă • ce greu e să uiți
ficțiunea lumii pentru a rememora doar adevărul neantului • fărîme
din minele mai larg – părinți, prieteni, iubite – ceilalți • măștile
trezirii lui nimeni •

(61)

ficatul profeției – pline de silabe nebune și oglinzi de frunze negre • hipnoza mi se-ndepărtează de ochi ca un binoclu în creștere • himerele monoschizofreniei înstrăinate • și sinusoida ofidiană a solitudinii • măștile unei amnezii mecanic animate • sîntem dyade învăluite-n nebulozitatea incertitudinii • singurul sentiment călăuzitor e ura – iluminată de dezgust • cînd sugrumarea – cu toate semnele spălate – deambulează lent în jurul ochilor • în jurul tăcerii emblematice a suprimării în suspensie • și totuși nici o oglindă pentru nimeni – nici o fereastră – numai un nesfârșit labirint • drum pentru ceilalți • ne topim tot mai mult în silabele pe care le lăsăm în urmă • afinitatea neantului cu somnul profund – făpturile ofilite-n alb tenebros • multiplul – stranie splendoare – se-ascunde-n plenitudine • da, am divorțat de memorie și m-am recăsătorit cu vidul • mîna solitară apasă pe clanța ce duce la cerneala cearcănelor • copite de durere reziduală imprimate-n eșarpe de pulbere • reîntregit prin moartea tuturor celor ce depărtîndu-se – îți fărîmițau adevărul • cu buzele ciobite de paloarea depresiunilor • înaintînd prin durerea unei permanente întoarceri acasă – regăsim tăcerea zidurilor cojite de suferință • cu paginile demult abolite • intru prin insomnia visată – într-un neant tîrziu regăsit • deces improbabil – imposibil – (ficțiunile nu mor) – semănat pe buzele jupuite ale potecilor timpului • cunoaștem prin solitudinea ce ne cunoaște – deși, cel mai adesea, sîntem locuiți de dubiul indefinit • neliniștea gregară la care sîntem incapabili să renunțăm • dispari, atunci, tu nimeni de ceață luminat de zâmbet • tu care-ți ștergi prezența visînd – și te trezești, vidîndu-te pînă la ultimul țipăt • pînă la ultima frustrare a memoriei rănite • în locul tău – nu o absență – nu o tăcere – ci o virginitate absolută și fără formă • neștiută de nimicire

• domeniul somnului – prea vast deja • incomprehensibil de rezistent • astăzi își aruncă măștile pînă se mistuie în fumul labirintic al paginii scrise • da, nimeni mai transparent decît aerul – vis în visul lumii visate • (de altfel fiecă țară – fiecare zonă a cosmosului – reprezintă o altă densitate a visului – o altă respirație a somnului profund) • din păcate, singurătatea se manifestă, prea adesea, prin femeia cu care trăim •

(62)

ea clipea din pași – evanescentă – asemeni unei singurătați care respiră • claviatura frunzelor tremură – apăsata de vînt • noaptea – ambalajul noilor halucinații • fabrica de aripi cu cîteva coșmaruri în plus sub fiecă pană • prea multe zaruri măsluite sub paloarea zorilor • albastrul paranoid al lucrurilor vag mînjite cu narcotică obscuritate • mesageri violeți din care culegem fructe străine – trimise vocilor noastre încă letargice • citim fructele – le interogăm neliniștiți adâncul • citim tenebra cristalină a nopților • mai greu descifrăm cu alb temporalitatea diluată a zilelor • absențele lor bombardate cu ceață – sau zoom-ul inutil al cîte unui dubiu psihedelic • solitudinea pe care nu mi-o descopăr – și de care nu pot scăpa • cheia ca o scînteie în lunga așteptare malefică – da, toridă grimasă • ori poate un nou œdip – diferit de cellalt – ținînd în enigmă eclipsele lunii • un fulg cu labirintul mai dens – cu tatăl mai absent • scriind pe cristalul oceanului – cu fumul crepuscular al vocilor – rețeta unor droguri extatice • o nouă formă de meditație • *exhausted dust of dusk* • prietenul uitat din ascensor – intrînd în timp ce cobora • întîlnit cine știe-n ce amintire întîia oară • apărînd, parcă, asemeni unei întreruperi anamnezice a visului • o uitare în locul alteia – și apoi trezirea • ori timpul – un orologiu recent îmbrăcat în locul vestei • ceasul negru din carnea mîinii – cronometrul care mă măsoară • minutele adînc săpate-n frunte • da, moartea ne măsoară neantul • îngerii de gheață undeva în depresiuni sinuoase • aurul ofidian al luminii în nihilista complexitate neuronală • el își așteaptă tatăl la răscrucea nodului gordian • generație după generație – ori, poate, eternitate după eternitate • în fond, timpul nu-i poate altceva decît inventarea redundantă a fiului • sânge, spermă și lacrimi în locul respirației și zborului • plămîinii verzi ai plopilor aidoma unor

lumînări uriașe rugîndu-se • or, destinal, toți avem cazier • secrete în
sumbru – meduze de întuneric asemeni unor cheaguri de sticlă •
soarele lunii hrănește cu raze de beznă noaptea inconștientului •
visele se varsă-n pămînt – intră-n somnul grîului – de parcă sufletul
sacrificat ar sângera • uneori, rugăciunea copacilor se complică
eventual cu cadavre • pînă cînd nevoia de tristețe a cancerosiilor –
strania lor sete de regresivitate – invadează tot ce respiră • tot ce,
trezindu-se, ar putea într-o noapte să zboare •

(63)

plouă cu toate umbrele – cu toate ruinele amintirilor • explozii de lacrimi din ochii oceanelor – pînă-n adâncul cerurilor • labirint scheletal skiatic de fum și de frig • plec din înstrăinarea mea – plec din ceilalți cu pași de cuvinte • gîfii între praguri de somn – caut un drum pentru o respirație mai liberă • mă dezagreg în abis pînă cînd avisul îmi vorbește • în avisul ce e insomnia inconștientului din care cresc oarbe sufletele • în abisul unde haosul mirajelor întîlnește oniria complexă a realului • da, îmi dizolv în hău eternitățile pînă cînd le preschimb în intuiții de silabe • mă dăruiesc neantului pînă-mi simt anihilarea cu papilele gustative ale textului • căci pînă și textul vidului are nevoie de un lector implicit – pînă și Alice al cărei iepure alb era un iepure alb de cocaină • aburul varsă sticlă în aer – elefanți multicolori în vid • săgeata visează lungi secunde înghețate • sau plajele unde trenează tone de silicon ca melcii în cochilii • da, neantul – ori soarele violîndu-ne precum un torționar cu torțe • evanescențele palpită asemeni unor plante submarine • nimeni ține între degete o gumă – înconjurîndu-se treptat de fantomele cuvintelor șterse • timpul se rotește ca un cuțit apăsat pe nebuloasa carotidei – da, toamna muribundă a timpului • flacoane de aur – nu luni, săptămîni sau zile – vărsîndu-se-n infinit • sorbituri de nemurare lichidă • oare mă beau astfel pîn' la ultimul strop – beau infinitul care mă soarbe • deșertul asemeni unui pergament pe care infernul dansînd și-a înscris moștenitorii • da, să-ți bei – să-ți devori eul și tuul – asemeni unui cronos sugrumat de dezgust • înghițind timpul pe care-l ejectează • să te simți amorțit – și bizar – și străin – în labirintul de ceață ce te digeră • cu capul deșurubat de letargia insomniei – și amețeala plină de fructe inezisabile • pulberea caleidoscopică a halucinațiilor – cu moartea borțoasă, arhanghel de

carnaval • pământul întrerupt al drumurilor – pe care îl absorbi treptat în tine • sau amurgul ce-adăugă tăcerii aurul lui roșiatic • mult mai amenințător • clovnul coagulat din anxietățile alienante ale inconștientului • totul în țândări... • pînă și numele ca niște firimituri aruncate la păsări • numele noastre și numele lucrurilor – aidoma unor peceti ale insignifianței • și vasul fantomă al drogurilor • albul topește privirile-n iluzii • secretele stau ascunse în unghiuri – în unghiurile pentru care nu există chei • luna din mine s-a îmbolnăvit de soarele de-afară • ca de o malarie a manifestării • lumina îmi caută o cale în styxul sângelui • tăcere plină de șoapte thanatice • atunci cînd plouă cu toate umbrele și cu toate ruinele amintirilor •

(64)

noaptea cu respirația sufocată de copaci • intențiile celorlalți sînt răni pentru nimeni • antenele pornografiei sordide • de fapt, cu tot suflul, nimeni aspiră la lumea perfectă a dispariției definitive • labirintul fantomă latră spectral la obscuritatea fluidă a rătăcirilor • verde abrupt în apropiere – trenul decrepit al deraierilor • *mysterium tremendum* sau *delirium tremens*... • veșnic insomniace veghează frontierele hazardului • și singurătatea pedepsind cu destin regretul – renunțarea, reîntoarcerile futele • insuportabilă, fixitatea ei incoloră – paloarea cu lucetul stins • alboarea oribilă și onirică • un clovn pierdut în noapte bătrână – atroce enigmă a clavecinului • *la femme – le déni est sa personne portée par le bateau de la folie* • suferința nectarului narcotic torid cu cele două adâncimi ale măștii • prea multe aripi thanatice îmi întrerup gândul • prea mulți necunoscuți îmi locuiesc înălțimile – prea multe ascensoare mă unesc cu abisul ce mă substituie • singurătatea granitică mereu mai aproape • întuneric cu penele dure • numerele-mi alunecă pe chip ca niște lacrimi – tot mai incerte • și ochelarii pierduți pe fundul oceanului – privind pierdut – ce? • poate umbra vreunui rechin – poate, ectoplasmică, vreo meduză • hlamida grea îmi crește din umeri – în vreme ce-mi urc în trepte somnul – colină întunecată de sare • contemplan, da, cosmosul acesta care hohotește extinzîndu-se • e o prezicere mai ciudată – căci cuprinde înșelăciunea • în emersie mai mult decît în submersie – în apariția mirajelor mai degrabă decît în dispariția cea plină de simboluri • silabele zac pe fundul oceanului ca niște scoici – sau, poate, niște larve • distincte, fără a visa să se lege vreodată-n cuvinte • și toți acești pești ai întrebărilor din acvariul de incertitudine al trupului • da, zeul din zorii zarurilor și valurilor • ...în această clipă-simbol dimensiunile încep să

vorbească – însă în chip atât de simultan asurzitor încât pricepu că nu va putea să le înțeleagă vreodată • *trip*-ul se deschise subit spre labirintul tigrilor – prin blana vărgată – fluidă – a căroră curgea electrocutat • privirea însămînțată cu porți culege deschideri dincolo de creștere • acolo unde treptele se întrerup – devenind orbitoare și clare • dizolvat în silabe precum niște praguri ale somnului • doar vid în locul pașilor – al îmbrățișărilor ipotetice – al săruturilor improbabile • doar vid în locul amintirilor din care m-am exclus • în fond, doar vid •

(65)

moartea e o mare nihilistă – o zee metathee • ucide zeii cu dezamăgirea • lucrurile descompuse în cuvinte – descompuse în silabe • și eu, bîntuindu-le ca fantoma unui castel scoțian • un fel de divorț între pietre – foste ființe – foști îndrăgostiți • un delir de piatră zvîrcolindu-se-n coșmar scindat – inexplicabil – prea explicabil, poate • și luna pălind spre zâmbet – martora avisală a tuturor viselor • încetînd să existe – așa cum noi încetăm să existăm pe măsură ce ne apropiem unii de alții • eu mi-am pierdut umbra cum aș fi pierdut un copil – cum aș fi pierdut un balon roșu întîlnit din întîmplare • cum aș fi pierdut evanescența spre care-l lăsasem să urce • vocile cad în apă ca niște pietre – una după alta • stranii personaje ale monologului morții • și monstrul cu labe cărunte creînd în efemerul fluid caverne de eternitate • *jadis de jade* • privirea se caută – indecisă, intensă – într-un vagin de fascinație • ne îmbarcăm – scânteii rătăcitoare – pe nava “anxietate”, dirijîndu-ne spre un orizont limpede și fără speranță • peninsule de incandescență – fumul voluptății în lungi volute de pudoare efemeră • umbrele pictează aerul cu transparentă nocturnă • fluturi în caleidoscopul coșmarelor • prea multe incendii în amnezie – de parcă uitarea s-ar strădui să-și reamintească • și arhitecturile ectoplasmice rezistînd în sinele misterios al evanescenței • și totuși, topindu-se deictic în neant • s-ar zice – surîsul cristalin al pisicii din cheshire • *jadis de jade* • nava “anxietate” pe care s-au îmbarcat clandestin toate viziunile • vărs din amfora melancoliei amurgurile – prin care orizontul hipnotic ne tulbură • miraj de reamintire • dar iarăși, prea mult întuneric în libertate • libertatea scînteiază obscur și se sparge în ezitarea ordonată a labirintului • evanescențe și lacrimi – singurul meu dar în graalul inimii • asemeni vocilor ce

dispar în gheața pe care alunecă • ce ne rămîne din secunde și lucruri sînt literele cu care le-am scris – cu care le-am trăit dispariția • literele prin care am divorțat de lume – apropiind-o • făcînd-o transparentă, neștiută • intuindu-i noaptea și vidul • gîndind-o – gîndindu-ne – pînă la neant •

(66)

nimic se întâmplă și niciodată povestește • “întru încet în toate ieșirile – exilat de fereastră, ostracizat de ușă • întrebările rod timpul și tăcerea le răspunde • și vocile se rostogolesc în ecouri – pietre monologându-și prăbușirea în apă • moartea e un actor ce joacă simultan dar non-concomitent pe toate scenele • clădirile monoschizofrene scindate de lună și dumnezeii psihopați ai diverselor începuturi fără sfârșit • nedreptatea ar trebui să se sinucidă ca o gaură neagră care s-ar înăbuși cu tot negrul • întâlniri întâmplătoare pe crote de câine – undeva între pete de lună și pete de spermă • legitimități canin cabotine în concurență franc-sclerată • FUCKIN’ DOG • pentru cenușa insomniei – crimă perfectă împărțită între frate și soră • nu există justificare posibilă – doar un purgatoriu perpetuu • prea multe întâmplări seamănă a mărturisiri • chiar și noaptea ce se construiește din aterizări de anxietate pe piste de abjecție • obscurul – rezervat beton al zilei • mergând, culeg pe tălpi toată tristețea cu care-s mînjite străzile • toate succesele – sclipetul orbitor al surîsului – neant, la urma urmei, ca și eșecul, mult mai fidel • nici un adevăr între lucruri și litere – eu sînt intervalul dintre ele – și eul minte • tencuiala amintirilor pe zidurile vidului • tunel prin penumbră și sânge • înger artificial cu coroană de sîrmă ghimpată – negru și galben (culorile furiei) în alternanță sălbatică • nu-i așteptăm pe alții – salvatorii ocazionali – ci numai pe noi înșine • căci numele celuilalt e dezamăgire – oricare i-ar fi, eventual, prenumele • cînd singurătatea riscă să ți se preschimbe în hegemonie și stolurile fricii zboară alertate – se petrece ceva ciudat • o cheie ca o ispită vine în vizită și deschide toate porțile altădată încuiate • și toate obiectele rîvnite – toate cuvintele interzise – subit, îți aparțin • parlamentul universului te votează împărat al tuturor

mirajelor • și disperat simți că nu-ți mai poți găsi salvarea decît într-un serial de televiziune • *the chosen one* – în genere, o femeiușcă, de preferință blondă (nu neapărat) • o lungă noapte de poker cu bluff-uri blafarde – e uneori tot ce mai rămîne din ipoteza unei vieți • sau poate o suferință în trepte – cu vîrful scării pierdut în nori • somnul pe saci de plastic – suflat de vînt • și bagatelele obstacolelor răsărind din vid ca niște muguri de imprevizibil • nodul gordian de nervi în care te vezi nevoit să recunoști un lucru banal – o femeie aproape uitată, niciodată cu adevărat iubită • ceva ce nu exista decît pentru că ți-a tăiat calea • pentru că ți-a blocat – măcar o dată – viața • pentru ca apoi să dispară – într-o totală lipsă de sens” •

(67)

obscuritatea memoriei încrustate cu fantome – de parcă, în loc de amintiri n-am mai păstra decât niște pulsiuni grotești – colaj psihopat de simboluri și crime • și femela – indiferent de specie – devorîndu-și progenitura – devorînd tot ce poate devora ca să se uite pe sine • depresiune de ciment – calvar industrial – demență adezivă • infern cu sol de cauciuc și plante de sîrmă • straniu între reconstituire și amalgam • pentru a se umple cu uitarea unor amintiri insuportabile – paradox al anamnezei • retrăind uitarea și refuzul – tren de fotocopii între idol și text • negru zburător pe autostradă • subit un trunchi – parcă din apă neagră – trunchiul copacului în care vreau să mă înec • intru în el și-i dorm înăuntru • sevă, poate – sau silabe, poate, închegate din foșnete • și manta religioasă a unei înverziri holbate • labirintul inextricabil al diluviilor se înalță prin toate ipotezele • așa cum eu mă înalț prin toate ipostazele mele senzoriale • silozurile onirice de pe fața invizibilă a lunii • panglici crepuscular deșertice sub orizont – presărate cu ouă gigantice de premoniții insuficient fecundate • eșarpe de șarpe șamanic oranj lipind deșertul roșcat de crepuscul • și ea – destrămată – dar nu atât de evident haotică în meta-bis • jachetă cu clitorisul hiper-sensibil • răul de hău și voma selenară ce ne impregnează visele • dezgustul care ne bîntuie cu feroce trezie • spitalul fantomelor din care nimeni numai mai poate ieși • fumul magic din care ne sînt plăsmuite iluziile • să pleci se poate dovedi mai greu decât să mori • lemnul scheletizat de parcă soarele hagard și luna ca o blasfemie blafardă • da, caricaturi cu blasfemia autorizată • politic corect e să fii anti-islamic – pardon, anti-islamist • și hazardul mereu străin – preschimbat în os – cu razele lui neașteptate • prea mult invizibil acumulat în orice formă – precum

un strigăt mut • îmi retrăiesc – îmi reconstitui amintirile • să dai la o parte sau să fii dat la o parte – ca o piatră – ce diferență • să-ți deschizi mâna ca pe o ușă – pentru a ajunge într-o dimensiune impalpabilă – absolut neștiută • ceața fărîmelor – un mozaic nebulos al cărui izvod îți scapă din ochi în țândări plutitoare • și un X de obscuritate între paranteze de evanescență • nu mai rămîne nimic din creta aceasta cu care mi-am scris sfîrșitul • din această ascensiune pe piscuri de numere – de sub somnul pe care mă plimb •

(68)

malarie pîngărită cu sentimente – în cel mai bun caz, gratii de febră
• mda! fecioara m(al)aria – iată o blasfemie neautorizată – politic
foarte-foarte incorectă! • pete de suferință și litere – litere care țipă
sau claxonează – sau rag ca niște măgărițe turbate, poate în călduri •
aripi topite-n uși de negru – ele traversează obstacolele pentru care
nu există cheie • identități ce se confundă – se pierd precum sirenele
cari prevestesc bombardamentul în scînteierea ascuțită a orgasmelor
• a orgasmelor thanatice – cu umanitatea lor decolorată • asfalt
zdrențuit de iarbă – tristețe de carton – labirinturi sparte • nimeni
contemplă multiplele absențe de care e înconjurat – fără să-și
priceapă întru totul greața • păpușă dezarticulată în tăceri holbate –
țipăt violat între sadism acid și resturi de disperare chimică • lucrul
cel mai curios e senzația aceasta de haită vînată de vînat • da,
frustrări în acid sulfuric – cum să nu țipi de ură • pagini de orgasm
cu texte de zvîrcolire dementă – *pe care ești obligat să le citești de
vreme ce le trăiești* • ca într-un coșmar cu partitura prestabilită •
comploturile ospiciului pe care le descifrezi, în fine, între delirurile
casei de toleranță • trăisei în haosul bordelului fără să știi măcar –
înconjurat de clienții împietriți în nebunie • plîngi cu lacrimi
galbene ce se deplasează gradual spre roșu • ninsoare cu beculețe de
semnalizare – întunecîndu-se-n dantelăria piranesică a temnițelor
suprerealiste • fluturînd în vînt ca zdrențe de drapele – cusute pe o
hartă militară sfișiată • visele și-amestecă magia cu somnul în
tentacule magnetice • un fel de brumă kubin cu degete lăsînd să
picure stropi de amintire • cîinii aerului suflă în coșmar • paradisul
precum o pușculiță de suflete convenabile și îngerii sterilizați •
destin-puzzle acolo unde nimic nu se mai potrivește • nici o ușă prin
care să trec – nici o oglindă care să-mi povestească imaginea • sînt

mereu prea departe de mine • chiar atunci cînd mă apropii – mă depărtez abisal • avial, mai degrabă • somnul insuficient – nu neapărat mai puțin lung – dimpotrivă • conține mai puține povești – nu mai puține prevestiri absurde • inițieri și torturi ce se camuflează una pe alta • noi nu locuim lumea ci o bîntuim precum un cimitir tulbure • sau, poate, o casă scaldată în șoapte și reconstituirii filmate cu încetinitorul • seara e un formidabil dizolvant – în ea, copacii, casele ezită • și-odată cu ele – cu ei – și sentimentele – ezită să mai fie • se-apropie de neant – bîjbîind stîngaci prin subiacență • o crăpătură, asemeni unui ac, va indica mereu orologiul soarelui • și, poate, numai nimeni, la volan, conducîndu-și lacrimile pe o foarte mare distanță • fără benzină adăugată •

(69)

neant al ierbii și al bombei atomice – vis și coșmar al trezirii • deșeuri de apocalipse abandonate în superproducții oniro-comerciale • somnul – poliedru fluid – asemeni apei • nici un trecut, în realitate – doar reamintire vidă, fără memorie • uitări suprapuse – clădite pe haos • gânduri întârziate în țipetele prezentului evanescent • blocuri de zgârie-avis • ca țipetele evei nitescente • toate aceste întâmplări pe care înțelegerea le scufundă-n nucleu • copii cu părinți nenăscuți – războaie cu începutul intoxicat de sfârșit • timp descompus în momente imposibile • întunericul – umbră infinită – nu se poate opri la vreun stadiu al beznei • fratele meu valentin – doar conceput – conceptul pur al fratelui absent • și toți ceilalți – cei treisprezece – și eu, al patrusprezecelea • singur supraviețuitor al genocidului uterin • al holocaustului avorturilor • de ce atâtea raze pline de nervii silabelor • de ce atîția nervi torturați de impronunțabilă durere • stenografiile stenice ale cruzimii – înregistrate dar niciodată întîmplare • întîmplare, dar niciodată înregistrate • prea multe văluri – de timp și de materie, de spațiu, dimensiuni sau energie – înveșmîntează aurul insezisabil al spiritului • toate aceste absențe a căror prezență am uitat-o demult • și optimismul ce nu-i altceva decît ocultă depresiune cronică • refularea sub silozuri de surîsuri factice – recoltate la suprafața chipului – a tuturor lacrimilor noastre acide • cioburile neștiute ale unor oglinzi imposibile – fără de care, totuși, n-am fi putut visa atîtea treziri • mă aplec și-ncerc să le citesc – pagini de vid cu sclipete de sine • petrolul suferinței – gata mereu să se aprindă – în folosul cui... • prea tîrziu în acest prea devreme • să arunci neantul în caverna răni – inzbrdabil imbrndzabil viol • labirintul identităților sau al oglinzilor – mereu același vid cenușiu • singurul

ce poate fi căutat – care mai poate fi găsit • întârzierile sufletului –
ca fișii de miros plutind în absență • toată memoria • toată absența •
poate întârzierea însăși e sufletul persistând în urma înțelegerii –
inerție ce refuză să se risipească • care refuză să facă altceva decât
să refuze • și sticla gesturilor – uitate între două cioburi • și carnea
absentă – când doar metal plutind pierdut în aer – plutind în aerul
pierdut • straniu evaporat în luna psihică a ecourilor • nimeni numai
– înzăuat solitar în frustrare – îndepărtând tot ce-i mai rămîne din
viață • căutînd să-și lustruiască precum un scut – un scut catoptric –
solitudinea • în fond – totul absent cînd neștiut •

(70)

toate aceste persoane întâmplare – întâmplări personificate – lumi gândite sau trăite • în fond, neant • coloanele de lumînări aprinse veghind spuma oceanului • ceremonia funebră a efemerului ce pierde mereu • toți sîntem moartea tuturor – respirăm moartea fiecăruia • de parcă lumea n-ar fi altceva decît un asasinat continuu • o succesiune de locuri libere și ocupate • cît timp realmente nimeni – identitatea e arbitrară • oricine poate fi oricine – contrazis sau nu de altcine • toți dispărem disponibili pentru orice destin • morții – un fel de aer paralel pe care-l respirăm odată cu frustrările • pe vremuri, copil, credeam că morții sînt prietenii mei – ba chiar aliații • acum, adult, înțeleg că n-am prieteni – cu atît mai puțin aliați • “geniul n-are complici” a spus, cîndva, cineva cu luciditatea amară • dublul păcat al ființei și neființei distribuite • brizele vidului descompun alteritatea în zîmbet • singur cu ceilalți – fantome sau gânduri • singur cu sine – doar o fereastră din altul – oglindă sau labirint • căci adevăratul credincios nu-i, pur și simplu, acela care crede – ci expeditorul a cărui credință îl convinge pe destinatar că *este* • exemplu de rugăciune perfectă: “eu nu te-am trădat niciodată, te-am denunțat numai transgresîndu-ți iluziile – în schimb, *tu* m-ai trădat și mă trădezi mereu” • acum, însă, vidul și sticla larvară a nisipurilor • suferim prin inexistență neînțeleasă – neant neacceptat • suferim – sau – chiar neștiut – ne povestim neantul • tărîmul lui mistic bîntuit de reziduurile unor miraje magice • iarbă întreșută cu sîrmă – de parcă cele două s-ar respira • disperare stearpă înșurubată în franjurile himerice ale lontanului • da, murim traversînd oglinzile sparte – lăsînd în dîră prea multele idei eșuate-n sentimente • prea multele sentimente ce nu-s altceva decît niște idei avortate • și cerul pâlind metalic sub ocazii dezolate • și crabul

cărunt, micșorându-se, sorbit de anii-sugativă – pînă dispăre într-o minusculă pată de venin • o voce ne va surprinde întotdeauna • “mulți -ați, puțini -eși” • problema e că nimeni – deși născut ales – nu a fost niciodată – niciodată chemat • poate tocmai de aceea • ei da, pe de o parte toți chemații în veci nealeși • pe de alta, alesul unic – *the chosen one* – un melancolic brunet încărunțit – mereu evitat • ...nitescența evanescentelor • malarie a biomiturilor scuturate de friguri • mistică sălbatică a frisoanelor – *pazzia* inclasabilă • și întîlnirile, întîmplările care – hașurate de abisul absintului – avisal – se descompun •

(71)

alunec de pe fotografie de parcă aş cădea din lumină • hazardul greşeşte tot mai des – pînă se transformă în providență • mda, providența – hazardul bolnav de alzheimer • bărci în formă de acordeon care cîntă singure – navigînd • curios, nici un zeu al acordeonului – apollon sau dionysos • nici un orfeu (evident, vechii greci nu cunoşteau acordeonul – n’importe!) • cioburile unei amfore – cîndva cu ulei – plutesc la suprafața apei • o amforă foarte ușoară – s-ar zice de ulei închegat • zîmbetul meu le adună pe toate ca un înger al culesului • apa doar, plană și vidă – asemeni unui incendiu stins • un acordeon – sau poate o barcă cu motor – un labirint minotaurizat • motorul înecat în ulei • un ulei negru ca noaptea • întunecă pînă și cerul – cercul alabastru al cerului • da, motorul-eclipsă ori elipsă – motorul-gaură neagră • găurile negre – cine știe – motoarele galaxiilor • ale animalului cosmic • multiversul, din atîtea poeme • prea multe litere pentru răsăritul oricărui crepuscul • noaptea se reflectă, adîncindu-se • monoschizofrenă, își înecă în tăcere dedublarea • urmîndu-i exemplul – nimeni își întîlnește sinele într-o umilitate foarte albastră • el însuși foarte albastru – intră în erecție înțelegînd că fenomenele nu clipesc pentru a-și asigura,perate – vai! cît de disperate! – salvarea • ci, dimpotrivă, trimit incontinuu semnale spre nebunia nelumii de dincolo – revărsînd peste noi tristețea ei evanescentă • o ușă invizibilă se deschide spre diversele puncte ale timpului – scăldate în toată claritatea imposibilității lor • undeva – o limită fisurată ca un animal frisonînd • prea multe șosele sfîrșesc prin a-și înghiți singure asfaltul • puzzle inerent păcatului originar – acela de a fi renunțat la banane – pentru a sorbi – odată cu hipnoza orizonturilor – deja crepusculară – bipedia • îmbrățișînd – agățați de priviri – de privirile pe care

tocmai le descoperiseră – sau pe care, amețiți de nostalgie, și le reaminteau • da, fantomele trunchiurilor absente • ale verticalității antercedente dintre ramuri • căci, într-adevăr, bipedia noastră originară – de care stau atârdate, ca-ntr-un muzeu invizibil, toate capodoperele • nu-i altceva decât *inventarea privirii* • a privirii prin esență anamnezice • țunami de praguri – pe care – de-acum – în oniria – surfăm • anxietate și extaz – și, poate • o pregătire pentru *nevermore* •

(72)

miraje de mescalina “la poalele vulcanului” – sau poate o erupție de hipnoză • înaintez prin labirinturi de privire descompusă • poate ecouri de silabe contemplate cu ochiul poliedric al creierului • citite pe paginile enstatice ale vidului • imposibile litere ectoplasmice • destrămări la lizierele avisului • semne dispărînd sub genele mîngîietoare ale minții • și bărcile de ceață surîzînd pe lama occamiană a orizontului • un fir de invizibilitate tors dintr-un străfund pe care neprivirea nu îl bănuiește • arhitecturi de dispariție îmbătrînită suflate de vînturile fantasmatiche ale morganelor • precum adîncuri de oglinzi absente în pleoapa de dincolo de prag • există, desigur, un burduf ocult unde se-ascund intemperiiile halucinațiilor • imperiile interioare ale fantasmelor – cu alge doar în străfunduri de oglinzi • uneori nimeni avea impresia bizară că traversa ridurile – rîndurile subliniate ale unui text • de altminteri ilizibil și tocmai de aceea labirintic • un astronaut fără rachetă sau care și-ar fi fost rachetă sieși – tot mai afund în nebuloasă • pînă cînd – în franjuri dimensionale fluide – identități din ce în ce mai echivoce • solitar – de parcă și-ar fi pierdut iubita pe “cheiurile brumei” • într-o înserare fără dimineață • uitînd-o și uitîndu-se pe sine cu disperată beatitudine • albindu-se-n alboarea indefinit irespirabilă • fără să poată să se mai perceapă – prin ninsorile persistente ale invizibilului • așteptînd, eventual, să găsească altceva – sau nimic în locul lui • ...da, beat de zâmbet nimeni contempla vegetațiile hașșurate • jucîndu-și delirul de litere • sau aleatoriul – cu malaria lui de revelație • *rêve de sève en sève de rêve* • imobil – el se sculpta tot mai adînc în solitudine • înlăturînd în respirații lontană – lumea întregă și toate apropiările • da, toate apropiările aproapei • se descoperea în pierderi de sine staționare – asemeni

unor nirvane intermitente • și jocul de zaruri al enigmelor cu
evanescențele nu atât fixe cât sfinxe • și-avisul insomniei cu somnul
în culise • toate gândurile își rostogolesc rănile rătăcite – undeva
între lumea surdo-mută și limbaj • imposibilul cu neîntâmplata lui
caligrafie acoperind cu neant toate destinațiile •

(73)

drum prin mister argintiu ca o radiografie a nopții • limbă de lună
linge plasă de păianjen sau semne • solitudine rătăcită pe cîmpia
țesută din priviri de ecouri • stranie melancolie escatologică • uneori
o elastică spumă marină pe care, fără să-nțeleg, îmi presar pașii •
alteori, potecă de schelet fărîmat • demult – adică straniu și sterp •
turn spre dincolo – cu subțirele deictic dispărut • nimeni doar –
această pagină o parcurge ștergînd-o • mină de sare prea
crepusculară pentru a mai fi silabic exploatabilă • da, depărtarea
aceasta aproape informatică a frigiderelor anunță tăcerea
ectoplasmică • cale de zîmbet înghețat cu toate diferențele dizolvate
• aici, infinitul singur este cellalt – infinitul singur îmi răspunde –
fumîndu-mi, abia ironic, întrebările • anonim mă torc – și-apoi îmi
șes amnezia din frustrări întrevăzute • dezolat sau fericit înseamnă
poate doar atît – să-ți bei vidu-n cupe de neant • desigur, amurgul
ectoplasmic mă însoțește spre palat de rană • pasărea absentă a
amintirilor abia știute • toată această întoarcere spre un veșmînt
ocult – pierdut de uitarea trupurilor • setea cristalină de xilofon
disperat a zarurilor • nu există recunoaștere pentru adevăr – nici
premiu pentru solitudinea treziei • mă înclin, plutind pe pragul ca o
barcă – și vărs caligrafia evanescentă a halucinațiilor • echivocul de
volute al mirajului scînteind de semne • da, păstrează-ți ignoranța
proaspătă – înainte de albastrul fumului • tot mai calmă,
transparenta refuză întrebarea – lasă doar lumina să treacă • fără
enigmă e acest refuz – fără mozaicul labirintului sau oglindă •
numai fereastra-l respiră • străbat în cerc atolul obsesiei • însingurat
– cu aripi de crepuscul • ele-mi zvîcnesc în tălpi cînd bănuiesc zborul •
amorțit de alb e atolul – ca de o iarnă a gândului • un tărîm despuiat
de așteptări – și totuși scufundat în așteptare – da, într-o disperare

unică • neștiutul unei netezimi de echere absente – parcă semănat cu
pietre albe • nimeni răsfrîngîndu-se spre sine – asemeni ultimului
ecou •

(74)

solitudine-n culise – melancolie azvîrlită laolaltă cu celelalte decoruri ale amurgului • celălalt e spectacolul pe care am fi vrut să-l fim • cine-s și la ce servește trenu-mi când deraiază • cu pașii decupați asemeni unor litere – mă trezesc mereu în frigul nebuloaselor nebune • undeva între plicul deschis și scrisoarea absentă • scafandru-n insomnia-mi visătoare • un fel de zbor închis în toate gesturile – un fel de divorț – da, o insomnie între pleoape suspendate • sau barca – simplă impuritate rătăcită-n maelströmuri de obscuritate sculptată • *old odd horror veering toward deep void* • puncte levitînd – non-dimensionale și totuși colorate-n negru • pe treptele drumului – cu sufletul întunecat de exilul neștiut și inevitabil • o ușă în aer spre ascensorul evanescentelor • realul e etajul dintre două miraje obscure • identitatea, poate, precum o carte cu toate paginile palide • citind în neștiut o stranie amenințare indefinisabilă • vid gravid de animus – tranzitînd absent prin petele-fantomă • selenar pericol înnăscut – să-ți sprijini destinul pe coincidențe – pe fragilele pariuri ale hazardului • frunzele sînt uneori vehiculele golului – deși epistolele absconse ale dunelor nu-s neapărat impure • da, prea mulți au plecat spre neîntoarcere – prea mult s-a îndreptat spre ignoranță • prea mulți s-au trezit, poate, fără să lase sau să trimită semne • există densități ale mirajului – care, precum o substanță, se lasă plămădite • transparența suprapune în ea secundele distante – absențele efemere ce se apropie de nemuririle insomniei • hieratismul unui întuneric cristalin – solitar pe zîmbetul disperat și limpede • purtat spre nicăieri de fragmente ineluctabile • soare, poate, aruncat pe stive de tenebre • sau lumina – neștiută – așteptînd ecou de lampă • molozul subțiat al norilor pe cer de dispașiție • semn echivoc cu labirintul între moarte și neant •

precum fereastra larg deschisă ce ne protejează lângă oglinda deleteră care ne suprimă • întâmplările asemeni unor umbre între firele improbabile de iarbă • singurătatea firavului uitat – precum o întrebare fără sfârșit reflectată de-un răspuns fără început • nimeni pare să-l caute pe nimeni între undeva și nicăieri • de-l va găsi pe nimeni – nimeni știe că se va sustrage în fine subterfugiilor destinului – perenul delincvent • plecând definitiv – nu se știe unde • murind – nu se știe cum • sau până când •

(75)

irizări de-amurg peste pământuri de melancolie • iluzii depliate de euforie pînă la limita mirajului • voci rătăcind printre fulgi de oboseală • moloz de durere – resturile unei lumi vandalizate – caleidoscop de murdărie cu derizoriul boreal • un fel de labirint la liziera iernii • prea multe pagini am pierdut între umbrele neștiutului și depărtarea mea insuportabilă • plîng litere ce mi se scurg pe obraji – ilizibile • ne caligrafiam cu ore proximitatea dispariției • adevărul își desfășoară – vaste – aripile fantasmatică • ne trezim uneori din somn cu visele în vizită • sensul aidoma unui pod între neant și moarte – închipuind o balanță futilă • orice înțelegere e oglinda unui text prin care trecem cu tot imaginarul ființei – pînă se sfîrșește • dacă ar exista un manual al destinului – ar semăna, desigur, cu un cod penal compus de delincvenți • luna asemeni unui vas al ninsorilor încă invizibile • culeg ca pe un fruct graalul plin de mister – ce-atrage-n el această lunecare celestă a inimii discontinue • da, pantele vidului de la miezul nopții – silabele tăcute ale celor deja dispăruți • unii – așternînd în litere neantul – fulg cu fulg – învață încet să moară • sau să-și treacă dincolo apariția • cele mai misterioase nu sînt cavernele – ci piscurile transparente ale munților • da, piscurile profunde • am ajuns – întâi involuntar – apoi cu artă – să fac din neînțelegere armura înțelesurilor • din incomprehensibil – motorul unor descoperiri ce nu acceptă limita • mă trezesc spre somnul evanescențelor – lăsînd în urmă parcul plantelor de întuneric – cu durata lor plutitoare, ce sporește bezna • cuvintele tăcute-s mai adânci – tenebra lor, mai luminoasă • paradoxală – zâmbitoarea căldură a frigului – ce-i răsplătește pe cei ce-au ales să meargă prin rece • cu inima ca un xilofon lucid • prea simplă e calea contrariilor – deși-ntre ele respiră suflul de odihnă • volatilă – transcendența se

refugiază dincolo de privirile împlinirii • da, tăcerea poate fi uneori
asurzitoare – mai ales, din cauza amintirilor • ciudată tristețe
submarină căreia peștii uitării i-au mâncat numele propriu • aerul
precum un înger al plictiselii își varsă cenușiul în incolor • *leurre
des heures* • ridurile cortinei se încheagă-n arbori – sau în vălurirea
stranie a unui lac vertical • oh! respir vâlul care mă orbește • în fine,
mă strecur dincolo de mine – și de noaptea acestui inutil spectacol •

(76)

migrene ușoare ca o boare peste fruntea încinsă • capul – urnă a gândurilor • ninge-n sus cenușa lor subtilă • alb rătăcit în negru și o lizieră de zbor verde – sursă de viață și de litere • zîmbet de argint peste materia aproape fantomatică • sau poate cariatidele unor evanescențe mărturisite de un rest de vid perplex • conștiința reflectată, poate, de destin – deși imaginea e mereu tulburată de impuritățile oglinzii • efemerul nu-i, în fond, decît scrierea ce ne dispare-n evantaiul valurilor • hașurile ninsorilor de negru amintind nitescența pură – fără umbră • toate traiectoriile-s echivalente – toate drumurile – echivoce • pașii sînt o scriere a ambiguiului – limpezită de sensul inutil • tristețea își gustă nimicul – își bea cu sete absentă amurgul • ieșim din viață – fulg cu fulg – cu simplă nepăsare • prin transparența anilor, doar moartea – știuta neștiută – ne mai consolează • onorurile servesc un pat de ghiață celor ce le acceptă – urmat de un sicriu de-uitare • neștiutele se evaporă prin porți închise – parfum al nitescențelor invizibilului • toate aripile au murit și zborurile tomnatice putrezesc pe potecă • și totuși – să te regăsești în nicăieriul cel mai pur • oglinda sfărîmată nu pierde ci complică doar imaginea cu labirint • silueta dezbrăcată de sine a unui mesager – abandonat în raza rugăciunii – cu fluturi de lumină ningîndu-i prin chipul transparent • murdărie stranie – regăsită-n visuri vizionare – cu privirea înfiptă în limpezimea obscură a lucrurilor • asasin spectral – căutîndu-și viața doar ca s-o înjunghie • da, să-ți dizolvi treptat eul în subtilul spiritului absent – precum un ochi ce-și contemplă înăuntru solitudinea • să observi cu suspiciune obiectul care te observă • să mori răsfoind un înger cu zâmbetul • asemeni unei cărți de dulce plictiseală melodioasă – la care, discret, renunți • stinsă – da, nirvanică libertate – infuzie cathartică de

dezgust • atît de intimă, greața aceasta parfumată – parcă o cheie de
dispariție inefabilă ce descuie numai nimicul • cui? – nimănui,
desigur • moartea ce vă înspăimîntă nu e decît glosa neantului
impronunțabil • aproape un cod prin care tihna iese din banal • prea
singură respirația înconjurată de așteptările ce se dizolvă • de
sufocările ce se rostogolesc departe de fîntîna inimii – și de graalul
ei ocult • ...poate – deși nu-i prea limpede ce – probabil, deși nu e
clar deloc în ce direcție •

(77)

o pagină albă – o pagină de nebunie mistică • prea aproape de adevăr pentru a fi comprehensibilă • să mergi drept – rigid, aproape – înseamnă să fii un pod • ori, mai degrabă, cadavrul care navighează între imanență și transcendență • da, un termometru cu mercurul roșu – dar fără gradațiile obișnuite • gândul – mereu mai pur – ne varsă-n vine – în locul sângelui pământesc – sânge palid, de lună • monotonia infinită a unei regăsiri subiacente • nu respir decît cînd înaintez în despărțire – cînd mă afund în evanescență • e ceva incestuos în moarte – mai ales în moartea ce se suprapune cu moartea celor ce te-au precedat • nu trebuie să întorci capul, murind – ci să-ți trimiți umbra spre cît mai multă lumină • fără să-ți pese de amintirile întunericului • dispărem între singurătate și gheață • într-un lac de ecouri prin care tăcerea noastră ne părăsește • să te ții drept pînă la rigiditatea tensionată a arcului – pînă la rigiditatea săgeții ce țintește coaiele lui dumnezeu • înseamnă să fii exasperat – absolut – extatic exclus din speranță • epuizat între două secunde ce descompun viața – între două vieți – sau poate între două morți • dacă lumea e tot ce este cazul – ea poate fi orice • neant – iluzie – sau vis • tot ce plăsmuitoarea noastră imaginație pofteste – un copil de cristal înconjurat de vid – ori un coșmar de treziri succesive care se abolesc una pe alta • e prea comod să refuzi non-sensul – trebuie, dimpotrivă, să-l mîngîi cu zîmbete catifelate pînă se descompune și dispăre • pînă cînd non-sensul *lui* devine non-sensul *tău* catifelat • cioburile acceptă non-sensul – îl îmbrățișează cu exasperarea lor extatică • catifelarea însă nu – pentru că numai catifelarea e pură evanescență • da, pură evanescență – pură evanescență – pură evanescență •

(78)

cum să dai scînteii stabilitatea misterioasă a oglinzii – limpezimea ei labirintică • și invers – cum să faci ca oglinda să capete evanescența scînteii • și rîsul ca o mască în care se pierd urmele străine ale chipului • cu cine să dialoghezi murind – cînd luna singură monologhează • toate distanțele au căzut în negru – toate silabele în impalpabil • totul devine clar – acum că lumea e cuprinsă în obscuritate • neantul se întîlnește cu sine într-un zîmbet ce se suprimă • pentru nicăieri moartea-i o potecă • într-un sens, e vorba de recunoaștere – într-altul, mai mult de melancolie • de monodie • doar amurgul e orb – numai crepusculul vede • totul se termină brusc – aducînd cu insomnia răspunsul insolubil • ei da, să fim sinceri – întrebările nu sînt decît o tehnică de amînare a răspunsului orbitor de subit • a răspunsului care de îndoielile noastre n-are nici o nevoie – pentru a ne ameți cu prezența lui implacabilă • răspunsul e chiar aici – în posibilitatea sinuciderii – în posibilitatea suprimării instantanee a tot ce sîntem și ne înconjoară • în nimic – în neapartenența solitară – asemeni unei scări fără trepte – în neeu • o grădină uscată – înstrăinată și pură – acceptîndu-și senină sterilitatea • pămîntul e cărunt și dur – precum o tăcere ce se umple de sunete • uneltele dispariției mă privesc – cu fixitatea lor fără chip • neștiutele pline de privire – vide însă • ninsoarea sunetelor de toamnă • sau ninsoarea cristalină a morții – printr-un exces de înțelegere – tangentă cu neantul • desprinși de voință și viață – pe pantele tot mai subtile ale depresiei • zîmbetul poate fi mai tăios decît o sabie – cînd retează resorturile sufletului • ceașca de cafea dispare odată cu buzele • singurătatea e contagioasă – dar nu felul de a o inexista • o imponderabilitate – nici a gândului – nici a sentimentului • o suspensie a suspensiei • respirație plutind în jurul unui punct •

imuabil • gustîndu-l în tăcere de brize ușoare • plouă și va ploua –
probabil, mereu • ninge și va ninge – desigur, fără oprire • asfaltul
se impregnează de lustru negru – bea oglinzi din aerul cenușiu •
pînă cînd nimeni – complet neștiut •

(79)

nămeți de tenebre mixându-și sordidul cu troiene de umbră • inert
abia irizat de disperare – cu toate suflurile-n eclipsă • reziduuri
ectoplasmice – nici măcar fantome – ci doar un lucet sumbru,
anonim și amorf • fum cenușiu și opac de îngeri uciși • vidul respiră
palorile lunare • bănci de heroină – cocaină – și metadonă
pustulează suprafața post-onirică a abuliei • toate știutele și
neștiutele ce mă-nconjoară – ce mă-nconjoară chiar înăuntrul
trupului – sînt impresiile apăsător avisale ale unui diluviu psihic •
respir mirat – s-ar zice că pentru unii moartea e un fel de consacrare
– iar pentru alții o indelebilă pată de rușine • o gumă, eventual •
singur la toate înălțimile • conștiința mea nu vrea puterea “!” – strig
în vis • lumea voastră nu-i un joc ci o alinare alienantă a spiritului •
un bizar ospiciu legănător al devenirii • stranii averse de așteptare –
ale cărui oaspete • întârzieri de scări livide – e timpul când drumurile
avisului se arată celor ce le caută cu ochiul orb • căile netezimii –
asemeni unui patinoar pe care totuși pașii tăi nu lunecă • vag
vegheat de obscur • turbure nesomn zburlit de o anxietate șifonată •
ce lesne putem trece dincolo pe porți de beznă • de fapt, dincolo ne
iese înainte cu magia-i rece – când negândurile noastre îl ating pe
nimeni • iar simțurile-s paralizate de *sens* • realul se dizolvă în
fîresc – în nefîresc, poate • melancolie înghețată – absențe fărîmate
parcă întrebîndu-se cu frigul • zaruri amorțite în tăcerea unde nimic
nu se mai întîmplă • da, un maidan de-absențe – neștiut • pajiște
sterilă a solitudinii • dincolo – și nimeni – saturat de singur • tăcere
ternă din silabe sparte – scrise și nescrise, pagini întregi acoperite cu
fragmente ilizibile de re-semnare • nitescente de disperare
impasibilă • fără identități sau opoziții • drumurile oculte se
dezvăluie uneori – și atunci ne vedem mult mai aproape de noi

înșine • în avisul care ne precede – ne glosează, poate – fără să ne-
ajungă deplin, totuși • cine sîntem oare cînd dispărem dintre ochi și
lucruri • și cu cine • cum ni se închipuie – pe xilofonul infinitului –
singurătatea • însoțiți de vid – pășim pe zîmbetele congelate ce ne
cad întruna de pe buze • nici un sunet nu ne lasă să-i discernem
chipul – nici o înfățișare, melodia • doar abisul straniu și solid pe
care uimirea mea se pierde • doar avisul aidoma unui ghețar de-
obscuritate • sau, poate, evanescențele înghețate în care, imprudent,
mi-am investit durata • numai ele – printre nămeții amestecați cu
disperarea inertă a troienelor de labirint și apă •

(80)

zâmbetul e unica mea decorație – surîsul, singurul meu epolet •
urme nimicite sau, dimpotrivă, imposibile – textul ilizibil al nopții
sau, poate, pagina nescrisă • vid sau întuneric • simplă curiozitate
imponderabilă • mă caut în oglindă și găsesc neantul • zarul și
zăpada – și destinul care se topește • trei închipuiri onirice ale
labirintului • moartea ca oglindă sau fereastră – alte două, poate •
din nou, privirea plutitoare a neștiutelor trece prin mine • poteca ce
se preface în abis – care ne dezvăluie că era de la început – abisal,
avisul • iată zâmbetul • netezimea pură nu poate fi atinsă fără
mîngîierea senină a inutilității • martorul dispare, în cele din urmă,
șters de mărturii – de parcă privirea lui ar fi o gumă, iară el doar
semn • arta absențelor e ceremonia funerară prin care nimeni – în
fluturare de adio înspre nimeni • stranie întâlnire a vidului cu
lacrima lui oblică • jocul reîncarnărilor ca un meci de ping-pong cu
mingi din spuma mării • sala transformărilor insubstanțiale – unde
se fărîmă toate ortodoxiile – dispar toate contradicțiile dogmatice •
religie fără dumnezei și fără preoți – încărunțită-n praguri de neant •
poate că solitudinea e singura cale veritabilă a avisului • rece
precum o stea învăluită în fantomatica-i – depresiva-i depărtare •
scufundată-n veșnic nicăieri precum o ambarcație salvată doar prin
naufragiu • să renunți treptat nu doar la vulgara lume – ci chiar la
cicatricile evanescente ale stingerii • pompier al propriului incendiu
– cioclu stingher al propriei înmormîntări •

(81)

singur, în vis, cu zarul în mână • nimeni și totuși familiare prezențe • prea multe lucruri transparente între aici și acolo • aer gânditor îmi imobilizează plămîinii în meditație • efemerul își dezvăluie fragilitatea în ciudate semne thanatice • biciuitoare rădăcină e moartea • candid și simplu – numai neantul • băutura pură consumă chiar și cupa • nu există farfurie pentru adevărul orezului • alegerea e începutul excluderii • poate că trezirea ultimă e năruirea utopiei • “tu, cu ființa neființei tale, ai furnizat dalajul de imagini – și vrei, totuși, ca etajul tău să fie gol” • singur, ca o anticameră a neantului – unde numai vidul locuiește • cu o despărțitură subțire țesută din zîmbete • nici fereastră – nici oglindă – nici labirint • pur neștiut și totuși cu ceva din toate astea • barcă pentru unii – naufragiu pentru alții – după cum m-ajunge alegerea • liber doar prin despărțire – respir încet, deschizîndu-mă • cu o lacrimă-n loc de plămân • nimeni a știut să moară pentru a-și trăi dezamăgirea • moartea mi se substituie și, cu toate acestea, îmi rămîne străină – aidoma unui personaj dintr-o ficțiune asimptotică • sau, poate, precum o figură dintr-un univers de omoruri fetișiste cu desfrîul integrat – unde domnește nestingherit “elementul crimei” • drumul de metafore se topește-n frig infinit – fără peisaj • toate formele ajungerii din urmă sînt identice • toate-s neștiut solitar • prag de limpezită evaporare – fără abur • de pură epuizare – fără suflet și chiar fără spirit • fără tot ce știm despre neant • ceilalți – cei mai străini sau apropiați – mă înconjoară asemeni unor statui sculptate-n gheață • vii prin tăcerea care le topește • vizibil în fine neorizont • ce s-arunci – de ce să te desparți – cînd singur îți rămîi • tu – eu – ultim obstacol • eliberarea nu se eliberează decît eliberîndu-se de sine • moartea nu-i un dar decît împachetînd dispariția care mă ascunde • celălalt – ciudatul,

este, poate, nefiind • moartea tremură precum o față tânără cerută-n
căsătorie de neant • în vid dispar toate identitățile, desigur, împlinite
de evanescență • și vidul, doar în zîmbet – ultima amintire • ultima
eternitate – inevitabilă •

(82)

calea infinit indefinită a neantului – unde, mereu mai pure, doar neștiutele subzistă • netezime neutră zămislită din dispariții • sau, mai degrabă, renunțare palidă – precum o dîră selenară lăsată de nici o lună • pensulă abstractă a razelor • nici un merit pe această potecă linsă – ninsă doar de fosila fantomă stelară • pe ea se plimbă doar lumina stelelor moarte – vidă de-amurg • la liziera nitescenței nietzscheene a neantului • căile dispariției dispar toate – băute de ținta spre care se îndreaptă • asemeni săgeților adevărului ce – neștiute – ies din timp • da, ea se scurge asemeni unui pîrîu prin perplexitatea – resemnată – care o zîmbește • drumurile dispăruților se pierd într-un fir de nisip • indiscernabile în labirintul, în fine, înțeles • oglindă sorbită de fereastra subit dincolo • cunosc frigul thanatic doar fibrele, altădată incandescente, ale pasiunilor • cerul amintirilor se fărîmă de obscuritate furioasă • mituri sau hazard • măști în descompunere – grimasa paradoxală a pragurilor • cheaguri de obstacol – stop abrupt • impregnat de-avis și disperare – mă dizolv în murmur – și mă sting • mă dizolv – mă sting în zgîrie-vis – în zgîrie-avis pe-semne • nu de osteneala pașilor ci doar de truda pierdută a însingurărilor • fulgi în ninsoare – somn și insomnie – frig și labirint • ce straniu onirică e această trezire cu chip definitiv de sinucidere • transparentă cărare surîzătoare de șoapte și frunze • martorul întîrziat al tuturor evanescențelor • al stingerii inevitabile a transcendențelor • da, eternitatea e o stingere care durează – infinit vărsat în labirint • fereastră în apnee de oglindă • acvariu cu peștii tuturor secundelor prinși în gheață • infuzie nesfârșită a renunțărilor • neștiutul – tot acest nimic – pe care neștiindu-l numai – poate-l știm •

singur
și dincolo de singurătate
treaz
și dincolo de trezie
neștiut
și dincolo de neștiute
dincolo
și dincolo de dincolo

•

mereu în contrasens
cu nonsensul

•

avis abisal –
abis avisal

•

în fond, totul nu e poate, doar, decât ficțiunea cărții
acesteia care mă contemplă

„o pagină albă – o pagină de nebunie mistică • prea aproape de adevăr pentru a fi comprehensibilă • să mergi drept – rigid, aproape – înseamnă să fii un pod • gândul – mereu mai pur – ne varsă-n vine – în locul sângelui pământesc – sânge palid, de lună • monotonia infinită a unei regăsiri subiacente • e ceva incestuos în moarte – mai ales în moartea ce se suprapune cu moartea celor ce te-au precedat • nu trebuie să întorci capul, murind – ci să-ți trimiți umbra spre cât mai multă lumină • fără să-ți pese de amintirile întunericului •”

“Literatura ta curge, cu unduiri, cu sincope, este atât de profundă încât uneori mi-e parcă greu să încerc a da un rost din prima lectură. Revin, și apoi e aproape ca și cu muzica, pe care o cunoști abia după ce o recunoști. Literaturitatea ta este absolut unică, eu nu mai știu ceva similar. Tu îmi dai o cheie și un vers minunat, perfect, revelatoriu: “și singur la absența ferestrei ascult murmurul de clepsidră al nopții”. Tu aspiri la o integralitate care, dacă nu se poate cuceri, căci ar fi Dumnezeuirea însăși, se poate totuși urma asimptotic, prin felurite încercări ca ale tale.” (Dumitru Radu Popa)